

ČETRTEK, 9. OKTOBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Kako Parlament uporablja simbole Unije (novi člen 202a) (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je poročilo (A6-0347/2008) Carlosa Carnero Gonzáleza v imenu Odbora za ustavne zadeve glede vključitve novega člena 202a o tem, kako Parlament uporablja simbole Unije, v poslovnik Parlamenta (2007/2240(REG)).

Carlos Carnero González, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, odločitev, ki jo moje poročilo predlaga temu Parlamentu, je predvsem politična, v najožjem pomenu besede. Formalni sklep, ki ga bomo sprejeli, pa je, čeprav nadvse pomemben, vse prej kot to.

Spremenili bomo poslovnik, da bomo uradno sprejeli, kar je že resničnost, kar različne institucije Unije delajo že leta. Na to bi želel spomniti poslance.

Predlagamo, da ta Parlament uporablja zastavo Unije na vseh svojih mestih zasedanj in ob nadvse formalnih priložnostih, na primer na ustanovnih zasedanjih ali ob sprejemu voditeljev držav. Prav tako predlagamo, da se ob takih priložnostih igra himno, da se geslo „Združena v raznolikosti“ vključi v vse naše pisne dokumente in da se praznuje Dan Evrope.

Gospod predsednik, čeprav ste bili za zamisel, ne predlagamo, da se mora kot simbol uporabiti evro. Vendar pa je evro po našem mnenju izvrstno orodje, odločen instrument, ki nam nedvomno pomaga pri obvladovanju mednarodne finančne krize. Kje bi bili brez evra? Vrnili bi se v mučno situacijo konkurenčne devalvacije, ki bi naše realno gospodarstvo spravila na kolena pred mednarodnimi finančnimi špekulacijami.

Najpomembnejši vidik mojega poročila je politično sporočilo državljanom. To sporočilo je zelo jasno: simboli Unije so živi in močni v instituciji, ki bolj neposredno kot katera koli druga predstavlja 500 milijonov prebivalcev naših 27 držav članic. To pomeni, da ustavni proces, ki je bil sprožen leta 2002 z Evropsko konvencijo, kljub pogostim in znatnim oviram in zastojem živi naprej.

Konvencija, katere član sem imel čast biti, skupaj z drugimi spoštovanimi poslanci, ki so danes prisotni, ni dvomila o tem, da prvič vključi simbole EU v primarno pravo Unije. Tako je srečno končala nenavadno situacijo, v kateri najpomembnejše pravo ni priznalo tistega, kar je javnost že davno sprejela: simbolov.

Odločitev o tem je bila soglasna in je med postopkom ratifikacije ni nihče spodbijal; prav nasprotno je bil ena od določb, ki so jo podporniki Evrope nadvse pozdravili. Reči moram, da je bilo zato veliko presenečenje, ko je medvladna konferenca, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, odločila iz tega dokumenta umakniti vsakršno omenbo evropskih simbolov.

Dejstvo je, da lahko z našo današnjo odločitvijo popravimo to napako. Seveda ne spreminjamo primarnega prava, vendar lahko opravimo našo nalogo in se premaknemo korak bliže k formalizaciji simbolov Unije v institucionalnem okviru.

Simboli izražajo skupni cilj in skupne vrednote. V primeru Evrope je to želja po izgradnji Unije državljanov in za vse državljane, ki želijo enotnost, svobodo, demokracijo, pravico, enakost in solidarnost, kar so evropske vrednote za katere menimo, da so tudi univerzalne.

S simboli lahko prav tako utrdimo, kaj smo in kdo želimo biti v odnosu do preostalega sveta, ki nas po njih prepozna. Kdo na primer ni bil ponosen, da predstavlja Unijo, ko je nosil telovnik opazovalca volitev?

Poleg tega nam simboli pomagajo, da se spomnimo, od kod smo prišli, da se spomnimo dneva, ko se je začela pisati naša zgodba enotnosti, rasti in svobode.

Kar je predsednik Parlamenta pred nekaj dnevi o mladih in zgodovini povedal v Madridu, ima vsekakor še kako opraviti s simboli. Mlade moramo spomniti, od kod smo prišli, kdo smo in kam gremo. Simboli to sporočilo prenesejo hitro in jasno. Ti simboli nas združujejo, ne ločujejo. To ni samo velika odlika, temveč predvsem ogromna prednost.

Gospod predsednik, čudoviti pisatelj Aldous Huxley je rekel, da najpomembnejša stvar ni izkušnja, ampak kaj s to izkušnjo storiš. Enako velja za simbole. Zastava naj ne bi bila ikona, temveč naj bi se jo uporabljalo v našem vsakodnevnem življenju za krepitev enotnosti, po kateri smo znani.

József Szájer, v imenu skupine PPE-DE. – (HU) Gospod predsednik, pred kratkim sem obiskal Kiev in stavbo ukrajinskega ministrstva za zunanje zadeve je bilo komajda moč videti, ker jo je krasila evropska zastava, ki je visela čez tri nadstropja. Če se temu simbolu lahko izkazuje toliko spoštovanja in časti zunaj Evropske unije, sem prepričan, da lahko Evropska unija tudi tu s simboli ravna spoštljivo. Glede tega bi želel popraviti svojega kolega, ki je pripravil odlično poročilo. Pravilo simbolov Evropske unije je trenutno del *acquis communautaire*, evropske zakonodaje: zastava z dvanajstimi zvezdami na modri podlagi, himna, ki temelji na *Odi radosti*, dolgotrajna srečanja voditeljev držav in vlad in celo sedež Evropskega parlamenta, Strasbourg, in seveda imamo v Strasbourgu naša zasedanja. In ta trenutek tako rekoč ni ureditvene praznine, saj ta trenutek pravila glede simbolov Evropske unije obstajajo, pa če so v Lizbonski pogodbi ali ne.

Sočasno je pomemben cilj tega poročila ureditev, kako naša lastna institucija, Evropski parlament, spoštuje naša pravila. Prepričan sem, da je občutek identitete, pripadnosti, zelo pomemben. Pogosto govorimo o tem, kako naši državljani ne razumejo naše zapletene Evrope. Simboli so eden od pristopov, zaradi katerega se bodo počutili bližje Evropski uniji. Mnogi ljudje imajo radi te simbole, jim izkazujejo čast in jih spoštujejo, in menim, da je tudi tu v Parlamentu, za nas kot zavezane Evropejce zelo pomembno, da sprejmemo pravilo, kako simbole Evropske unije uporabljamo v naši lastni instituciji. Hvala za pozornost.

Costas Botopoulos, v imenu skupine PSE. – (EL) Gospod predsednik, zakaj je tako zelo pomembno, da bi si morali prizadevati in še zlasti zdaj voditi to razpravo o simbolih Evropske unije? Menim, da sta za to dva razloga. Prvič, mi kot Evropski parlament moramo skozi naše običajno delo pokazati, da gre pri EU za več kot zgolj pravna besedila. Naj vas spomnim, da simboli izvirajo iz Ustavne pogodbe, kot je povedal poročevalec. Poskušalo se jih je institucionalizirati, toda zelo pomembno je, da danes nadaljujemo ta prizadevanja, da bi jih ohranili žive. Zakaj? Ker slučajno kažejo, da Evropa ni zgrajena na pomanjkljivih pravnih besedilih, ki so potrebna, vendar jih različni narodi težko razumejo. Simbolizirajo tudi nekaj drugega, in tu je še kako prikladen ta grški glagol: politični projekt, ideja Evrope. Kot takšnega ga je potrebno ohraniti, še posebno danes.

Drugi razlog je v tem, kar skrivajo simboli - simboli za simboli: z drugimi besedami, ideja skupnega ukrepanja EU, ki temelji na njenih vrednotah. To so simboli: skupno ukrepanje, ki temelji na vrednotah, ki jih zdaj potrebujemo bolj kot kdaj koli.

Če potemtakem rečemo, da je kriza, ki jo vsi doživljamo – in ne mislim samo gospodarske krize, temveč tudi trenutno institucionalno in moralno krizo Evrope –, simbol teh težkih časov, menim, da mora biti odziv EU skupno ukrepanje. To pomeni, da bi se lahko morebiti vsi skupaj premaknili naprej.

Menim, da ne bi mogel obstajati bolj primeren in hkrati bolj grenak primer, kot je danes primer Islandije. Ta država ni članica EU, toda gospodarski vihar jo je tako prizadel, da njeni prebivalci razmišljajo, ali bi vseeno bili del te „Evrope idej“.

Anneli Jäätteenmäki, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, simboli Evropske unije so slavljenje enotnosti, ki smo jo dosegli in ki jo želimo okrepiti. Simbole, kot so zastava EU, himna in geslo, se že široko uporabljajo na uradnih dogodkih in v vseh državah članicah.

Evropska zastava in himna, ki sta danes tako znani, sta bili prvič sprejeti na Evropskem svetu v Milanu leta 1985. Do takrat je zastava obstajala že 30 let. Zastava naj bi predstavljala popolnost, komplementarnost in solidarnost ter simbolizirala enotnost Evrope. Geslo „Združena v raznolikosti“ je najnovejši izmed simbolov. Izvira iz pobude Evropskega parlamenta in ga je zdaj mogoče videti kot opredelitev evropskega projekta.

Med včerajšnjim plenarnim zasedanjem je Ingrid Betancourt o Latinski Ameriki in Franciji rekla, da sanja o Latinski Ameriki, ki bi lahko sodelovala in bila tako združena kot Evropska unija. Jasno je, da naši simboli služijo kot identiteta in znak preostalemu svetu, da smo skupaj dosegli pomembne stvari.

Čeprav verjamem v to enotnost in upam, da se bo nadaljevala, sem bila razočarana, da pogosto nismo bili soglasni. Prejšnji teden je na primer predsednik Evropske unije, gospod Sarkozy, samo štiri države članice povabil k razpravi o finančni krizi. Zelo zanimivo je, da predsednik Evropske unije ne upošteva solidarnosti in enotnosti Evropske unije. To dejanje – kot vsa dejanja takšne vrste – služi samo ločevanju in ne našemu združevanju. Ironično je, da smo tako ponosni na našo enotnost in solidarnost, vendar se sočasno zdi, da predsednik Unije izbira favorite glede na najpomembnejše trenutno vprašanje.

Upam, da bomo s pogostejšo uporabo zastave, himne in gesla večkrat opozorjeni na vrednote, ki so ključne za obstoj Evropske unije, toda hkrati se moramo spomniti, da je naše obnašanje najpomembnejše od vsega.

Bogdan Pęk, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, kot je navedel poročevalec, je ta razprava po naravi povsem politična in se odvija v zelo specifičnem političnem kontekstu. Strinjam se s predhodnimi govorniki, da Evropa trenutno doživlja krizo vrednot in da so vrednote življenjska sila Evrope. Uvedba simbolov s kršenjem trenutno veljavne zakonodaje v Evropi ni nadomestilo za te vrednote. Zadevni simboli so bili zavrnjeni na medvladni konferenci, ki je potrdila Lizbonsko pogodbo. Kljub temu si danes Parlament prizadeva za njihovo uvedbo. S tem Parlament ravna v nasprotju z jasnimi načeli, v skladu s katerimi se lahko ukrepe, ki se jih neposredno izvaja in so zavezujoči za vse države članice, uvede samo s pogodbo.

Takšen način uvedbe ukrepov, ki naj bi bili zavezujoči, je nesprejemljiv. Krši temeljno načelo, na katerem temelji Evropska unija in ki vključuje brezpogojno ravnanje v skladu z mednarodnim pravom in sporazumi. To je izogibanje določbi, ki je bila zavrnjena v evropski pogodbi, in uvajanje ukrepov, namenjenih vzpostavljanju nepristne države, imenovane Evropa, skozi stranska vrata.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, povsem podpiram parlamentarno pobudo o zastavi in himni. Evropska enotnost potrebuje te simbole, ker Evropo približajo ljudem in ustvarjajo identiteto, in zato jih je treba uradno priznati. Glede na to našo odločitev danes vidim kot majhen, vendar pomemben korak, ki nas bo čim prej pripeljal nazaj v normalnost.

Odstranitev himne in zastave iz pogodbe – ozadja česar se seveda povsem zavedam – je in ostaja glavno barbarsko dejanje proti evropski enotnosti, za katerega so navsezadnje odgovorni tisti, ki so zahtevali ta korak. Dejstvo je, da smo pomagali vsem Ganleyjem, Klausom in Haiderjem: njihovi nacionalistični slogani o evropski „nadržavi“, ki so bili naravnani proti evropskemu povezovanju, so s tem dobili pridih verodostojnosti.

Toda to je samo ena plat medalje. Rada bi načela še eno vprašanje, ki me nič manj ne skrbi. Državljeni Evropske unije nočejo in ne potrebujejo prepira o zastavah in himnah v Bruslju. Kar hočejo, je socialna in demokratična Evropa, Evropska unija, ki jim zagotavlja učinkovito zaščito pred negativnimi posledicami globalizacije. Hočejo jasen odgovor glede tega, kaj ali koga ščiti Unija, ljudi ali trge. Hočejo resno ukrepanje proti plačnemu, socialnemu in davčnemu dampingu in enkrat za vselej konec naglo se razvijajočega igralniškega kapitalizma, ki ga spodbujajo finančni žonglerji. Za to potrebujemo politično Evropsko unijo.

Hanne Dahl, v imenu skupine IND/DEM. – (DA) Gospod predsednik, sprašujem se, če je v tej dvorani kdo, ki se še vedno spominja spremembe ustave v Lizbonsko pogodbo po njeni zavrnitvi na Nizozemskem in v Franciji. Odstranjeni so bili simboli EU, saj se je menilo, da so državljani EU zlasti skeptični glede cilja ustave o spremembi EU v državo. Zdaj je Evropski parlament – ki je seveda edini organ EU, za katerega državljani lahko volijo – v postopku njihove ponovne uvedbe. To nadvse spominja na parodijo demokracije, ki jo izvajajo institucije brez spoštovanja do tistih, za katere obstajajo. EU je tu za državljane; državljani niso tu za EU. Iz tega razloga je neprimerno najprej nekaj odstraniti, da bi izpolnili želje državljanov, samo da bi to ponovno uvedli nekaj mesecev kasneje.

Glede te zadeve moram reči, da me je preprosto sram, da sedim v Evropskem parlamentu. Ne moremo si dovoliti, da postanemo razvpiti zaradi vlečenja državljanov za nos na takšen način. Želela bi pozvati vse, ki imajo vsaj še trohico spoštovanja do volivcev, ki so jih izvolili, da danes glasujejo proti temu predlogu.

Jim Allister (NI). - Gospod predsednik, ta Parlament hoče te simbole samo iz enega razloga – da bi napihnil svoj ego in EU določil simbole suverenosti.

Najlepša hvala, imam veliko boljšo himno in zastavo in ju ne nameravam zamenjati za cenene igračke evrofederalizma. Lahko, da je *Oda radosti*, ki jo nameravamo ukrasti, povsem prijetna pesem, toda prav tako je pesem *Jingle Bells*, in prav tako kot *Jingle Bells* sporoča fantazijo, da je EU dobra za vas. Toda za razliko od *Jingle Bells* bo škodovala vaši državni suverenosti in pravici, da nadzirate svojo usodo. Bolj „koda za uničenje“ kot *Oda radosti*!

Glede zastave, ki smo jo ukradli Svetu Evrope, niti njeni zagovorniki ne vedo, kaj pomeni. Glede tega, kaj pomenijo zvezde, imamo v Odboru AFCO toliko razlag, kolikor je zvezd na zastavi.

Zdi se mi, da ta predlog razkriva nenasitni fanatizem evrofilov. Črnilo Lizbonske pogodbe, ki namerno izključuje te simbole, se še ni posušilo, ko se je že vztrajalo, da jim Parlament kljub temu podeli uradni status.

Moji volivci nočejo zastave EU in himne EU. Hočejo pravico, da rečejo „da“ ali „ne“ Lizbonski pogodbi, najlepša hvala!

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, omeniti bi želel vašega rojaka, ki ga je med francosko revolucijo na ulici oštel sanskilot, ki je dejal: „Zakaj ne nosiš *Tricolore*, simbola revolucije?“. Ta rojak je rekel, da ni treba navzven kazati, kaj čutiš v srcu.

Sem bolj eden od tistih, ki nedvomno iz spodobnosti, kot dober Španec, ne razkrivajo svojih občutkov. Vendar pa to ne pomeni, da nisem ganjen, ko vidim evropsko zastavo viseti z ljubljanske mestne hiše ali ko sem na srečanju z našim kolegom Pierrom Lequillerjem v Yvelinesu slišal evropsko himno slediti *Marseillaise* ali ko sem včeraj v časopisu prebral, da je dobitnik nagrade princa Asturije, Bolgar Cvetan Todorov, rekel, da je „združena v raznolikosti“ tisto, kar Evropa pomeni danes. To je naše geslo.

Nisem eden izmed tistih z ozko, omejevalno miselnostjo ali omejenim pogledom na življenje, ki mislijo, da evropska zastava tekmuje z državno zastavo ali da namerava evropska himna nadomestiti njihovo državno himno. To, gospod predsednik, je prav smešno.

Simboli kažejo, da pripadamo skupnosti, na noben način pa ne predstavljajo poskusa izbrisa naših posameznih matičnih držav. Nakazujejo dodano vrednost, da ne kaj delimo z drugimi Evropejci.

Zato menim, da je pobuda, ki jo izvajata gospod Carnero, ki mu čestitam, in Odbor za ustavne zadeve, prava. To je pobuda, ki v času, ko „šivamo skupaj obe Evropi“, če uporabim besede spoštovanega kolega Bronisława Geremeka, kaže našim kolegom Evropejcem, da imamo enake vrednote. Ti simboli so izraženi tudi navzven vključno prek simbolov, toda ne samo prek njih.

Skupina Evropske ljudske stranke in Evropskih demokratov bo zato glasovala za ta predlog, da se spremeni Poslovnik, in veselim se, da bom ganjen, ko bom naslednjič v tem Parlamentu slišal „Odo radosti“.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Simboli so za čustva tisto, kar so prispodobe za misel. Kakor je slikovit, je ta navedek filozofa Alaina jasna ilustracija tega, kar ti simboli danes predstavljajo za Evropsko unijo. Poslušanje Beethovnovih simfonij ali skupno praznovanje Evrope 9. maja sta natančno tista elementa, ki ju bomo odslej uporabljali, da zagotovimo, da bo Evropa ostala živa. Sta trden izraz vrednot, na katerih temelji Unija, znamenji, ki se postopno vcepljata v spomin 500 milijonov Evropejcev.

Z vključitvijo tega člena v Poslovnik Parlamenta, delo našega kolega Carlosa Carnera Gonzáleza, ki mu čestitam, Parlament državljanom pošilja politično sporočilo, ki temelji na teh vrednotah, kot je dokazala opozicija evroskeptikov. Nobene politike brez simbolov! Identiteta Evrope, dana s himno, zastavo in geslom, nudi državljanom, ki živijo in delajo v Evropi, priložnost, da se vidijo kot del enega subjekta, združenega v raznolikosti. Kazanje teh simbolov na vseh ravneh in v vseh institucionalnih področjih bo zagotovilo nenehno opominjanje na vrednote, ki navdihujejo Evropo.

Kljub temu bi rad danes poudaril, da Evropa doživlja resno krizo zaupanja in da moramo celo preseči te simbolične elemente ter načrtovati in ponovno skupaj zgraditi močan občutek pripadnosti.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, simboli, kot so zastava, himna, skupna valuta in prazniki, so bistvene značilnosti suverenosti. To je bil razlog, da je bilo odločeno, da se jih ne sprejme med pogajanjimi o Lizbonski pogodbi. Zmotno je trditi, da lahko odločitev o njihovi ponovni veljavi interno sprejme ena od evropskih institucij. Evropski parlament je zakonodajno telo. Ne sme pošiljati sporočila, da je sprejemljivo najti način, da se zaobide predhodne medvladne sporazume. Parlament mora delovati kot varuh demokracije in pravne države. Če bo Evropski parlament poskušal ponovno uvesti predhodno zavrnjene simbole, bo postal anahronizem. Vsekakor lahko razumemo, da bi si morala vsaka institucija želeli uporabljati specifične simbole. V tem primeru pa je treba razumeti, da je zajeta širša politična razsežnost, kot je poudaril poročevalec. Temu dejanju bi torej bilo treba nasprotovati.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Gospod predsednik, kot je bilo že povedano, so bili skupni simboli – himna, zastava, geslo – odstranjeni iz Ustavne pogodbe, ko je bila spremenjena v Lizbonsko pogodbo. Nekateri zagovorniki Lizbonske pogodbe so celo trdili, da smo bili pozorni do splošnega

nasprotovanja. V nekaterih državah se je odstranitev kvazi ustavnih simbolov dejansko uporabila za dokazovanje, da ni razloga za referendum o Lizbonski pogodbi. Danska vlada je na primer v dokumentu, naslovljenem na Dance, navedla, da bo Lizbonska pogodba, navajam, „očiščena simbolnih določb o himni, geslu in zastavi EU“.

„Očiščena“! Na tej točki moramo vprašati, kakšno razliko je to dejansko povzročilo. Odgovor je „nobene“. V odgovoru na moje vprašanje je Komisija sama zapisala, da dejstvo, da simboli niso omenjeni v pogodbi, na nikakršen način ne spremeni njihovega statusa. „Ne spremeni njihovega statusa“! In zdaj namerava Parlament narediti korak naprej. Morda je kdo prepričan, da bo intenzivnejša uporaba simbolov prebudila navdušenje za EU. Morda je kdo prepričan, da lahko simboli prikrijejo pomanjkanje ugodnosti za ljudi. Osebnost nisem prepričan. Mnogi državljani bi to videli samo kot dodaten primer, da elita EU dela natančno tako, kot se ji zdi. To bi poslalo povsem napačen signal, in menim, da tega predloga ne smemo sprejeti.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospod predsednik, sprašujem se, kaj je resnični smisel tega poročila in spremembe Poslovnika, ki je namen poročila. V skladu z obrazložitvijo dejstvo, da niso vključeni v Lizbonsko pogodbo, institucijam ne preprečuje, da jih še naprej uporabljajo, zakaj morajo torej biti navedeni v Poslovniku Parlamenta?

Kontekst, v katerega bi morali umestiti to razpravo, je kontekst evropske ustave in referendumov, ki so razveljavili ustavo. Simboli namerno niso bili vključeni v Pogodbo, ker na primer Nizozemci nočejo imeti nič z evropsko naddržavo in zunanjimi simboli evropske naddržave. Medtem je Nizozemska ratificirala Lizbonsko pogodbo. Kaj bomo storili zdaj? Zdaj bomo kljub vsemu evropske simbole vključili v Poslovnik skozi zadnja vrata.

Ta sprememba Poslovnika je nepotrebna. To je dejansko svojevoljna provokacija in nizozemskim volivcem, prav tako pa vsem evropskim volivcem, ki nočejo imeti nič z evropsko naddržavo, kaže dva prsta. Dobro opravljeno, gospe in gospodje!

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). - (PT) Včeraj bi tu na plenarnem zasedanju evropska himna lahko tvorila ozadje solzam Ingrid Betancourt. Himna bi dosegla vrhunec v pozivu k skupnemu obujanju spominov in želja. Vsak človekov projekt potrebuje simbolno razsežnost, od moči besed, s katerimi vodimo ljudi Evrope, do ritualov političnega zastopanja, ki nas v dialektiki parlamentarnih razprav posede na levo in na desno. Brez simbolov ne more biti zgodovine.

Potrebujemo besede, zastavo, himno ali geslo. Univerzalni projekt Evrope ne more napredovati v kolektivno vizijo brez kemije simbolov, saj simboli ne opisujejo samo sveta, ki ga imamo, temveč tudi svet, ki ga želimo imeti. Povezujejo najgloblji motiv in čustvo v nas. Njihova vrednost je posledica procesa identitete, ki ga sprožijo. Kako naj veliki projekt Evrope, ki temelji na abstraktni vrednoti človekovega dostojanstva, ki nas vodi v smislu pravic, uspe brez simbolične razsežnosti? Evropska misel nam je pustila dolg seznam pomena simbolov. Politika tega ne more prezreti, ker politika nosi s seboj vse dimenzije človeškega bitja v smislu ideala in veličastnosti.

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, nekoliko sem presenečen nad viharjem v kozarcu vode, ki ga je ta sprememba Poslovnika izzvala v nekaterih krogih. Vemo, da so se države članice že pred časom odločile, da se evropske zastave in himne ne povzdigne na položaj Pogodbe. Odločile so, da se jim ne da takšnega visokega statusa, temveč se jih pusti s trenutnim statusom.

Kakšen je njihov trenutni status? Priznavajo jih samo institucije. Evropski svet je to storil že leta 1985. Mimogrede, takrat je bila članica Evropskega sveta gospa Thatcher. Vidim, da zdaj nekateri njeni občudovalci zavračajo njeno odločitev. Reči moram, da sem imel nekaj pomislekov glede sprejetja simbola, ki ga je gospa Thatcher izbrala kot zastavo Evropske unije. Vendar sem to v duhu kompromisa in soglasja vseh strank pripravljen sprejeti.

To je status, ki sta ga dobila zastava in himna – priznanje s strani institucij. Vendar pa je tu nepravilnost. Mi, Evropski parlament, jih nikoli nismo dejansko priznali v našem Poslovniku. Povsem logično je, da odpravimo to nepravilnost in sklicevanje na zastavo vključimo v naš Poslovnik.

Ne razumem, kako se lahko ljudje tako razburjajo zaradi tako očitne stvari, ki jo moramo storiti – zaradi tako običajnega postopka, ki spoštuje odločitev držav članic, da se je ne povzdigne na status Pogodbe. Toda način delovanja evroskeptikov – nenazadnje v moji državi – je bil vedno nekoliko skrivnosten. Ko vidite, da je bila zastava prisotna mnogo let, če ste videli evropske navijače na Ryder Cupu, ko je Evropa pred nekaj meseci v golfu igrala proti Ameriki – kjer so ljudje, med katerimi so verjetno bili konzervativni evroskeptiki,

mahali z evropsko zastavo –, resnično zgleda nekoliko smešno, da se zdaj tako razburjajo zaradi te razumne spremembe našega Poslovnika.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, kot so dejali predhodni govorniki, so simboli Evropske unije obstajali mnogo let. Kaj nameravamo mi tu v Evropskem parlamentu doseči s spremembo Poslovnika? Poudariti želimo tisto, kar se imenuje pravilna uporaba simbolov, kot to delajo vse institucije.

Žal je prišlo do neupravičenih reakcij držav članic in državljanov. So reakcije držav članic, ki mislijo, da bo sprejetje in spodbujanje simbolov EU vodilo k oblikovanju naddržave. Za božjo voljo, bodo simboli resnično izoblikovali naddržavo, o kateri so govorili nekateri poslanci?

Nekateri pravijo, da bo prizadeta nacionalna zavest ljudi in držav. Če je nacionalna zavest kogar koli tako nizka, da jo lahko zasenči simbol enotnosti vseh držav, potem pomilujem tisto, kar nekateri imenujejo „nacionalni ponos“. Takšne argumente smo slišali v Parlamentu.

Je še drugo vprašanje. Če se nekateri državljani in države članice tako slabo odzovejo na te simbole, kako naj bodo še naprej člani EU, če ne morejo niti videti njenih simbolov? To je protislovje.

Evropski parlament ima prav, da kot običajno nadaljuje s formalnim sprejetjem teh simbolov. Sporoča naslednje: EU mora napredovati združena pod svojimi simboli, da bi postala popolna in dosegla točko, kjer lahko igra svojo vlogo. Njena vloga je spodbujanje načel in vrednot po vsem svetu.

György Schöpflin (PPE-DE). – Gospod predsednik, pogosto slišimo mnenje, da je so simboli izguba časa in da se Evropska unija ne bi smela ukvarjati s tako nepomembnimi vprašanji. Ta argument pomeni, da se naloga Evropske unije osredotočanje na vsakdanja vprašanja, kot sta zaposlovanje ali trgovina.

Ta pristop je docela zgrešen in povsem napačno razume, za kaj gre pri simbolih. Če natančno pogledate, kako delujejo institucije, potem bo hitro postalo jasno, da ima vsaka institucija vrsto simbolov. Ti simboli nosijo sporočilo, ki ga bodo ljudje prepoznali kot skrajšano različico te institucije in ravnali v skladu s tem. Brez institucij ne more obstajati demokratična politika.

Tako so simboli potreben del demokracije, za katero EU meni, da je osnovni del njene identitete. Poleg tega, če bi bili simboli tako postranskega pomena, kot pravijo njihovi nasprotniki, zakaj se potem truditi in jim nasprotovati? Evropski parlament kot osrednje demokratično telo Evropske unije ima resnično dober razlog, da spodbuja simbole Evrope kot orodje povezovanja z evropskimi volivci. Tisti, ki so proti evropskim simbolom, v bistvu postavljajo pod vprašaj samo evropsko demokracijo.

Lahko bi trdili tudi, da je to preveč spremenljiv čas, ki ga pestijo krize, da bi mislili na simbole Evrope, in zato ni pravi čas, da Parlament zapravlja čas s simboli. Morda res, toda pravi čas je nekaj, o čemer je vedno mogoče razpravljati in se vedno bo. Dolgoročno ne bo pomembno, ali se o simbolih Parlamenta in Evropske unije razpravlja zdaj ali kdaj koli kasneje. Zato povsem podpiram to pomembno in tehtno poročilo.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Gospod predsednik, naši federalistični prijatelji se ne bi smeli truditi in za svojo stvar novačiti gospe Thatcher. Bila bi zgrožena nad dogodki v Evropski uniji.

Slišali smo, da so simboli pomembni, vendar pa se nam nenehno zagotavlja, da Evropska unija nima želje postati država ne glede na to, da nas vsaka resolucija in del zakonodaje tega Parlamenta vodi naprej v tej smeri. Seveda je bil odličen primer tega ustava. Bila je zavrnjena in se je ponovno pojavila kot Lizbonska pogodba.

Da bi poskusili speljati Lizbonsko pogodbo, so se nacionalni pogajalci odločili, da je treba odstraniti dele ustave, ki bi se jih lahko razlagalo kot kršenje suverenosti, kot sta zastava in himna.

Res so ministri britanske vlade, ko so našim ljudem poskušali prodati Lizbonsko pogodbo, kot argument navedli, da je nekako drugačna od ustave.

Moji volivci na jugu Anglije nočejo ustave, nočejo Lizbonske pogodbe in zagotovo nočejo države z imenom Evropa. Menim, da je žaljivo do njih, da poskušamo uvesti ali dati uraden značaj tem simbolom.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Simboli Evropske unije zagotavljajo, da se lahko brani identiteto, in so lahko odločilni elementi v komuniciranju z javnostjo in njeno čustveno povezanostjo z evropskimi institucijami.

Parlament je priznal in sprejel naslednje simbole Unije: zastavo, ki je sestavljena iz kroga z dvanajstimi zlatimi zvezdami na modri podlagi, himno, ki je odlomek „Ode radosti“ iz Devete simfonije Ludwiga van Beethovna, in geslo „Združena v raznolikosti“. Zastava je izobešena v vseh prostorih Parlamenta in v primeru uradnih dogodkov. Z vključitvijo predpisov o uporabi simbolov Evropske unije s strani Evropskega parlamenta v Poslovnik Parlamenta ta pošilja močno politično sporočilo.

Parlament 9. maja praznuje Dan Evrope. Predlagam, naj Evropski parlament vsako leto organizira natečaj za Dan Evrope, posvečen mladi generaciji, ki naj pokaže, kako vidi prihodnost Evrope in predvsem kako želi prispevati, da bi se ta prihodnost uresničila.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospod predsednik, na severnem delu evropskega Cipra, na gorovju Kirenija, je videti velikansko, kilometer dolgo turško zastavo, ne zastave EU. Dejansko je na celotnem severnem delu Cipra videti obilo turških zastav, ne zastav EU. To ne simbolizira enotnosti Evrope, temveč delitev, ki jo turška vojska izvaja v majhni državi članici EU.

Glede na potek pristopnih pogajanj EU-Turčija in mirovnih pogajanj na Cipru mora EU izvajati močen pritisk na turško vlado, naj odstrani svoje enote in spremljevalne simbole s Cipra in omogoči, da bo naša ponosna zastava EU svobodno plapolala v tem kotičku EU. Zastava EU na Cipru simbolizira enotnost. Turška zastava simbolizira ločevanje.

Pomagajmo čim prej dvigniti zastavo EU na celotnem Cipru.

Andrew Duff (ALDE). - Gospod predsednik, zdi se mi posebno čudno, celo tragično, da simbole napadajo nekdanji ljudje komunističnih držav srednje in vzhodne Evrope. Spominjamo se plapolajočih zastav v množicah v Talinu, Vzhodnem Berlinu in Budimpešti. Spominjamo se himne, ki je igrala pri Brandenburških vratih. Teh stvari ni naložil ali predpisal poslovnik parlamenta, temveč so jih navdahnili srca in čustva državljanov. Ti simboli so simboli naših veličastnih vrednot miru in solidarnosti.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Gospod predsednik, želel bi zastaviti naslednje vprašanje tistim, ki so rekli, da simboli in himne sodijo k državi.

Mesto, v katerem živim, ima zastavo, zastavo Madrida, in občina, v kateri živim, občina Madrid, ima svojo zastavo in himno. Zato, ker sta državi? Si morda želita postati državi? Hočejo tisti, ki pravijo, da so zastave in himne državni simboli, ukiniti lokalne in regionalne zastave?

Rad bi odgovor mojih kolegov poslancev.

Predsednik. - Doma imam zastavo mojega ragbi kluba!

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, naj dodam k mnenju gospoda Méndez de Viga, Mednarodni olimpijski komite ima zastavo in himno. Glede na to, kar so pravkar povedali britanski konservativci, lahko samo zaključim, da je po njihovi opredelitvi Mednarodni olimpijski komite država.

Carlos Carnero González, poročevalec. - (ES) Gospod predsednik, za začetek bi se zahvalil vsem, ki so govorili v tej razpravi, čeprav je jasno, da se z nekaterimi izmed njih odkrito ne strinjam.

Simboli ne predstavljajo samo držav. Na tej stopnji našega razvoja simboli ne poosebljajo soočenja, boja ali bitk; so sredstvo za prenos idej in združevanja ljudi okoli vrednot. To predstavljajo naša zastava, naša himna, naše geslo in Dan Evrope.

Medvladno konferenco so nekateri prisilili, da je proti volji velike večine iz Pogodbe odstranila simbole. Ta velika večina je rajši nadaljevala z bistvenimi stvarmi ustave, namesto da bi se ujela v pasti, ki so jih nastavili tisti, ki so izpodbijali ne samo simbole, temveč tudi potrebo po nadaljnjem napredku v politični uniji. Iz tega razloga je 16 držav, vključno z mojo, podalo izjavo s svojim mnenjem, da je uporaba simbolov življenjsko dejstvo, uradno in celo nekaj, kar bi bilo treba pozdraviti.

Simboli Evropske unije za nikogar niso bili vprašljivi med referendumskimi kampanjami, katerih posledica je bila neratifikacija ustave. Bodimo resni: se kdo spominja, da je velik del francoskega in nizozemskega prebivalstva ustavo zavrnil zato, ker je navajala simbole Unije? Jaz se ne, pa sem v Franciji aktivno sodeloval v kampanji. Obstajali bi lahko drugi razlogi, ki so skupni številnim ljudem ali pa tudi ne, vendar simboli niso bili eden izmed njih.

Seveda se počutim Španca, ker sem Evropejec, in Evropejca, ker sem Španec. To pomeni, da se, ko vidim zastavo svoje države ob tisti z 12 zvezdami, okrepi prepričanje, da sta obe del mojega življenja. Ponosen sem tudi, ko vidim predsednika Sveta s francosko zastavo in zastavo Evropske unije.

Predvsem pa sem ponosen, da so mi vzklikali, kot mnogim izmed vas, ko je je kdo prejel človekoljubno pomoč, ali pa ko kdo ploska, ko opazi našo skupino za spremljanje volitev in nas prepozna po zastavi. Nespametni bi bili, če bi si odrekli nekaj, kar drugi priznavajo z naklonjenostjo in veseljem.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes ob 11.00.

Pisne izjave (člen 142)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), v pisni obliki. – Evropska unija je nedvomno na križišču svojega razvoja, kjer je najpomembneje priznati potrebo po premiku naprej, in sicer s spopadom z vsemi trenutnimi zapletenimi vprašanji, ki bi morebiti lahko ustavila dinamiko evropskega procesa vključevanja. V tem procesu so evropski simboli bistveni vezni element za razvoj pozitivne identitete na evropski ravni, ki dopolnjuje uveljavljene nacionalne identitete, vendar jih ne nadomešča.

Odsotnost evropskih simbolov v zavrjeni Lizbonski pogodbi je bila nadvse obžalovanja vredna s stališča pomanjkanja demokracije, s katerim se trenutno sooča Evropska unija. Trditev, da bi bila njihova vključitev v Lizbonsko pogodbo neprimerna, se je izkazala za nadvse nesmiselno, saj ni dvoma, da ne bi predstavljali nevarnosti za načela, na katerih je bila zgrajena EU.

Da bi v naslednjih letih povečali podporo in zavezanost Evropski uniji, je zato nujno ohraniti in prilagoditi te simbolične elemente, da bi povezali evropske institucije in postopke odločanja s priznanjem dejavnika „demos“.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Podpiram vključitev uradnega priznanja naše evropske zastave, evropske himne *Oda radosti*, Dneva Evrope 9. maja in gesla „Združena v raznolikosti“ v Poslovnik. Ta podpora ne zmanjšuje moje zavezanosti in zvestobe moji državi, Angliji, kjer sem bil rojen, vzgojen, kjer sem se izobraževal in kjer zdaj živim.

Zavračam stališče, da se mora posameznik odločiti za izključno zvestobo eni regiji. Ponosen sem, da sem iz regije Forest of Dean, da sem Anglež in Evropejec.

Genowefa Grabowska (PSE), v pisni obliki. – (PL) Simboli dejansko povzročijo čustveno povezanost z organizacijo ali državo, ki nam je pri srcu. Ko vidimo zastave ali gesla, poslušamo himne in celo, ko uporabljamo kovance, se neposredno istovetimo z določeno državo ali organizacijo. Evropska unija ima seveda tudi tovrstne simbole, ki pospešujejo poistovetenje in čustveno povezanost.

Modra zastava z 12 zlatimi zvezdami, „Oda radosti“ iz Beethovnovi Devete simfonije, praznovanje Dneva Evrope 9. maja in evro, ki je uradna valuta 15 držav članic, so uveljavljeni, znani in splošno priznani simboli. Sprva so bili simboli Skupnosti, zdaj pa so postali simboli Evropske unije. Skupaj z geslom ali motom Unije, namreč „Združena v raznolikosti“, ti simboli povzemajo bistvo evropskega projekta.

Kot članica Konvencije zelo obžalujem, da se simboli Unije, opisani v evropski ustavi, nikoli niso uresničili. Dojemalo se jih je kot elemente psevdo države in so bili zato izbrisani iz besedila Lizbonske pogodbe. Kljub temu menim, da niso izgubili nič svojega značaja ali privlačnosti za evropske državljane. Ti simboli so še naprej nosilci vrednot, na katerih temelji Evropska unija. So izraz občutka skupnosti, ki ga imajo njeni državljani.

Zato je prav, da je do napredka glede uporabe evropskih simbolov prišlo ravno v Evropskem parlamentu.

4. Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008-2013 (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je poročilo (A6-0350/2008) Alojza Peterleta v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o beli knjigi „Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008-2013“ (2008/2115(INI)).

Alojz Peterle, poročevalec. – (SL) To poročilo zadeva vse – bolne in zdrave. Zdravje je eno od ključnih socialnih in političnih vprašanj, od katerih je odvisna prihodnost Evropske zveze. Kaj pomeni zdravje za gospodarstvo,

smo jasno zapisali v lizbonski strategiji. Zdravje je ena najpomembnejših vrednot v življenju ljudi. Zaradi zaskrbljujočih zdravstvenih trendov, zlasti naraščajoče obolevnosti za rakom, boleznimi srca in ožilja, diabetesa in debelosti, kljub napredku kurativne medicine, postaja ta vrednota čedalje bolj ogrožena. K temu prinašajo nove izzive staranje prebivalstva, podnebne spremembe, dviganje cen hrane ter globalizacija.

Govori se o možnosti pandemij in biološkega terorizma. Svetovna zdravstvena organizacija napoveduje epidemičen razvoj raka v prihodnjih letih, po drugi strani pa se krepijo zahteve po mobilnosti bolnikov in zdravstvenih delavcev. Pod vse večjim pritiskom so zdravstveni sistemi oziroma njihove blagajne. V zadnjih letih naraščajo stroški za zdravila hitreje kot skupni stroški zdravstva, kar pri državljanih vzbuja skrb glede enakosti zdravstvene oskrbe in vzdržnosti zdravstvenih sistemov.

Državljanje skrbi, ali bo še zdravja za vse. Državljanje niso zainteresirani za debate o kompetencah, zanima jih predvsem najboljša pot do zdravja. Skrbijo jih tudi neenakosti v zdravstveni oskrbi, ki so znatne med državami članicami, kot tudi znotraj njih. Kar zadeva raka, so razlike v možnostih preživetja med novimi in starimi državami članicami take, da lahko govorimo upravičeno o zdravstveni železni zavesi. Vse to je razlog za to, da dobi zdravje višje mesto na evropski politični agendi. Ne govorimo o točki razno, ampak o točki z naslovom „Preživetje“. Zato je nujen strateški in skupen pristop.

Konec leta 2007 je Evropska komisija sprejela zdravstveno strategijo z naslovom Skupaj za zdravje, ki izhaja iz zavezanosti držav članic in Skupnosti k spoštovanju skupnih vrednot in načel zdravstvene politike v zagotavljanju pogojev za uresničevanje pravic in odgovornosti državljanov v skrbi za lastno zdravje v vseživljenjskem obdobju, njihovem aktivnem vključevanju v procese odločanja in prilagajanju zdravstvenega varstva potrebam bolnikov, zmanjševanju neenakosti v zdravju med posameznimi družbenimi skupinami, državami članicami in regijami znotraj njih, v upoštevanju naložb v zdravje kot pogoja gospodarskega razvoja in doslednem vključevanju zdravja v politike na vseh ravneh.

Jasno je, da je na zdravstvenem področju resnično potreben dolgoročen strateški in celovit pristop, ki zahteva usklajeno sodelovanje vseh glavnih akterjev znotraj držav članic in na ravni Evropske zveze. Za boljše sodelovanje je treba preučiti oblike medinstitucionalnega sodelovanja, s katerimi bi lahko okrepili učinkovitost skupnih prizadevanj.

Ključni strateški premik je potreben na področju preprečevanja bolezni. Kljub dolgoletnemu opozarjanju na pomen preprečevanja bolezni, so temu namenjeni samo trije odstotki zdravstvenih proračunov držav članic, hkrati pa vemo, da lahko ravno s preprečevalno politiko dosegamo veliko boljše rezultate, saj je 40 procentov bolezni povezanih z napačnim življenjskim stilom, preprečljivih pa je tudi tretjina rakavih obolenj. Eden glavnih sporočil tega poročila je poziv Komisiji, naj pripravi ambiciozen načrt preventivnih ukrepov za celotno petletno obdobje.

Zahvaljujem se poročevalcem v senci, Komisiji in vsem, ki so prispevali k temu, da smo skupaj razvili pogled, kaj je treba v prihodnje storiti za več zdravja.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, v tej razpravi sodelujem v imenu svoje kolegice, komisarke Vassiliou.

Za to poročilo bi se zahvalil poročevalcu, gospodu Peterletu, in poslancem Parlamenta za njihovo zanimanje za belo knjigo, ki podaja zdravstveno strategijo EU.

Vesel sem, da Parlament podpira zdravstvene cilje in načela bele knjige.

Komisija pozdravlja to poročilo in se povsem strinja s ključnimi vprašanji, ki jih odpira, predvsem glede potrebe obravnavanja neenakosti v zdravju, osredotočanja na krepitev zdravja s spodbujanjem k zdravemu načinu življenja in glede pomoči pri preprečevanju bolezni.

Z zadovoljstvom lahko povem, da so ta vprašanja na samem vrhu zdravstvene agende Komisije.

Vse bolj zaskrbljujoče vprašanje so neenakosti v zdravju med različnimi regijami v EU in različnimi družbenogospodarskimi skupinami, Komisija pa namerava pozneje naslednje leto predlagati ukrepe, da bi pripomogla k zapolnjevanju vrzeli v zdravstvu po vsej EU.

Komisija v celoti deli vaše stališče glede potrebe po spodbujanju k zdravemu življenjskemu slogu, predvsem glede prehrane. Vsi se strinjamo, da je za to potrebno ukrepanje, usmerjeno k državljanom vseh starosti, v šolah, na delovnih mestih in drugod.

To je ključni del zdravstvene strategije, pobude pa bodo razvite v naslednjih nekaj letih. Medtem bomo aktivno izvajali naši strategiji o prehrani, prekomerni telesni teži in debelosti ter o z alkoholom povezani škodi.

Komisija se prav tako povsem strinja s Parlamentom o potrebi po povečanju naših prizadevanj glede preprečevanja bolezni.

Poleg spodbujanja k zdravemu življenjskemu slogu delimo vaše stališče o potrebi po spodbujanju učinkovitih programov preventivnih pregledov za zgodnje odkrivanje bolezni, predvsem raka, in spodbujanju učinkovitejše izmenjave najboljših praks.

Komisija aktivno podpira izvajanje priporočila Sveta o presejalnih pregledih za odkrivanje raka in je nedavno posodobila smernice EU o raku dojke in materničnega vratu. Vendar moramo za pomoč zdravstvenim sistemom v boju proti raku storiti več.

Z veseljem naznanjam, da namerava Komisija naslednje leto vzpostaviti platformo EU za ukrepanje proti raku, da bi državam članicam pomagala pri izmenjavi znanja in dobre prakse na področju preprečevanja in zdravljenja raka.

Komisija pozdravlja poudarjanje Parlamenta glede vloge, ki jo ima zdrava delovna sila pri izvajanju lizbonske agende.

Dovolite mi, da podam nekaj pripomb k nekaterim dodatnim vprašanjem, ki jih zastavlja poročilo.

Parlament poziva k vzpostavitvi evropskih referenčnih centrov. Ti bi bili vodilni centri strokovnega znanja v posebnih razmerah, kot so redke bolezni, ki zahtevajo kombinacijo strokovnega znanja in sredstev, ki jih mnoge države članice nimajo.

Komisija bo gradila na načelih, dogovorjenih med državami članicami za takšne centre, in bo nadaljevala s spodbujanjem takšnih centrov v okviru prihodnje direktive o pravicah bolnikov v čezmejni zdravstveni oskrbi.

Parlament prav tako poudarja potrebo po učinkovitih ukrepih za boj proti naraščajočemu problemu odpornosti na antibiotike. Komisije deli to skrb in aktivno podpira države članice pri izvajanju priporočila Sveta o protimikrobni odpornosti. O tem bomo naslednje leto predložili poročilo.

Nazadnje, Komisija podpira stališča, izražena v zvezi s potrebo po tesnejšem sodelovanju zdravstvene in socialne politike. Vključevanje zdravstvenih interesov v druge politike je vsekakor ključno načelo naše strategije, trenutno pa preučujemo sinergije številnih vprašanj med tema dvema področjema politike.

Za zaključek, Komisija in Parlament delita enako vizijo glede ključnih zdravstvenih vprašanj, ki jih moramo obravnavati.

Zdaj je prišel čas, ko je treba napredovati s strategijo in besede prenesti v dejanja.

Komisija bo tesno sodelovala s Parlamentom, Svetom, državami članicami in civilno družbo, da bi cilje strategije spremenila v boljše zdravje za vse po Evropski uniji.

Zahvaljujem se vam za vašo podporo in se veselim vaših stališč.

Milan Cabrnoch, pripravljač mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zdravje je poleg naše svobode za večino izmed nas najpomembnejše. Zdravje je predpogoj za srečno življenje in uspešno družbo. Potrebno je nenehno ponavljati in poudarjati, da je skrb za naše zdravje in zdravje tistih, ki so nam blizu, osebna odgovornost vsakega izmed nas. Zdravje je rezultat naše genske dediščine, življenjskega sloga in okolja, v katerem živimo. Naša vzgoja, pridobljene navade, prehrana, gibanje, delovno okolje in nastanitev vsi vplivajo na naše zdravje. Na zadnjem mestu tega seznama je vpliv zdravstvene oskrbe na zdravje.

Skupnost je povsem upravičeno odgovorna za zaščito javnega zdravja. Vendar pa so zdravstvene storitve in način, na katerega so organizirane, njihova kakovost in njihovo financiranje izključna odgovornost držav članic EU. Naš skupni cilj je zagotovitev kakovosti, varnosti in široke dostopnosti zdravstvene oskrbe za vse tiste, ki jo potrebujejo. Vsaka država si izbere svoj način za zagotavljanje najboljših zdravstvenih storitev svojim državljanom v tem težavnem okolju. Evropska unija ima dodano vrednost: raznolikost teh neodvisnih sistemov, priložnost za delitev uspehov in izogibanje napakam, ki so jih storili naši prijatelji.

Zdravstvena oskrba je zelo obsežno vprašanje, kot so poudarili govorniki pred menoj. Posledično osebno obžalujem, da tu v Evropskem parlamentu ni jasno, kdo resnično obravnava zdravje in zdravstveno oskrbo. Najprej vidimo zdravstveno oskrbo kot storitev notranjega trga, nato kot vprašanje socialne varnosti, ob kakšni drugi priložnosti pa kot vprašanje javnega zdravja. Predsednika in vse izmed nas bi rad ob tej priložnosti, ko razpravljamo o tem pomembnem dokumentu, pozval, da preučimo možnost vzpostavitve Odbora Evropskega parlamenta za zdravje med naslednjim parlamentarnim mandatom.

Siiri Oviir, pripravljavka mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov. – (ET) Gospod predsednik, komisar, kolegi, zdravje je eno izmed najpomembnejših bogastev vsakega človeka. Zdravstvena strategija Evropske unije za 21. stoletje mora zagotavljati visoko raven enake zdravstvene oskrbe, ki je na voljo vsem v Evropi. Žal se zdravstveni sistemi držav članic danes zelo razlikujejo ter enako in učinkovito ukrepanje v zvezi z zdravjem državljanom ni zagotovljeno po vsej Evropi.

Veseli me, da lahko pozdravim belo knjigo Evropske komisije o zdravstveni strategiji, čeprav enako kot poročevalec menim, da bela knjiga ne določa posebnih ciljev, ki jih je mogoče količinsko določiti in izmeriti ter s katerimi bi lahko pridobili oprijemljive rezultate.

Zdravstvena oskrba zahteva učinkovito politično podporo na vseh področjih in vseh ravneh. Zato pozivam Komisijo, da v prihodnosti vključi vprašanja javnega zdravja v vsa politična področja EU in v zvezi s tem ne sme pozabiti na enakost spolov v okrepljeni zdravstveni politiki.

Zahvaljujem se poročevalcu za njegovo delo, vam pa za pozornost.

Françoise Grossetête, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, trenutno razpravljamo o tej beli knjigi o zdravju za obdobje 2008-2013, zdravje pa je seveda temeljna pravica za vse nas.

Soočiti se moramo z vrsto izzivov: rak, bolezni srca in ožilja, debelost, diabetes in predvsem staranje prebivalstva, da ne omenjam nenehne grožnje pandemij. Naši državljani od nas pričakujejo veliko, ko gre za ta zdravstvena vprašanja: ko govorimo o dodani vrednosti Evropske unije, so prav na teh področjih najbolj prizadeti in tu od nas pričakujejo največ!

Žal je ta bela knjiga pomilovanja vredno plehka in ne nudi ničesar, kar bi bilo na kakršen koli način konkretno. Na srečo je naš kolega, gospod Peterle, zelo izboljšal njeno vsebino. Morda je ponavljanje resnično potrebno: ob številnih priložnostih smo v tem Parlamentu govorili o teh zdravstvenih vprašanjih in vsi smo za zdravje za vse in zdravje visokega standarda s celostnim pristopom. Vlaganje v preprečevanje je pomembno. To želimo, vendar tega ne delamo, saj vsakokrat trčimo ob zelo omejen proračun, še zlasti ko gre za raziskave. Še vedno se nismo zavedli, da bi preprečevanje stalo precej manj kot zdravljenje.

Pomembno je upoštevati staranje prebivalstva in njegove posledične učinke na družbo: gospodarske učinke, družbene učinke in zdravstvene učinke. Vendar pa moramo zagotoviti, da se bo manj govorilo in bolj ukrepalo: nujno je, da se odzovemo na pričakovanja naših državljanov. Obstajajo jasna sporočila, ki se morajo osredotočiti na dobre prakse: potrebo po telesni dejavnosti, uravnoteženi prehrani in predvsem odgovornosti: odgovornosti držav članic EU, toda tudi odgovornosti vsakega evropskega državljana.

Glenis Willmott, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, moja politična skupina podpira belo knjigo Komisije o zdravstveni strategiji. Še zlasti podpiramo osredotočanje na preprečevanje, izobraževanje in spodbujanje bolj zdravega življenjskega sloga. Pomembna sta načrtovanje zaščite naših državljanov pred zdravstvenimi grožnjami in pandemijami ter prizadevanje za zmanjšanje neenakosti v zdravju po vsej EU.

Potrebujemo nove smernice o presejalnih pregledih za odkrivanje raka, direktivo o darovanju organov, izboljšane nadzorne mehanizme za odziv na zdravstvene grožnje in izboljšano izmenjavo najboljših praks. Toda glede e-zdravja moram opozoriti na nekaj. To je področje, kjer moramo določiti natančna pravila, ki opredeljujejo jasen okvir. Jasno mora biti, da ne izključuje tistih, ki niso internetno pismeni, in ne sme nadomestiti obiska za posvetovanje z zdravnikom. Glede na povedano vidim mnogo prednosti, toda zavedati se moramo tudi morebitnih nevarnosti.

Toda zdravstvena politika na ravni EU potrebuje tudi jasno osredotočenost. Pri mojem delu kot poročevalka v senci pri tem poročilu sem resnično dobila občutek, da je preveč različnih delovnih skupin in področij ukrepanja, skupin strokovnjakov in projektnih skupin, izmed katerih so bile številne vzpostavljene kot favorizirani projekti predsedstev ali zaradi pritiska poslancev tega Parlamenta ali drugih interesnih skupin.

Menim, da lahko EU doda veliko vrednosti na področju zdravja, vendar pa morajo biti sredstva ustrezno osredotočena in zagotavljati najboljše razmerje med ceno in kakovostjo.

Pozivam kolege, da glasujejo za mojo spremembo 2, ki poziva Komisijo, da sproži pregled trenutnih področij ukrepanja. Prav tako bi pozvala kolege, naj podprejo moje spremembe glede varstva zdravja naših državljanov pred nevarnostmi pri delu. Komisijo bi pozvala, naj se odzove predvsem na moji spremembi 1 in 6, ki zadevata izpostavljenost snovem, ki so strupene za razmnoževanje.

V prihodnje predloge za pregled direktive o rakotvornih snoveh je nujno vključiti snovi, ki so strupene za razmnoževanje. Zavedam se, da je Komisija povsem spremenila politiko glede tega, in bi bila hvaležna, če bi Komisija pojasnila svoje stališče.

Marios Matsakis, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, vsi se strinjamo, da je zdravje ena izmed najdragocenejših vrednot za naše državljane, vendar pa zdravje, kot vsi vemo, v skladu s členom 152 Amsterdamske pogodbe sodi v izključno pristojnost držav članic. To očitno nasprotje ni samo nenavadna posebnost v zakonodaji EU, v praksi zelo ovira naša prizadevanja za doseg optimalnih zdravstvenih ciljev v EU, in sprašujem se, zakaj je bilo dovoljeno, da se ta situacija nespremenjeno nadaljuje tako dolgo časa. Razlog je seveda finančen. Zdravstveno varstvo je zelo drago in njegovo izboljšanje v takšnem obsegu, da bi dosegli želeno enakost po vsej EU, bi pomenilo veliko povečanje zdravstvenih stroškov za nekatere države članice EU.

Tako lahko vsi pridemo v Parlament in kritiziramo sramotne razlike v pričakovani življenjski dobi, stopnji umrljivosti otrok in možnosti preživetja obolelih za rakom v bogatih in revnih državah članicah, večina pa nas ne okrivi tistega, kar je resnično krivo, in sicer nezmožnosti EU, da zagotovi finančno pomoč revnejšim članicam, da bi jim pomagala približati se v smislu ravni zdravstvenega varstva in s tem ustavila nasprotovanje njihovih vlad glede odstranitve zdravja iz izključnega področja nacionalne pristojnosti.

Lahko bi rekli, da je to žalosten odraz temeljnih vrednot, ki jih v praksi podpiramo v EU, pri čemer večjo pomembnost dajemo na primer pristojnostim pravil notranjega trga za naša podjetja kot zdravstveni oskrbi naših državljanov.

Menim, da je prišel čas za nujno spremembo člena 152 Amsterdamske pogodbe, to pa je mogoče doseči samo z usklajenimi prizadevanji Sveta, Komisije in Parlamenta.

Kot parlamentarci moramo storiti vse za uresničitev potrebne spremembe. Glede na povedano je seveda najpomembnejši vidik zdravstvene strategije v praktičnem smislu preprečevanje bolezni. Vsi vemo, da so kajenje, debelost, alkohol, droge, visok vnos sladkorja in stresen, nezdrav življenjski slog na splošno naši največji sovražniki, toda ali delamo dovolj, da bi naše državljane osvobodili teh prekletstev? Pravzaprav ne.

Vzemimo na primer kajenje. Kako lahko trdimo, da delamo vse, kar lahko, da bi ljudi odvrgli od kajenja, če še vedno subvencioniramo gojenje tobaka v EU, še vedno dovoljujemo neobdavčeno prodajo cigaret na letalih in ladjah, ki potujejo v ali iz EU, imamo še vedno sorazmerno nizek davek na tobak, če upoštevamo znatne zdravstvene stroške kadilcev, imamo še vedno posredno oglaševanje tobaka na naših televizijskih zaslonih in imamo še vedno zakone glede kajenja, ki se jih skorajda ne izvaja v celoti v EU?

Nimam časa, da bi povedal še kaj več o preprečevanju, vendar menim, da je glavna točka tega, o čemer govorim, da je treba spremeniti pravilo pristojnosti v zvezi z zdravjem.

PRESEDSTVO: GOSPOD BIELAN

podpredsednik

Mieczysław Edmund Janowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poročevalcu za njegovo delo. Povsem prav je, da danes na podlagi strateškega dokumenta, ki ga je lansko leto pripravila Komisija, obravnavamo to pomembno temo.

Poudariti je treba tudi pomembnost preprečevanja, pravilne prehrane, kakovosti zraka in pitne vode, zdravega življenjskega sloga, zgodnjega odkrivanja bolezni in morebitnega hitrega zdravljenja slednjih. Navedeno je bilo, da trenutno glede dostopa do zdravstvene oskrbe obstajajo velike razlike med posameznimi državami in različnimi družbenimi skupinami. To odraža jasno pomanjkanje socialne kohezije. Takšne neenakosti se kažejo tudi v smislu stopnje preživetja bolnikov z rakom, bolezni srca in ožilja ter drugih stanjih. Zaskrbljujoče se povečuje število duševno bolnih oseb. Prav tako so metode zdravljenja daleč od tega, kar bi si želeli. S tem mislim predvsem na prekomerno uporabo antibiotikov in steroidov.

Zdravstveni sistemi so prav tako vzrok za zaskrbljenost, saj se pogosto izkažejo za neustrezne. Vsi se zavedamo, kako dragoceno je naše zdravje, in vemo, da je naše biološko življenje omejeno. V tem kontekstu

bi spomnil Parlament, da je poljski pesnik Aleksander Fredro svojim bralcem svetoval, naj ne zanemarijo svoje blaginje, saj bi to ogrozilo ne samo njihovo zdravje, temveč celo njihovo življenje.

Adamos Adamou, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, naj izrazim zahvalo gospodu Peterletu za njegov poskus, da zdravstveni strategiji Skupnosti doda nekaj politik. Njegov namen je bilo spodbujanje enakega dostopa do celovitega zdravstvenega sistema kot osnovne, neodtujljive pravice vsakega državljana.

Zato moramo trdo delati, da bi se zadevne organizacije politično zavedle načela, da je, ko gre za zdravje, financiranje enako naložbi. Tu naj dodam, da se strinjam s stališčem gospoda Matsakisa. Osredotočiti bi se morali na preprečevanje bolezni s spodbujanjem zdravega življenjskega sloga in zagotavljanjem optimalnega zdravljenja ter na vlaganje v nove tehnologije in raziskave.

Naš cilj mora biti medsektorska politika, usklajevana na različnih ravneh. Njen cilj bo soočanje s ključnimi izzivi staranja prebivalstva in ogromnimi neenakostmi, ki vplivajo na zdravstvene sisteme držav članic.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Ko govorimo o skupnem pristopu Evropske unije k zdravju, bi morala biti naša prva skrb uskladitev standardov za zagotavljanje zdravstvenih storitev. Cilj Evropske unije mora biti odprava neenakosti med novimi in starimi državami članicami, ki so še vedno precej velike.

Ker imajo države članice različne cilje na področju zdravstvene politike, potrebujejo zdravstveni sektorji po Evropski uniji dolgoročno in strateško sodelovanje za doseg soglasja. Prav tako je potrebno vlagati v programe preprečevanja in javne izobraževalne programe. Boljše rezultate je mogoče doseči s preprečevalno politiko in dobro znano je, da je skoraj polovica bolezni povezana z nezdravim življenjskim slogom.

Strinjam se z zahtevo gospoda Peterleta Komisiji, da pripravi dolgoročni načrt za preprečevalne ukrepe v zvezi z zgoraj navedenim razlogom. To bi lahko pomagalo izboljšati zdravstveno stanje evropskega prebivalstva. Raziskave na medicinskem področju prav tako prispevajo k preprečevanju in olajšajo zdravljenje bolezni. Evropska unija na primer ne vlaga dovolj sredstev v raziskave raka: vlaganje EU znaša skoraj eno petino vlaganj ZDA. Izboljšanje te pomanjkljivosti bi bilo v interesu vseh evropskih državljanov.

Uporabna zamisel v smislu ozaveščanja bolnikov je vzpostavitev centrov za informacije in napotke, da bi pomagali bolnikom, zdravstvenemu osebju in celotnemu zdravstvenemu sektorju. Ko bodo izpolnjeni ti cilji, bo Evropska unija precej bližje doseganju skupnega pristopa k zdravju.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, v celoti podpiram poročilo gospoda Peterleta v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane z naslovom „Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008-2013“. To poročilo pozdravljam zlasti zato, ker obravnava najhujše izzive, s katerimi se soočata Evropska unija in celotni svet. Poudariti je treba, da je to prvi strateški program, ki predstavlja celovit pristop Unije k zdravstveni politiki. Določa vrednote, ki jih je sprejela Skupnost, in cilje, ki si jih zastavlja na tem področju. To je zdravstvena strategija EU, ki izstopa izmed drugih zdravstvenih sistemov in bi jim resnično lahko služila kot zgled.

Vesel se, da slišim, da je bila strategija pozitivno sprejeta v državah članicah. Prav tako sem vesel, da sem izvedel, da so nekatere države že začele ukrepati s ciljem razvoja skupnega stališča in vključitve strategije v svoje nacionalne zdravstvene načrte. Slovenija je en primer. Tovrstno ukrepanje se izvaja tudi na Poljskem.

Financiranje zdravstvenih storitev pomembno prispeva k proračunskemu primanjkljaju v mnogih državah Evropske unije. To dejstvo je nujno upoštevati pri zdravstveni strategiji. V skladu s tem menim, da je treba strateški načrt preučiti v povezavi z načini financiranja javnega zdravstvenega varstva v državah članicah.

Omeniti želim tudi vprašanje, o katerem smo že razpravljali. V mislih imam nove informacijske tehnologije in njihov učinek na otroke in mladostnike. Neurejena uporaba interneta in računalniških iger, odvisnost in povezana stanja postajajo vse resnejši problemi za našo družbo in civilizacijo. Otroci in mladostniki so najbolj prizadeti. Komisija in Evropski svet trenutno razvijata dober način sodelovanja na področju zdravstvene oskrbe in prav bi bilo, da bi bili tudi mi vključeni v izvajanje tega projekta.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, poročevalec, gospe in gospodje, najprej bi želela čestitati poročevalcu za njegovo delo, ki je izboljšalo prvotno besedilo.

Ta bela knjiga, ki jo je predlagala Komisija, je prvi korak pri določitvi jasnih in koristnih ciljev na področju zdravja, vendar pa žal ne daje odgovorov na izzive kakovostne zdravstvene oskrbe in enakega dostopa. Danes predloženo poročilo ni prevzelo prvotnih predlogov o samozdravljenju, kar je dobro. Po mojem

mnenju je omalovaževanje ali celo spodbujanje samozdravljenja povsem neprimerno v smislu zdravstvenega varstva, za katerega si moramo prizadevati. „Skupaj za zdravje“ ne sme postati „vsak zase v času bolezni“.

Uvedba zamisli o aktivnem bolniku je zaskrbljujoč koncept: ker ga ne spremlja jasna opredelitev, ostajajo vrata odprta za različne razlage. Prav tako je Treba previdno ravnati s predlogoma o spodbujanju bolnikov, da sprejmejo odgovornost za svojo oskrbo, in o pozivanju skupin prebivalstva, da zagotovijo svoje odzive na določene zdravstvene potrebe. Zapomniti si moramo, da je zdravje zelo specifično področje, ki zahteva visoko stopnjo pristojnosti, tozadevna vprašanja pa so lahko pogosto vprašanja življenja ali smrti. Zdi se, da se predlogi, ki spodbujajo samozdravljenje, v povezavi s konceptom osebne odgovornosti ne odzivajo na zdravstveni izziv, s katerim se moramo spopasti, in se odmikajo od načela solidarnosti.

Pripombe imam še na eno točko: omogočanje mobilnosti zdravstvenih delavcev. Ta bi lahko imela zelo resne posledice za ozemeljsko razporeditev zdravstvenega osebja in poslabšala situacije, ki so v določenih državah članicah že tako kočljive. Namesto spodbujanja mobilnosti zdravstvenih delavcev bi bilo bolje poudariti izmenjavo dobrih zdravstvenih praks med vsemi državami članicami. Priznavam tudi, da je treba spodbujati spletne zdravstvene vire. To je pozitivna in inovativna pobuda, ki pa je kljub temu na voljo manjšemu številu ljudi.

Seveda podpiram spremembe, ki so jih predložili moji kolegi in ki zadevajo zdravje na delovnem mestu. To je ključna tema, saj postajajo z delom povezani zdravstveni problemi vse bolj pogosti.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Gospod predsednik, opozoril bi rad na tri vprašanja v tej razpravi. Prvič, med starimi in novimi državami članicami obstajajo znatne neenakosti v zdravju. Dodatni učinek teh neenakosti se odraža v znatnih razlikah pričakovane življenjske dobe. Ta se lahko razlikuje za 9 let pri ženskah in celo za 13 let pri moških. Prizadevati si moramo za znatno zmanjšanje teh razlik.

Drugič, potrebno je znatno povečanje vlaganja v preprečevanje bolezni. Danes je samo 3 % vlaganj dodeljenih za ta namen. Dobro pa je znano, da je do 40 % bolezni povezanih z nezdravim življenjskim slogom in bi jih bilo mogoče v veliki meri učinkovito preprečiti.

Tretjič, ker debelost postaja vse resnejša bolezen naše civilizacije, je nujno spodbujati zdrav življenjski slog. Za zdravo ekološko hrano, pridelano brez uporabe umetnih gnojil in pesticidov, je treba določiti ugodne pogoje. Vendar pa ta vrsta pridelave ni preveč stroškovno učinkovita. Zato je zanjo potrebna povečana finančna podpora v okviru skupnega kmetijskega sistema.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Gospod predsednik, v dokumentih, o katerih razpravljamo, je najti mnogo pomembnih vprašanj, povezanih z zdravjem in zdravstvenim varstvom. Splošni dostop do zdravstvene oskrbe je zagotovljen v ustavi posameznih držav članic. Spoštovanje pristojnosti držav članic na področju zdravstvenega varstva in svobodno odločanje glede zdravstvenih storitev sta pozitivna elementa. Kljub temu bi pozornost rada obrnila k nevarnosti, ki grozi mojim sodržavljanom zaradi nedavnih načrtov poljske vlade, da vse subjekte zdravstvenega varstva spremeni v komercialna pridobitna podjetja.

Predlagane reforme presegajo meje svobodne izbire zdravstvenega sistema. Ogrožajo temeljne človekove pravice, kot so pravica do življenja in zdravstvene oskrbe. Zaradi razsežnosti grožnje bi morala Evropska komisija vzpostaviti smernice, ki javnim organom preprečujejo opustitev nadzora nad javnimi bolnišnicami, ki so privatizirane proti volji poljske družbe in predsednika Republike Poljske.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, poročevalcu bi se želela zahvaliti za njegov dobro pripravljen odgovor Komisiji.

Vsi se zavedamo, da je osebna odgovornost držav članic, da odločijo o organizaciji in uresničevanju svojih zdravstvenih storitev in medicinske oskrbe. Vendar pa to ne bi smelo pomeniti, da zanemarjajo močno zdravstveno sodelovanje na ravni EU. Obstajajo številna zdravstvena vprašanja, kot so preprečevanje pandemij in gibanje bolnikov ali zdravstvenih delavcev, kjer države članice ne morejo učinkovito ukrepati ločeno in kjer je potrebno ukrepanje na ravni EU.

Ukrepanje EU je lahko dragoceno pri vzpostavljanju vseevropskih mrež znanja, ki omogočajo izmenjavo najboljših praks na področjih, kot so e-zdravje, nanotehnologija, zdravljenje redkih bolezni ali centri odličnosti.

EU je v sodelovanju z državami članicami pomembno napredovala pri varovanju zdravja, na primer na področju zakonodaje o oglaševanju tobaka, na področju krvnih proizvodov in vsekakor pri vzpostavitvi Evropskega centra za nadzor bolezni.

Okrepiti moramo ukrepanje za zmanjšanje neenakosti v zdravju po EU-27, predvsem z izmenjavo najboljših praks in boljšim informiranjem javnosti o pravicah državljanov pri čezmejni zdravstveni oskrbi. Hitro moramo razviti zakonodajo na tem področju in ne dopustiti, da so sodbe Sodišča Evropskih skupnosti edino vodilo bolnikov po Evropi. Odzvati se moramo z ustrezno zakonodajo. Poleg tega je treba izvesti celovite ocene učinkov zdravstva in presojo celotne zakonodaje, da bi zagotovili platformo za združene vidike in nosilec odločanja olajšali oceno resničnih stroškov za zdravje ljudi v vsaki politični pobudi.

To bi bilo treba narediti na enak način, kot se ima sedaj za samoumevne presoje vplivov na okolje za informiranje zakonodajalcev, ki so predpogoj za oblikovanje večine politik EU. Ne glede na ozadje gospodarske in finančne krize danes je zdravje naše osnovno bogastvo.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Gospod predsednik, govoriti sem želela o dveh zadevah. Prva je, da moramo obravnavati prekomerno predpisovanje antibiotikov, kar je zelo dobro povzeto v poročilu.

Ozreti se moramo samo na nas tu v Evropskem parlamentu oziroma ozreti se moram samo nase. Verjetno ne bi bila danes tukaj, če ne bi imeli učinkovitih antibiotikov. Nekajkrat se bila bolna, in kot mnoge izmed vas v tem Parlamentu so me rešili antibiotiki. Žal so ogrožene možnosti naših otrok, da v prihodnosti dobijo tovrstno pomoč, ker zdravnikom dovoljujemo, da predpisujejo antibiotike, ko niso potrebni, in celo prodajajo antibiotike brez recepta.

Potrebujemo sredstva za nadzor in pobude, da zdravnikom preprečimo srečanje z bolniki, da bi zaslužili denar, da ne bi predpisovali antibiotikov, kadar niso potrebni. Menim, da ima EU tu zelo pomembno vlogo, da razširja različne načine učinkovitega ukrepanja v boju proti tovrstnemu pretiranemu predpisovanju zdravil.

Druga zadeva, ki sem jo želela načeti in ki so jo načeli tudi številni predhodni govorniki, zadeva neenakosti v zdravju. Obstaja še en vidik neenakosti v zdravju. Ne gre samo za neenakost med državami. Gre tudi za neenakost znotraj držav. SZO je sestavila posebno komisijo, ki je preučila razredne razlike v zdravju. Jasno je navedla, da je „socialna pravičnost stvar življenja in smrti“, to pa je nekaj, o čemer moramo v Uniji odkrito razpravljati.

Povsem nesprejemljivo je, da so znotraj držav tako velike razlike. Obstajajo dobri primeri, kjer so bile razredne razlike v zdravju uspešno premagane, obstajajo pa tudi zelo slabi primeri. Sama sem zelo zaskrbljena zaradi tega, kar se dogaja v glavnem mestu moje države. Nenadoma je bil uveden sistem, zaradi katerega se zdravniki posledično selijo s socialno ogroženih in revnih območij, kjer je zdravstvena oskrba najpotrebnejša, na območja, kjer so ljudje najbolj zdravi in najpremožnejši.

Menim, da bi EU morala zbrati statistike in informacije, da bi bilo mogoče volivcem in tudi tistim, ki sprejemajo odločitve o zdravstveni oskrbi, jasno svetovati o tem, kateri ukrepi vodijo k večji socialni pravičnosti v zdravju in kateri ne.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Da bi se odzvali na velike izzive, s katerimi se sooča zdravstveni sektor v Evropski uniji, potrebujemo akcijske načrte, ki morajo vključevati spodbujanje boljšega zdravja, javne izobraževalne programe in programe preprečevanja bolezni, predvsem za tiste bolezni, ki so povezane s prehrano, debelostjo, uživanjem alkohola in drog ter kajenjem.

Zgodnje odkrivanje in diagnosticiranje ter zagotovitev ustreznega zdravljenja kroničnih bolezni, predvsem raka, bodo zagotovili kakovost življenja ljudi, ki so prizadeti zaradi teh bolezni. Zato bo izmenjava najboljših praks na vseh področjih zdravstvene pomoči v Evropski uniji prispevala k povečanju blaginje in zdravja državljanov. Menim, da je pomembno spodbujati zdrav življenjski slog v družinah, v šolah in na delovnem mestu, da bi določili pot za model zdravega življenja in spodbujali zdravo staranje tako za trenutno generacijo, kot za prihodnje.

Naša posebna skrb mora veljati interesom naših otrok, razvoju določb o materinskem in starševskem dopustu, ob čemer moramo upoštevati učinek, ki ga ima prisotnost staršev na telesni in duševni razvoj otroka. Prav tako pomembno je izboljšati sistem zdravstvene oskrbe za nosečnice in jih informirati o učinkih kajenja in uživanja alkohola.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Čestitati želim poročevalcu in tudi izpostaviti, da je edini način, da se spopademo z izzivi 21. stoletja, izboljšanje javnega zdravja. Rek „vsa zdravila na svetu ne morejo nadomestiti gibanja, toda gibanje lahko nadomesti vsa zdravila“ je več en. Ne smemo samo pridigati o zdravem življenju in zdravi prehrani. Prišel je čas, da spodbudimo ljudi, ki ne uničujejo svojega zdravja zavestno, ampak ga krepijo z različnimi sredstvi, vključno finančnimi. Zelo pomembna bi bila priporočila Evropske komisije na

to temo. Hud problem za nove države članice je pomanjkanje strokovnjakov. Ponekod polovica vseh na novo kvalificiranih zdravnikov išče zaposlitev v drugih državah članicah EU, kjer so plače precej višje. Na ta način nove države članice podpirajo in krepijo zdravstvene storitve svojih bogatejših sosed. Ne predlagam nobenih omejitev prostega gibanja državljanov. Vendar pa je za ublažitev posledic te izgube strokovnjakov potreben solidarnostni in kompenzacijski sklad.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, zadeve v zvezi z zdravjem sodijo v pristojnosti posameznih držav članic. To pa predstavlja oviro pri skupnemu ukrepanju, namenjenemu varovanju zdravja Evropejcev. Ključni cilji so določeni v beli knjigi. Vključujejo spodbujanje zdravja v starajoči se Evropi, zaščito državljanov pred nevarnostmi za njihovo zdravje in podporo dinamičnih zdravstvenih sistemov. Teh ciljev ni mogoče doseči brez znatne udeležbe lokalnih in regionalnih organov.

Slednji morajo biti torej polno vključeni v izvajanje te strategije. Bela knjiga prav tako načena pomembno vprašanje neenakosti v zdravju in razlik v zdravstvenem stanju med posameznimi državami in družbenimi skupinami. Zagotavljanje določenih zdravstvenih storitev v večini novih držav članic je majhno. To vrzel moramo zapolniti. Zato je potrebno okrepiti ukrepanje, namenjeno odpravi neenakosti, in ga postaviti za prednostni cilj.

Druga naloga, opredeljena v beli knjigi, se nanaša na potrebo po spodbujanju in poudarjanju pomembnosti programov v zvezi z zdravstvenim ozaveščanjem, predvsem tistih, ki zadevajo prehrano. Uravnotežena prehrana in zdrav življenjski slog lahko preprečita mnoge kronične bolezni. Zato so tako zelo pomembni izobraževalni programi o pazljivosti pri prehrani in vključevanju v telesne dejavnosti od rane mladosti.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, spoštovanim poslancem se zahvaljujem za njihove prispevke in bom obravnaval nekatera vprašanja, ki so jih sprožili.

Gospa Oviir in gospa Grossetête sta rekli, da je bela knjiga presplošna. Vendar pa je namen bele knjige določiti številna splošna načela in cilje za vodenje ukrepanja Skupnosti v zvezi z zdravjem v prihodnjih letih. Zelo težavno bi bilo določiti količinske cilje takšnih obsežnih in splošnih ciljev ter tako številnih vprašanj.

Komisija se povsem strinja, da so količinski cilji dobro sredstvo za uvedbo sprememb in doseganje rezultatov. Vendar pa menimo, da je takšne cilje bolje obravnavati v vsaki posamezni politični pobudi v okviru strategije.

Številni govorniki so omenili neenakosti v zdravju, na primer gospod Janowski, gospod Adamou, gospa Belohorská, gospa Doyle, gospod Kuźmiuk in gospa Westlund. Povsem se strinjamo z zaskrbljenostjo in potrebo po zapolnjevanju vrzeli v zdravstvu. Komisija bo naslednje leto predložila sporočilo, medtem pa bomo pomagali usmeriti strukturne sklade za zdravstvo.

Gospa Willmott je sprožila mnogo vprašanj. Opozorila je, da je v zdravstvu preveč delovnih smeri. Toda to je razlog, da je cilj zdravstvene strategije EU, sprejete leta 2007, združitev vseh politik, ki vplivajo na zdravje, v skladnem okviru. Komisija preučuje različne strukture v zdravstvenem sektorju, da bi dosegla sinergije med strukturami in zagotovila, da se delo opravi na učinkovit in uspešen način brez podvajanja.

Gospa Willmott je vprašala tudi o direktivi o rakotvornih snoveh. Komisija se je posvetovala s socialnimi partnerji o morebitnem pregledu direktive iz leta 2004 na tem področju in trenutno naroča študijo, ki naj bi bila zaključena v začetku leta 2010, o možnostih za spremembo te direktive. Rezultati te študije bodo Komisiji omogočili odločiti o ustreznih poti naprej. Zakonodaja EU o zdravju in varnosti pri delu, predvsem direktiva iz leta 1998 o vseh kemičnih dejavnostih, že pokriva zaščito pri delu pred vsemi kemikalijami, vključno s tistimi s strupenim učinkom na razmnoževanje.

Gospa Westlund je sprožila vprašanje odpornosti na antibiotike. Komisija tesno sodeluje z Evropskim centrom za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC). Delovni načrt ECDC med svojimi prednostnimi nalogami za leto 2008 vključuje protimikrobno odpornost. Poleg tega načrtuje vsako leto organizacijo Evropskega dneva antibiotikov. Ta dogodek je namenjen krepitvi javnega razumevanja in znanja o vprašanjih, povezanih z vso protimikrobno odpornostjo. Prvi Evropski dan antibiotikov bo potekal 18. novembra 2008. Prav tako tesno sodelujemo z ECDC pri pripravi drugega poročila o izvajanju priporočila Sveta iz leta 2002 s strani držav članic.

Za konec bi se želel zahvaliti poročevalcu, gospodu Peterletu, in vsem poslancem za njihovo podporo zdravstveni strategiji, ki smo jo razvili.

Alojz Peterle, poročevalec. – (SL) Spoštovani gospod komisar, spoštovane kolegice in kolegi, iskrena hvala za tako zavzeto in bogato debato. Vesel sem, da so skoraj iz vseh vaših nastopov prihajale na dan tri ključne

besede: prva je skupaj, druga je neenakost in tretja je preventiva. Skupaj pomeni več sodelovanja, tako na ravni držav članic, kot na ravni Evropske zveze, več partnerstva, kar zajema tudi regionalne in lokalne skupnosti in več komplementarnosti. Strinjam se z vsemi, ki ste dejali, da kompetenca držav članic ne sme biti izgovor, da se ne dela skupaj tega, česar same države ne morejo narediti, in teh izzivov je čedalje več.

Dejstvo, da je toliko neenakosti, na katere smo opozarjali, pomeni, da imamo šibko mobilnost znanja. Če je nekje nekaj deset procentov nižja možnost preživetja pri raku, to pomeni, da do tja ni prišlo znanje, ki ga imajo v neki drugi, mogoče celo v sosednji državi. In mi moramo tukaj doseči neko dinamiko na podlagi že znanega, že dostopnega znanja in seveda prvo sporočilo je, prvi nasvet je: uporabimo znanje, ki je na razpolago, izmenjujmo dobre prakse.

Glede dinamike bi še to rekel: bolezni imajo hitro dinamiko, zato je potrebna tudi politična dinamika, pa tudi politična inovacija. Glede bele knjige bi rekel, da je zelo dober okvir za to, kar želimo narediti in ni namen bele knjige, da vse specifikke pokrije, ki so pokrite v raznih drugih dokumentih, tudi v drugih resolucijah, ampak dati okvir in, kot je nekdo dejal, imamo prvič res celovit okvir, govorimo o vrednotah, govorimo o indikatorjih, govorimo o strategiji in govorimo o ukrepih in na tej podlagi se da delati naprej.

Še to bi rekel za konec: jaz imam določeno težavo z amandmaji, ki jih je dala socialistična skupina, namreč več ali manj je dala šest amandmajev, ki so bili zavrženi na ENVI-ju in jaz težko spreminjam argumente, ki so bili v ENVI-ju uporabljeni za drugačno stališče in ne morem zdaj podpreti teh amandmajev zato, ker imamo plenarno sejo in ker je ta tema pokrita že v drugih resolucijah – mi bomo dobili neuravnoteženo sliko, če bodo ti amandmaji sprejeti, ker druge kategorije prebivalstva ne bodo s tako pozornostjo obravnavane. Ne gre samo za delavce, za katere smo vedno, ampak gre tudi za upokoјence, gre za šolarje in seveda jaz ostajam pri argumentaciji, ki sem jo dal v ENVI-ju.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 11.00.

Pisne izjave (člen 142)

Iles Braghetto (PPE-DE), v pisni obliki. – (IT) Zdravje je nekaj, kar ima vrednost, vendar nima cene. Naložba v zdravje je najučinkovitejša in najsmotnejša naložba za družbo, prilagojena potrebam ljudi. Ta naložba je skupna odgovornost posameznikov, ki morajo privzeti zdrav življenjski slog z odgovornim obnašanjem, zdravstvenega osebja, ki mora spoštovati svoj kodeks poklicne etike, in nacionalnih vlad in regionalnih oblasti, ki morajo posebno pozornost posvečati trajnosti zdravstvenih sistemov.

Poleg tega je treba pozornost posvetiti tudi potrebi po celoviti socialni in zdravstveni politiki, ki morata ustrezno zadovoljiti nove zahteve. Premagovanje neenakosti, obvladovanje velikih zdravstvenih zahtev, nenehno spremljanje epidemioloških sprememb, ki potekajo, in zagotavljanje vse aktivnejšega sodelovanja med državami članicami in regijami: vse te zahteve poročilo gospoda Peterleta, ki se mu želim zahvaliti za njegovo izvrstno delo, ustrezno obravnava.

Corina Crețu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Spodbudno je videti, da je Evropski parlament sprejel resolucijo o beli knjigi Evropske komisije „Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008-2013“. Poleg ukrepov v zvezi z zdravstvenim pristopom sem opazila šibko točko v tem poročilu: odsotnost količinskih ciljev, katerih namen je zagotavljanje povečane učinkovitosti.

Kot predstavnica države, katere zdravstveni sistem je zelo slabe kakovosti, kar se odraža v zaskrbljujočem zdravstvenem stanju prebivalstva, bi želela poudariti pomen spreminjanja besed v dejanja, prav tako pa tudi potrebo po večji solidarnosti na ravni Evropske unije, da bi vsem državljanom zagotovili primerne zdravstvene storitve.

Romunija lahko v zvezi z zdravjem pove veliko žalostnih zgodb. Je država EU z najvišjim številom tuberkuloznih bolnikov in je na predzadnjem mestu, ko gre za kakovost zdravljenja diabetesa, čeprav je diabetes bolezen z najvišjo predispozicijo. Eden od desetih Romunov trpi zaradi jetrnih bolezni. Četrtna romunskih otrok ima zdravstvene težave. Z rakom povezana umrljivost se je v primerjavi z ostalim delom EU zaskrbljujoče povišala. Stopnja umrljivosti za bolezni srca in ožilja znaša 61 % celotnega števila smrti, medtem ko znaša v EU 37 %. Romunija je vodilna v Evropi, ko gre za izdajo receptov, sprejeme v bolnišnico in kirurške posege, vendar pa je tudi država z najkrajšo pričakovano življenjsko dobo v EU.

Gyula Hegyi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Alergije so endemična bolezen našega časa. Po Evropi se nenehno širijo od druge svetovne vojne. Tretjina naših otrok ima alergijo in če ne bomo ukrepali, bo zaradi takšne ali

drugačne alergije kmalu trpela polovica prebivalstva Evrope. Vzrok za te alergije sta kemično obdelana hrana in onesnaženo okolje. Simptome alergije sprožijo kemikalije, naravni in umetni aditivi za živila, začimbe, cvetni prah in druge naravne snovi ter živalska dlaka. Na Madžarskem je poseben problem grint.

Na žalost Evropska unija zaenkrat nima strategije glede alergij, kar je na mojo zahtevo potrdila tudi Komisija. Organizacije civilne družbe za alergijske bolezni in več milijonov prizadetih evropskih državljanov se zanašajo na uvedbo zakonodaje o alergijah na evropski ravni. Naredimo nekaj, da pomagamo preprečiti alergije, da se spopademo z glavnimi vzroki in da zaščitimo tiste, ki trpijo zaradi alergij. Aktivno sodelovanje bi podprlo našo osredotočenost na zdravje državljanov Evropske unije in njihove vsakodnevne skrbi.

Tunne Kelam (PPE-DE), v pisni obliki. – Pozornost bi želel obrniti na zaskrbljujočo težnjo v Evropi, kjer vse več ljudi trpi zaradi duševnih težav. Mnogo mladih ljudi v Evropi trpi zaradi stresa, kazalniki zlorabe snovi, predvsem alkohola in drog, pa se povečujejo. Ti vidiki lahko ločeno ali združeno vodijo k resnim duševnim boleznim.

Nedavne tragedije na Finskem kažejo, da morajo države članice bolj kot kdaj koli prej pozornost posvečati mladim ljudem z zagotavljanjem ukrepov za preprečevanje slabega zdravja, predvsem duševnega zdravja.

Ključnega pomena je celostni in proaktivni pristop k obravnavanju vzrokov duševnih težav in bolezni. Varno življenjsko okolje (preprečevanje nasilja v družini in zlorabe snovi), zmanjševanje dejavnikov, ki povzročajo stres v šoli in doma, preprečevanje in ozaveščanje bi morali biti najpomembnejše prednostne naloge. Nobena šola ne more nadomestiti skrbne družine, kjer starši razumejo svojo odgovornost, da svoje otroke naučijo osnove družbenih in etičnih vrednot.

Za doseg zastavljenih ciljev je pomembno vključiti vse akterje v družbi. Predvsem različne prostovoljske in mladinske organizacije so ključne pri zagotavljanju varnega okolja pri prostočasnih dejavnostih in neformalnega izobraževanja/ozaveščanja o vprašanjih, povezanih z duševnim zdravjem.

Zato pozivam k celostnemu in proaktivnemu pristopu, vključno z zagotavljanjem boljšega duševnega zdravja in s tem boljše prihodnosti za mlade ljudi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam dejstvo, da poročilo gospoda Peterleta obravnava in poudarja nujno potrebo po novačenju zdravstvenih delavcev in njihovem zadržanju.

V skladu s Svetovno zdravstveno organizacijo bi bila migracija 2 % zdravnikov iz države znak za potrebno zaskrbljenost organov. V Romuniji je 4 % zdravnikov zaprosilo za dokumente, da zapustijo državo in delajo v tujini, enak odstotek pa je bil zabeležen tudi v letu 2007. Tako nismo samo prekoračili ravni, ki velja za prag za preplah, temveč smo celo dosegli podvojen odstotek. Od začetka leta do 1. septembra 2008 je 957 oseb Romunsko zdravniško združenje (CMR) zaprosilo za dokazilo o moralni neoporečnosti, ki jim bo omogočilo delati v tujini.

Očitno je, da zdravstveni sistem ne more delovati brez zdravnikov. Menim, da je to zaskrbljujoč pojav ne samo za Romunijo, temveč za vso Evropo, pomanjkanje strokovnih posameznikov, ki lahko zdravijo evropske bolnike, pa mora nadvse skrbeti države članice in Unijo.

Péter Olajos (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Najprej bi želel povedati, kako vesel sem, da smo v zadnjem času imeli vse več poročil in strategij o pomembnosti zdravja.

Kot strokovnjak za proračun za leto 2009 sem se trudil govoriti v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (ENVI). Moje pobude sta z naklonjenostjo sprejela ENVI in Odbor za proračun.

Kot je poudaril gospod Peterle, obstaja tesna povezava med novimi zdravstvenimi tveganji in podnebnimi spremembami. Odbor za proračun je 7. oktobra odobril raziskovalni projekt, ki sem ga predlagal, in sicer „Celovita raziskava o zdravju, okolju in podnebnih spremembah – izboljšanje kakovosti notranjega in zunanega zraka“. To 4 milijonov evrov vredno pobudo bo vodil madžarski sedež Regionalnega centra za okolje za srednjo in vzhodno Evropo (REC) in bo vključevala devet držav (Avstrijo, Bosno in Hercegovino, Finsko, Madžarsko, Italijo, Nizozemsko, Norveško, Srbijo in Slovaško). Hkrati bo ta projekt v šolah preučil povezave med zdravjem, varstvom okolja, prevozom in podnebnimi spremembami ter njihove učinke.

Prav tako podpiram poročevalca glede potrditve ECDC. Da bi se lahko agencija soočila s svojimi povečanimi odgovornostmi, sem predlagal, da se ji odobri več pristojnosti, kot ji jih je določila Komisija. ENVI je to sprejel soglasno, in upati je, da bo konec oktobrskega plenarnega zasedanja o tem odločil tudi Parlament.

Bogusław Rogalski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Zdravje je največji blagoslov, kar jih lahko v življenju uživa človek. Žal nas zaskrbljuje težnje, kot so povečanje števila primerov raka, obolenj srca in ožilja, debelosti in diabetesa, opozarjajo na obseg, v katerem je zdaj ogroženo zdravje. Soočeni smo z izzivi podnebnih sprememb, globalizacije, staranja prebivalstva, skupaj z nevarnostjo pandemij in biološkega terorizma.

Prav tako je razlog za zaskrbljenost izrazito povečanje cen zdravil. To pomeni, da si mnogi državljani EU zdravil enostavno ne morejo privoščiti. Poleg tega je treba zdravstvene sisteme določenih držav članic EU temeljito reformirati, da bi odpravili ogromne neenakosti. Razlika v pričakovani življenjski dobi je na primer 9 let za ženske in 13 let za moške.

Prav tako bi morala biti prednostna naloga vlaganje v zdravstvene politike v zvezi z najzgodnejšimi leti življenja osebe. Vendar pa je pomembno, da se ne dovoli razvoja situacije, v kateri bi bilo preprečevanje rojstva invalidnih otrok ali otrok, ki trpijo zaradi kroničnih bolezni, splošno sprejeto. Namesto tega bi bilo treba spodbujati pomoč staršem bolnih otrok.

Poleg tega bi želel poudariti potrebo po spoštovanju pristojnosti držav članic na področju zdravstva in svobodno odločanje glede zdravstvenih storitev.

Seveda ima zdravje vpliv tudi na gospodarstvo. Vlaganja v zdravstvo se zato ne bi smelo dojemati samo kot izdatek, ampak tudi kot pomemben element vlaganja v izboljšanje kakovosti človeškega kapitala ter ključno socialno in politično vprašanje.

Richard Seeber (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) V interesu varovanja zdravja se moramo soočiti z ugotovljenimi izzivi. Glavno pristojnost za ohranjanje in spodbujanje zdravstvenih standardov imajo države članice. Kljub temu obstajajo mnoga področja, predvsem v zvezi z nadnacionalnimi problemi, kjer je naša naloga čim večja podpora držav članic, če niso zmožne učinkovito ukrepati.

Velik problem, s katerim se soočamo, so resne neenakosti po eni strani med državami članicami, po drugi strani pa v posameznih državah članicah. Pričakovana življenjska doba je v starih državah članicah v povprečju za 10 let višja, kot v novih državah članicah. Naša naloga je, da po državah članicah širimo preskušene in preverjene postopke, ki so dokazali svojo vrednost. Namen je prilagoditev in usklajitev standardov s primernimi ukrepi za ozaveščanje državljanov.

Zdravje je bistvena dobrina za vse nas, prav tako pa je ključni gospodarski dejavnik. Zato moramo storiti še več, da zavezimo na primer dramatično povečanje primerov raka. Da bi to dosegli, je ključnega pomena, da zdravje vključimo v vsa politična področja in spodbujamo razvoj novih tehnologij in inovacij.

Kathy Sinnott (IND/DEM), v pisni obliki. – Priložnost bi rada izkoristila za to, da posebno pozdravim določene določbe v zdravstveni strategiji, in sicer vključitev motenj avtističnega spektra, zaradi katerih vse pogostejše trpijo otroci po vsej Evropi, omenila pa bi rada odlično raziskavo, ki se že izvaja na tem področju s pomočjo Komisije.

Pozdravljam novo osredotočanje na redke bolezni, Alzheimerjevo bolezen, in raziskave duševnih bolezni in zdravja moških ter nadaljnje osredotočanje na priznane bolezni, kot so bolezni srca in ožilja, diabetes in rak.

Veseli me, da so omenjeni negovalci, saj je pomembno zapomniti si, da zdravstveni problemi ne prizadenejo samo tistih oseb, ki trpijo zaradi njih, temveč tudi tiste, ki jih imajo radi in zanje skrbijo, pri tem pa upam, da bo ta omemba prenesena v praktično podporo tistih, ki vse to izvajajo.

Pozdravljam tudi konstruktivno osredotočenost na preprečevanje, predvsem glede izogibanja uživanja alkohola in drog med nosečnostjo.

Marian Zlotea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Zdravje je ena izmed najdragocenejših vrednot v življenju človeka. Zaskrbljujoč porast števila posameznikov, ki trpijo zaradi raka, bolezni srca in ožilja, diabetesa in debelosti kljub napredku, doseženem z zdravlili za te bolezni, je pomembno vprašanje, ki ga moramo obravnavati. Problemi, povezani s prekomerno telesno težo in podhranjenostjo, neprimerno prehrano in virusom HIV/aidom, so izzivi, ki ogrožajo zdravje Evropske unije.

Razlike med novimi in starimi državami članicami so glede stopnje preživetja bolnikov z rakom tako velike, da lahko govorimo o „zdravstveni železni zavesi“. Evropska unija mora uskladiti svoje ukrepe za zmanjšanje neenakosti med državami članicami, predvsem z izmenjavo najboljših praks na različnih področjih in s

spodbujanjem javnega izobraževanja za boljše medicinsko oskrbo s podporo inovacij v zdravstvenih sistemih, prav tako pa mora načrtovati mehanizme za izvrševanje za strukturirano sodelovanje med institucijami EU.

Opredeliti moramo temeljne zdravstvene vrednote, sistem zdravstvenih kazalnikov in načine za zmanjšanje neenakosti, ki obstajajo v zdravstvenem sektorju. Vlagati moramo v zdravje, sprejeti moramo ukrepe za spodbujanje zdravja v vseh starostih in sprejeti moramo ukrepe v zvezi s tobakom, hrano, alkoholom in drugimi dejavniki, ki vplivajo na zdravje.

(Seja je bila prekinjena ob 10.35 in se je nadaljevala ob 11.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

podpredsednik

5. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

6. Počastitev spomina

Predsednik. - Gospe in gospodje, v imenu našega predsednika, gospoda Pötteringa, vas moram žal obvestiti o smrti nekdanjega evropskega komisarja Georga Thomsona, ki je kasneje postal lord Thomson of Monifieth. Skupaj z lordom Soamesom je bil eden izmed prvih dveh britanskih komisarjev. Nekdanji minister George Thomson je umrl prejšnji teden v starosti 87 let.

7. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Rezultati in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik.)

*

* *

Alain Hutchinson (PSE). - (FR) Gospod predsednik, oprostite, ne vem, v skladu s katerim členom poslovnika naj naslovim Parlament, vendar bi želel podati izjavo predsedstvu o trenutni situaciji v Parlamentu: spreminja se v nenehen cirkus, zaradi česar je zelo težko delati v miru, kadar si tu prizadevamo za resne stvari.

(Aplavz)

Menim, da je ta situacija včeraj zvečer dosegla svoj vrhunec, in predsedstvo bi prosil, naj ukrepa, da bi vzpostavilo mirno in resno ozračje v Parlamentu, ki mora biti zgled celotnemu svetu, in to mora biti resen Parlament, ne cirkus.

(Aplavz)

Predsednik. - Mislim, gospod Hutchinson, da s tem menite različne prikaze na hodnikih in prehodih. Veste, da so glede tega odgovorni kvestorji. Seveda bomo posredovali vaše pripombe.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Gospod predsednik, tudi jaz bi imela pripombo glede miru in reda pri našem delu. Naše zasedanje je včeraj popoldne zaznamoval izredno čustven dogodek, vendar pa je prekinitev dnevnega reda pomenila več kot dvourni preložitev govorov o tako pomembnih temah, kot je finančna kriza, kar je povsem zmotilo vrstni red govornikov. To ne pomaga pri gladkem poteku stvari v Parlamentu.

Predsednik. - V tem primeru bom vaše pripombe posredoval konferenci predsednikov in ne kvestorjem, saj je to telo, ki je odgovorno za takšne zadeve.

7.1. Partnerstvo za komuniciranje o Evropi (A6-0372/2008, Jo Leinen) (glasovanje)

7.2. Protokol k Sporazumu ES/Švica o prostem pretoku oseb (sodelovanje Bolgarije in Romunije) (A6-0343/2008, Marian-Jean Marinescu) (glasovanje)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, bi lahko prosim poslali po tehnika? Ta glasovalna naprava je pokvarjena. Povsem je uničena. Prej sem glasoval in prosim, da se to zabeleži.

7.3. Vzpostavitev Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) (A6-0360/2008, Luca Romagnoli) (glasovanje)

7.4. Krepitev boja proti neprijavljenemu delu (A6-0365/2008, Pier Antonio Panzeri) (glasovanje)

7.5. Spodbujanje socialne vključenosti in boja proti revščini, vključno z revščino otrok, v EU (A6-0364/2008, Gabriele Zimmer) (glasovanje)

7.6. Sporazum ES/Ukrajina glede ohranitve obveznosti o trgovini s storitvami iz Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju (A6-0337/2008, Zbigniew Zaleski) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Zbigniew Zaleski, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, glede na to, da je situacija v Ukrajini precej resna, bi želel podati pripombo k temu poročilu. Je povsem gospodarsko poročilo, vendar pa potrebujemo širšo strategijo, ki po zgledu Euromeda dela prostor za EURO-NEST, še eno zvezo, ki bi imela sedež v Lublinu na Poljskem.

Iz krize v Gruziji se moramo učiti in zagotoviti, da se ne bomo nekega dne prebudili zunaj političnega prizorišča, ko bomo drugemu akterju dopustili, da prevzame naše mesto.

Za zaključek bi želel pozvati moje kolege poslance, da podprejo to poročilo, da bi poslali močen signal Ukrajincem, ki so osredotočeni na Evropo in so se zdaj znašli v izjemno hudi krizi.

7.7. Pregled ustanovne listine Fundacije odbora za mednarodne računovodske standarde (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Opozoriti želim na dejstvo, da je v seznamu glasovanja skupine PSE tipkarska napaka. Kolege prosim, naj v zvezi s tem, kako glasujejo, sledijo koordinatorju.

– Po glasovanju o odstavku 5:

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - Gospod predsednik, med skupinami smo se dogovorili, da sprememba 4 skupine ALDE ne odpade, tudi če se sprejme sprememba 2, saj sta to združljivi spremembi. Zato bi bili morali glasovati tudi o spremembi 4. Ta sprememba je bila podana kot ustna sprememba, zato lahko razumem, če kdo temu ugovarja, vendar smo se med skupinami dogovorili, da je treba sprejeti tudi spremembo 4 in glasovati o njej.

Predsednik. - Izida končnega glasovanja ne bom razglasil, dokler ne bo rešen ta manjši problem. Potrebujem pojasnilo predsednice pristojnega odbora. Glede na naše službe obstaja problem z uvodom, saj je v prvi spremembi navedeno „obžaluje“, v drugi pa „izraža dvome“. Nam lahko to pojasnite?

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Gospod predsednik, mislim, da se gospa Kauppi moti, saj se sprememba 4 gospoda Klinza nanaša na isti odstavek kot sprememba 2 gospe Kauppi. Ker je Parlament glasoval o spremembi 2 gospe Kauppi, sprememba 4 po definiciji odpade.

Predsednik. - (FR) Veseli me, da se predsednica pristojnega odbora strinja z analizo služb zasedanja. Zato mi je žal, gospa Kauppi, vendar vaše zahteve ne morem izpolniti.

7.8. Razmere v Belorusiji (glasovanje)

7.9. Ustavitev kroga pogajanj STO v Dohi (glasovanje)

7.10. Kako Parlament uporablja simbole Unije (novi člen 202a) (A6-0347/2008, Carlos Carnero González) (glasovanje)

7.11. Obravnavanje izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji (A6-0362/2008, Richard Seeber) (glasovanje)

7.12. Upravljanje arktičnega območja (glasovanje)

– Pred glasovanjem o spremembi 1:

Satu Hassi (Verts/ALE). - Gospod predsednik, kot ustno spremembo bi predlagal, da bi bila zaščita biotske raznovrstnosti dodatek k izvirnemu besedilu odstavka. Torej brez brisanja: samo dodatek.

(Parlament se je strinjal s sprejetjem ustne spremembe, vendar je posledično zavrnil spremenjeno spremembo)

– Pred glasovanjem o uvodni izjavi D:

Diana Wallis (ALDE). - Gospod predsednik, ljudje morajo poznati podrobnosti te ustne spremembe. Gre za pojasnilo, zakaj Konvencija Združenih narodov o pomorskem pravu sama po sebi ne zadostuje za obravnavanje Arktike. Zato se uvodni izjavi D doda: „ni bila posebej formulirana glede na trenutne razmere podnebnih sprememb in posebnih posledic topljenja ledu v arktičnih morjih“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

– Pred glasovanjem o uvodni izjavi F:

Diana Wallis (ALDE). - Gospod predsednik, gre za isto stvar in uvodni izjavi F je treba dodati: „ker arktične regije zaenkrat ne urejajo posebej formulirani večstranski standardi in predpisi“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

7.13. Izvajanje socialne zakonodaje v cestnem prometu (A6-0357/2008, Alejandro Cercas) (glasovanje)

7.14. Dopolnitev postopka Lamfalussy: prihodnja struktura nadzora (A6-0359/2008, Daniel Dăianu) (glasovanje)

– Pred glasovanjem o odstavku 2(c) Priloge:

Ieke van den Burg, soporočevalka. – Gospod predsednik, glede na aktualne dogodke smo okrepili besedilo ustne spremembe o sistemu zajamčenih vlog tako, da se glasi: „odbori na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa lahko sprejemajo sklepe na podlagi poštenega...“. Se opravičujem, to ni prava sprememba.

Ta je o kvalificirani večini, ki glasuje v odborih na ravni 3. To besedilo se uskladi s tem, kar je treba storiti, da bi zagotovili, da imajo države članice gostiteljice pomembno besedo pri nadzoru skupin, in se glasi: „odbori na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa sprejemajo sklepe na podlagi poštenega in ustreznega sistema glasovanja s kvalificirano večino, ki upošteva relativno velikost finančnega sektorja in BDP vsake države članice ter sistemsko pomembnost finančnega sektorja za državo članico“. Od tu dalje je besedilo enako.

Predsednik. - Gospa van den Burg, če se ne motim, mislim, da niste prebrali pravega besedila.

Ieke van den Burg, soporočevalka. – Gospod predsednik, to je drugo besedilo. Resnično gre za sistem zajamčenih vlog. Prizadevali smo si za okrepitev trenutnega besedila s tem, da smo zahtevali, da bodo ta pravila v Evropski uniji „nujno spremenjena, da bi se preprečila arbitrarnost med jamstvenimi ravni v

državah članicah, ki bi lahko nadalje povečala ranljivost in spodkopala finančno stabilnost“. V nadaljevanju pravi, da morajo omogočati enake konkurenčne pogoje za vse finančne institucije. Se opravičujem.

(Parlament se je strinjal z ustnima spremembama)

– *Pred glasovanjem o spremembi 8:*

Daniel Dăianu, soporočevalec. – Gospod predsednik, tudi kot potrditev razburjenega prizadevanja držav članic, da rešijo bančni sistem, vendar na ne dovolj usklajen način, smo menili, da je smiselno uvesti to spremembo. Glasi se: „ker povečano čezmejno bančništvo v Evropi in potreba po organiziranemu odgovoru glede negativnih pretresov, kakor tudi potreba po ravnanju s sistematskimi nevarnostmi na učinkovit način zahtevajo, da se razlike med nacionalnimi ureditvami držav članic kar najbolj zmanjšajo; ker je treba, da se onstran študij, ki jih je Komisija že izvedla v zvezi s tem, spremeni Direktiva 94/19/ES čim prej, da se zagotovi enaka raven zaščite bančnih vlog po vsej EU, da bi se ohranila finančna stabilnost in zaupanje vlagateljev ter preprečilo popačenje konkurence“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

7.15. Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008-2013 (A6-0350/2008, Alojz Peterle) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Alojz Peterle, poročevalec. – Gospod predsednik, želel bi vas samo obvestiti, zakaj sem kot poročevalec navedel sedem minusov proti spremembam Skupine socialdemokratov. Šlo je za vprašanje moje kredibilnosti, saj je bilo šest od teh sedmih sprememb pred tremi tedni zavrženih v odboru ENVI. Ni bilo glasov proti in nimam razloga, da bi spremenil svoje mnenje o tem.

Drugi razlog je, da smo januarja sprejeli resolucijo o varnosti pri delu in menim, da je ta tema tam dobro pokrita. Nimam problema z vsebino, vendar pa menim, da ni potrebe, da bi nekatere elemente ponavljali v različnih resolucijah. Da bi bila zgradba besedila ustrezna, bi želel v dogovoru s poročevalci v senci predložiti naslednjo ustno spremembo. Da se spremembe 1, 3 in 4 premakne za odstavek 32, spremembo 5 za uvodno izjavo M in spremembo 6 za uvodno izjavo Q. To je samo zamenjava.

Predsednik. - Če povzamem, naš poročevalec ne predlaga spremembe besedila. Rad bi zgolj zagotovil, da službe po glasovanju preoblikujejo končno besedilo tako, kot je pravkar predlagal.

8. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

9. Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev: glej zapisnik

10. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Panzeri (A6-0365/2008)

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Gospod predsednik, spoštovani kolegi, dovolite mi, da najprej čestitam kolegu Panzeriju za njegovo poročilo. Bila sem poročevalka v senci za skupino PPE-DE in sem glasovala za to poročilo.

Tako sem glasovala zato, ker menim, da nam je z našim delom glede kompromisov uspelo uvesti določene spremembe in doseči bolj uravnotežen pristop glede nekaterih predlogov. Hkrati pa spremembe, ki jih je predlagala naša skupina in bi poročilo naredile celovitejše, niso bile potrjene.

Poročilo bi vsekakor moralo vključevati besedilo z navedbo pretirane obremenitve obdavčenja in visokih prispevkov za socialno varstvo kot glavnih razlogov za obstoj in celo rast sive ekonomije v določenih sektorjih. V boju proti neprijavljenemu delu moramo kot zaveznika vključiti poslovno skupnost.

Mala in srednje velika podjetja je treba spodbuditi z zmanjšanjem upravnih bremen in poenostavitvijo postopkov. Vendar pa razprav in sprememb na tej stopnji ni mogoče predlagati, saj je bilo poročilo začeto v skladu z enim sklopom pravil in dokončano v skladu z drugim.

Poročilo: Zimmer (A6-0364/2008)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasovala sem proti poročilu gospe Zimmer, vendar pa želim kljub temu v celoti podpreti cilj poročila, in sicer spodbujanje socialne vključenosti in boja proti revščini, vključno z revščino otrok, v Evropski uniji. Izrecno pozdravljam pristop, ki zagovarja ustrezne sisteme minimalnega dohodka kot osnovni predpogoj za dostojno življenje. To načelo mora veljati za zaposlene in brezposelne.

Kar ne morem storiti, pa je glasovati za poročilo, ki znova in znova poziva države članice, naj uvedejo minimalni dohodek, in ki Svet poziva, naj sprejme cilj EU glede minimalnega dohodka. Ta zahteva krši načelo subsidiarnosti in temeljno pristojnost držav članic na področju socialne zakonodaje.

Poročilo tudi izrecno pozdravlja predlog Komisije za horizontalno direktivo, ki bi obsegala vse oblike diskriminacije. Nasprotujem diskriminacija, vendar pa menim, da je to napačen pristop.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospod predsednik, zahvaljujem se vam za priložnost, da pojasnim, kako sem glasoval. Tako kot zadnja govornica menim, da se verjetno vsi strinjamo s cilji poročila v smislu socialne vključenosti in boja proti revščini.

Vendar pa moramo resnično priznati to, da se moramo oddaljiti od zamisli, da je ne glede na problem rešitev mogoče najti na ravni EU. Dejansko rešitve pogosto ni mogoče najti niti na nacionalni ravni.

Če se želimo resnično spopasti z revščino, če želimo resnično spodbuditi socialno vključenost, moramo rešitve pogosto iskati v naših skupnostih. Po vsej Evropski uniji, po vsej moji državi, po vsem mestu, ki ga predstavljam, Londonu, najboljšem mestu na svetu, vidimo številne lokalne skupnosti, ki se z revščino spopadajo na kraju samem, brez kakršnega koli posredovanja države. Razumejo probleme, skupnosti pa ukrepajo združeno. Ustvariti moramo prave pogoje za to, da se bodo lokalne skupnosti lahko spopadle s temi problemi: če hočete iskati rešitev, pojdite na spletno stran Centra za socialno pravičnost v mojem volilnem okrožju v Londonu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, revščina je večplasten pojav. Običajno se povezuje z brezposelnostjo, še posebno z dolgotrajno brezposelnostjo. Zato se meni, da je delo najboljši način za preprečevanje revščine. Vendar pa delo ni edini način za preprečevanje revščine, kot kažejo mnogi primeri revščine med zaposlenimi ljudmi. Spomniti moramo, da v Evropski uniji revščina ogroža 78 milijonov posameznikov. To predstavlja 16 % državljanov Unije.

Vse ravni javnih organov morajo združiti moči s socialnimi partnerji, organizacijami civilne družbe in posameznimi državljani. Socialno politiko in politiko trga dela je treba bolje organizirati in postati morata učinkovitejši. Potrebna so trajna in daljnosežna prizadevanja za boj proti revščini in socialni izključenosti.

Zapomniti si moramo tudi, da morajo imeti zakonodajni programi socialnega varstva preprečevalno vlogo. Služiti morajo za spodbujanje socialne kohezije in pospeševanje socialnega vključevanja. Ena od pomembnih točk v poročilu zadeva odpravo revščine otrok. Posebno pozornost je treba posvetiti primerom, ko otroke vzgajajo starši samohranilci, velike družine ali priseljenke družine. Potrebne so učinkovite rešitve, da bi preprečili, da postanejo ti ljudje socialno odrinjeni na rob.

Poročilo: Panzeri (A6-0365/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, podprem lahko to resolucijo Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, ker vključuje moj posebni predlog za boj proti črnemu trgu delovne sile in predvsem neprijavljenemu delu.

Predvsem sem zadovoljen s podporo mojemu predlogu, da se Evropsko komisijo pozove, naj pripravi poskusno orodje, ki temelji na modelih, kot je projekt 2 Plus v Luksemburgu, ki ga sofinancira Evropski socialni sklad, in katerega cilj je zaježitev neprijavljenega dela, ki bo postalo nezanimivo prek skrajne poenostavitve upravnih postopkov za delodajalce ob zagotovitvi socialne varnosti delavcev, davčnega sistema, ki je ugoden za delodajalce, zlasti z odbitkom stroškov, ki se med drugim nanašajo na manjša dela, oprostitve davka za vsa dela, katerih plačilo je nižje od zneska, ki ga določi država članica.

Prav tako je bil vključen moj predlog za okvirne predpise za ureditev statusa zakoncev ali družinskih članov, ki pomagajo v družinskih podjetjih, da bi bili obvezno socialno zavarovani. Veseli me tudi, da poudarjamo, da je delovanje družine že samo po sebi družinski posel in meni, da bi bilo treba pretehtati priznavanje neobičajnega družinskega dela in njegovo obvezno vključitev v sistem socialne varnosti. Dejstvo je, da poleg običajnega dela na črno obstaja na milijone Evropejcev, predvsem žensk, ki delajo v družinskih podjetjih in so brez kakršne koli individualne socialne varnosti.

Predsednik. - Pojasniti želim samo nekaj, draga Astrid, čas za govor je omejen na eno minuto, ne dve. To je skoraj tako kot neprijavljeno delo.

Razmere v Belorusiji (RC B6-0527/2008)

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, glasoval sem za resolucijo, saj predstavlja nedvoumen poziv beloruski vladi, naj končno spoštuje človekove pravice.

Razočarani smo, da upanja na demokratični razvoj za Beloruse, ki morajo živeti v zadnji evropski diktaturi, niso izpolnile parlamentarne volitve, ki so bile septembra in ki so bile dvomljive, da ne rečem ponarejene. Enako velja za strateško represijo opozicije in civilne družbe.

Danes smo tudi pozvali Svet in Komisijo, naj poskusita z dodatnimi ukrepi olajšati in okrepiti stike med ljudmi ter demokratizacijo države ter naj preučita možnost znižanja vizumskih stroškov ob vstopu v schengensko območje za državljane Belorusije, saj je to edini način, kako preprečiti čedalje večjo osamitev Belorusije in njenih državljanov.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, poraz demokracije v Belorusiji je še posebno boleč v kontekstu nove politike sprave s to državo, ki jo je Unija začela izvajati po dogodkih v Gruziji. Gospod Lukašenko ni prepoznal poteze Evrope in priložnosti za izhod iz osamitve. Poročilo OSCE navaja, da volitve v Belorusiji niso izpolnile demokratičnih standardov. Novi parlament bodo tako ponovno sestavljali ljudje, ki služijo zadnjemu evropskemu diktatorju. Kljub tem kršitvam se zdi potrebno nadaljevati z izvajanjem politike odmrznitve medsebojnih odnosov. Vendar pa je treba poudariti, da Unija ne sme biti edina, ki popušča. Predsednik Belorusije mora pokazati jasno dobro voljo, kot kažejo ustrezni ukrepi. Okrepiti je treba pritisk na gospoda Lukašenka, hkrati pa je treba Belorusom ponuditi ugodnosti, da bi ponudbo Evrope sprejeli kot boljše izbiro kot pa alternativno spletanje tesnejših vezi z Rusijo.

Ustavitev kroga pogajanj STO v Dohi (RC-B6-0521/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, uspešen zaključek pogajanj v okviru kroga pogajanj v Dohi se zdi vse manj verjeten. Eden izmed razlogov za to je odstop gospoda Mandelsona s položaja komisarja za trgovino. Pogovori se bodo verjetno nadaljevali šele po začetku leta 2010. Položaj še bolj zapleta dejstvo, da so v naslednjih dveh letih na vrsti volitve ne samo v Združenih državah, ampak tudi v Indiji in Braziliji. To pomeni, da bo nova pogajanja vodila druga skupina ljudi. Evropska unija prvič ni odgovorna za prekinitve pogajanj. Za neuspeh julijskih ministrskih pogajanj je treba kriviti Združene države in Indijo. Glede na izjave strokovnjakov je bil glavni razlog za prekinitve pomanjkanje napredka glede storitev in industrije.

Če bo prišlo do vrnitve za pogajalsko mizo, je treba prednost dati obravnavi tega, kako pomagati najrevnejšim državam. Hkrati pa ne smemo pozabiti na naše lastne interese, predvsem interese kmetijskega sektorja. Neupravičeno odprtje našega trga bi imelo za posledico resno grožnjo stabilnosti dohodkov kmetov. Mnoge farme bi posledično lahko bankrotirale. Če pride do tega, kako bomo lahko zagotovili zanesljivost oskrbo s hrano v Evropski uniji? Neuspešnost dosege dogovora o trgovinskih vprašanjih je primer tega, kako težko je doseči kompromis o pomembnih zadevah, ko je v pogajanjih udeleženo tako veliko število držav s tako različnimi interesi.

Upajmo na bolj pozitiven izid mednarodnih pogajanj o boju proti podnebnim spremembam.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, najlepša hvala, da ste mi ponudili to priložnost, da pojasnim svoje glasovanje o ustavitvi kroga pogajanj v Dohi.

Z veliko hvaležnostjo ugotavljam, da je večina tega Parlamenta precej žalostna zaradi ustavitve kroga pogajanj v Dohi, saj bi z nadaljnjo liberalizacijo dejansko pridobili resnične cilje.

Žal je bilo spet kmetijstvo tisto, ki nas je oviralo, in čeprav se je EU uspela izogniti krivdi, menim, da moramo priznati, da imamo svojo notranjo politiko in da so komisarja Mandelsona, ko je hotel nadaljevati s kmetijstvom, ovirale nekatere izmed najbolj protekcionističnih držav v Evropski uniji.

Priznati moramo, da tu obstaja večji cilj; da je treba storitve, ki predstavljajo tako velik del našega gospodarstva, sprostiti in liberalizirati. Žal moramo sprostiti kmetijstvo in blago, preden sprostimo trgovino s storitvami.

Potrebujemo nadaljnje odpiranje trgovine. Nehati moramo ščititi nekonkurenčne kmete, podjetnikom in kmetom v državah v razvoju in revnejših državah moramo olajšati trgovanje z nami, prodajo njihovega blaga in storitev, saj bo samo trgovina, ne pa velika pomoč industriji, tem ljudem pomagala iz revščine.

Poročilo: Carnero González (A6-0347/2008)

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Gospod predsednik, poročilo, ki je pred nami, je že odobrila večina v tem Parlamentu. Tik pred glasovanjem pa se je gospod Duff, vodilni poslanec, odločil izraziti svoje presenečenje nad tem, da vzhodnoevropske države, ki so šele pred kratkim pristopile k Uniji, nasprotujejo uvedbi zastave in himne kot obveznih elementov v Evropskem parlamentu. Resnično moram gospodu Duffu nemudoma razložiti, da obstaja zadostna utemeljitev enostavnega gesla, uporabljenega med kampanjo, ki nakazuje, da vladanje iz Bruslja ni bilo nič boljše od vladanja iz Moskve. Konec koncev je lahkota, s katero lahko Bruselj uvede in izvaja spremembe, ki kršijo evropsko zakonodajo, v ostrem nasprotju s težavnostjo izvajanja načel solidarnosti, poštenosti in nediskriminacije. Pomemben primer je energetska politika, kjer so bili ukrepi, ki bodo uničili poljsko energetska industrijo, Poljski naloženi v skladu z zakonom in v nasprotju z omenjenimi načeli.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospod predsednik, pravkar smo z veliko večino, čeprav smo skupaj s številnimi kolegi glasovali proti, sprejeli poročilo, ki za to institucijo uvaža zastavo, himno, geslo, državni praznik: vse simbole, „značilnosti“ prave države. Nizozemski kabaretist Wim Sonneveld, ki bi se dejansko dobro znašel v tem Parlamentu, bi rekel nekaj takega kot: „No, to je meja“.

Vendar pa bi vas rad opozoril, da ni še tako dolgo, odkar so bile po jasni zavrnitvi evropske ustave na Nizozemskem in v Franciji določbe o uporabi simbolov zelo skrbno umaknjene in se jih ne bi več vključilo v Lizbonsko pogodbo, ker se je spoznalo, da jih javnost noče. Zdaj jih bo Parlament ponovno sprejel in celo poudaril v besedilu, da jih je treba vključiti, da bi državljanom dali jasen politični signal. Kakšna cinična šala! Evropska „nomenklatura“ privilegiranih ljudi je na pohodu, vendar pa so jim, gospe in gospodje, ljudje Evrope že pred časom nehali slediti.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospod predsednik, v razpravi o poročilu Carnera Gonzáleza se je včasih zdelo, kot da govorimo o evropskih simbolih samih in ne njihovi vključitvi v naš poslovnik. Prav zdaj ne poteka razprava o simbolih, čeprav si lahko predstavljam, da ima veliko ljudi vprašanja o dnevu Evrope 9. maja. Toda bistveno je, da je bilo sprva obljubljen, da zunanji simboli evropske naddržave ne bodo vključeni v Lizbonsko pogodbo, ki jo je ratificirala večina držav članic, zdaj pa bodo nenadoma vključeni in navedeni v poslovniku Evropskega parlamenta. To zgolj kaže preziranje volivcev, državljanov Evrope. Iz našega od sveta odrezanega Bruslja nam je ponovno uspelo še bolj se odtujiti od državljanov v državah članicah. To je žalostno.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, na splošno se nas spodbuja, da nacionalizem pojmuje kot samovoljen, prehoden in sramoten, ko pa gre za evronacionalizem, pa se vedemo povsem drugače in se nas vabi, naj slavimo embleme in simbole državne suverenosti: zastavo, himno, dan države in vse ostalo.

Predvsem nasprotujem prilastitvi Beethovnov Devete simfonije kot evropske himne, pri kateri se od nas pričakuje, da bomo stali ob njej. Bojim se, da ima name enak učinek kot na Alexa v *Peklenški pomaranči* in to iz enakega razloga, namreč zato, ker ima slabe konotacije.

Vendar pa želim opozoriti na to: edina in nekoliko simbolična sprememba evropske ustave, ko je bila spremenjena v Lizbonsko pogodbo, je odstranitev teh evropskih nacionalnih simbolov.

Ko jih enostransko vrača nazaj, ta Parlament, ta starajoči se in onemogel Parlament, z dvema prstoma, posutima s starčevskimi pegami, krca volivce, ki so zavrnil to evropsko ustavo.

Če hočete, da imajo ti simboli zavezujočo moč, bodite tako pogumni in naj o njih odločijo ljudje na referendumu. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Roger Helmer (NI). - Gospod predsednik, glasoval sem proti temu poročilu gospoda Carnera Gonzáleza, ki želi v ta Parlament v večjem obsegu ponovno uvesti evropsko zastavo in evropsko himno.

V moji državi je bilo ljudem rečeno, da se Lizbonska pogodba tako razlikuje od evropske ustave, da ni več opravičljivo, da bi imeli referendum, vendar pa je edina bistvena razlika med ustavo in Lizbonsko pogodbo, ki jo najdem, odstranitev simbolov državne suverenosti. Zdaj si ta Parlament prizadeva za njihovo ponovno uvedbo.

To ponazarja prevaro, na kateri temelji celotni evropski projekt. Ponazarja tudi velikanski prezir, s katerim v tem Parlamentu ravnamo z javnim mnenjem in volivci, ki so nas izvolili na ta položaj. Zdaj moramo imeti referendum o celotni Lizbonski pogodbi.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, najlepša hvala, da ste mi ponudili priložnost, da pojasnim svoje glasovanje o tem izredno pomembnem vprašanju.

Kot predhodni govorniki tudi jaz opažam hinavstvo, ki se ga pogosto poslužujejo tisti, ki podpirajo evropski projekt. Rečeno nam je bilo na primer, da bo Lizbonska pogodba propadla, če bo katera koli država glasovala proti njej. Ko so Francozi in Nizozemci glasovali z „ne“, nam je bilo rečeno, da večina držav v bistvu želi, da se ohrani, zato jo moramo ohraniti.

Ko so jo zavrnil Irci, nam je bilo, namesto da bi to enostavno sprejeli kot zadnji žebelj na krsti Lizbonske pogodbe, rečeno, da moramo najti način, da pripravimo Irce do tega, da ponovno glasujejo, dokler ne bodo glasovali pravilno. Tu je še en primer. Rečeno nam je bilo, da je Lizbonska pogodba povsem drugačna od ustave. „Poglejte dokaze“, pravijo, „spremenili smo velikost črk, jo premetali, je povsem drugačna, in odstranili smo simbole Evropske unije.“ Opozarjali smo, da to ne bo trajalo dolgo. Tisti, ki podpirajo projekt, bodo našli način za ponovno uvedbo simbolov. Prav to se je zgodilo.

Moja prošnja tistim izmed vas, ki podpirate evropski projekt, je, da bodite iskreni z volivci in bodite dovolj pogumni, da se o njej glasuje na referendumu.

Poročilo: Seeber (A6-0362/2008)

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Zdi se, da se podnebne spremembe v srednji Evropi izražajo predvsem kot radikalna prerazporeditev padavin. Dolgemu sušnemu obdobju je sledil hudourniški dež. Suša in poplave lahko povzročijo milijonsko škodo. To je pokazatelj, da so se podnebne spremembe resnično začele. Evropska podnebna politika mora obravnavati ublažitev škode, preprečevanje nesreč in načine za upočasnitev podnebnih sprememb. Razviti moramo sisteme za hrambo vode in namakanje, v naših mestih in na podeželju je treba ohranjati rezerve padavin, da bomo imeli vodo v času suše. To je še posebno pomembno v madžarski regiji Alföld. Evropska unija mora kot politiko Skupnosti doseči boljše gospodarjenje z vodami, v naslednjem proračunu pa je treba dati na razpolago obsežno financiranje s strani Evropske unije.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). - (ES) Gospod predsednik, povedati moram, da sem glasovala proti temu poročilu, ker je slabo poročilo. Podnebne spremembe so vseobsegajoča tema pomanjkanje vode pa je vprašanje, ki ima vpliv tudi na tla in zahteva celovit pristop.

Toda zdi se, da ta dokument trdi, da je edina rešitev varovanje vode iz pipe in vode v ceveh naših mest. To je poenostavljen, nesistematičen in netrajnosten pristop. Poročilu nasprotujem, čeprav ima nekatere dobre točke, kot na primer dejstvo, da mora biti voda za vse ali da moramo deliti vire in da mora biti solidarnost med regijami.

Vendar pa se strinjam z gospodom Hegyi, da moramo ukrepati glede tal. Novi pristop je sestavljen iz ohranjanja vode na tleh z novimi jezi, nove regulacije rek, preprečevanja nesreč, novih kmetijskih strategij, ki omogočajo nov pristop, in seveda iz preusmerjanja vode, kjer je to potrebno.

Socialna in gospodarska vprašanja imajo vpliv na življenje ljudi in v smislu pomanjkanja hrane, s katerim se sooča svet. To bi bilo treba upoštevati v tem predlogu resolucije.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). - (FR) Gospod predsednik, glasovala sem za poročilo gospoda Seeberja zaradi njegovih odlik. Zahvaljujem se tistim, ki so omogočili sprejetje sprememb, ki sem jih predlagala.

Vendar pa me skrbi nekaj: nanaša se na onesnaževanje tal in podtalnice zaradi uporabe nevarnih kmetijskih onesnaževal. To se je zgodilo v francoskih čezmorskih ozemljih, na Martiniku in Guadeloupu, kot posledica

klordekona, molekule z dolgo življenjsko dobo. Uporaba tega onesnaževala, ki je v Evropi prepovedano skoraj 30 let, se je v francoskih čezmorskih ozemljih nadaljevala do leta 1997.

Zaradi tega bo danes poleg grožnje, da bo povzročilo resne probleme javnega zdravja in oviralo gospodarski razvoj, zaradi tega onesnaževala nemogoče doseči cilje, določene v okvirni evropski direktivi o vodah z dne 23. oktobra 2000, vsaj kar zadeva Martinik.

Ali bo Evropska komisija končno priznala, da nekatere države članice kršijo njene direktive glede sektorjev, ki so tako občutljivi kot okolje in zdravje?

Poročilo: van den Burg in Dăianu (A6-0359/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Gospod predsednik, popraviti bi želela moj glas o spremembah 3 in 9 poročila gospe van den Burg. Pomotoma sem glasovala proti, toda hotela sem glasovati za njiju. Zakaj? Prepričana sem, da bi predlog o kapitalskih zahtevah lahko vseboval predpis, da morajo izvirne osebe vključiti del svojih listinjenih produktov v svojo bilanco stanja, določil kapitalske zahteve za izvirne osebe, izračunane na osnovi tega, da imajo ta del posojil, ali predvidel druga sredstva za zagotovitev skladnosti interesov vlagateljev in izvornih oseb. Menim tudi, da bi se lahko izkazalo, da do samoregulativne rešitve, ki so jih predlagale bonitetne agencije, nezadostne glede na ključno vlogo, ki jo imajo v finančnem sistemu.

Predsednik. - Za naslednjič imate v dobrem štiri sekunde, Astrid.

Poročilo: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pravkar smo slišali, da nasprotniki reforme živijo v preteklosti. Oblikovati hočemo prihodnost! Tisti, ki nasprotujejo reformi, naj ostanejo doma v svojih nacionalnih državah in podpirajo tiste, ki se zavzemajo za Evropo.

Gospod Peterle je povedal vse: hočemo, da naši državljani živijo dolgo in zdravo. Zato smo v Sedmem okvirnem programu za raziskave aktivno delali na vprašanju bolezni, povezanih s starostjo. Zdaj je prišel čas, da močno podpremo samostojne delavce, neodvisne delavce in podjetja z enim zaposlenim v okviru Akta za mala podjetja, da bi lahko tudi oni igrali aktivno vlogo na zdravstvenem trgu in bi tako državljanom v prihodnje dali več izbire na tem trgu in jim omogočili izbiro najboljše rešitve v kvantitativnem in kvalitativnem smislu.

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Leinen (A6-0372/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. - (FR) Glasoval sem za sklep o odobritvi splošnega okvira, ki določa glavne vidike sporočila Komisije o Evropi z naslovom „Partnerstvo za komuniciranje v Evropi“. Njegov cilj je vzpostavitev okvira za krepitev obsežnih komunikacijskih elementov z njihovo vključitvijo v širšo strukturo, ki jo vzpostavlja Bela knjiga o evropski komunikacijski politiki in zagovarja dvosmerno komunikacijo, ki jo zaznamujeta aktivna udeležba državljanov in Načrt D (Načrt D za demokracijo, dialog in debato).

Pomembno je priznati, da se zdi, da to sporočilo, ki ga je izdala Komisija po neuspehu osnutka Ustavne pogodbe, da bi spodbudila razpravo o odnosih med demokratičnimi institucijami Unije in njenimi državljani, ni doseglo svojih ciljev. Načrt D ni uspel: kako lahko obstaja demokracija brez dialoga in dialog brez debate? To je naredilo le malo za zapolnitev ogromnega prepada, ki se je odprl med državljani, ki ne razumejo več pomena evropske integracije, in institucijami, ki so postale preveč nepregledne in nerazumljive. Samo upamo lahko, da nam bo ta novi poskus dosege medinstitucionalnega sporazuma omogočil, da se premaknemo naprej.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. - (SV) Ne nasprotujemo objektivnemu in dejanskemu informiranju in izobraževanju državljanov v državah članicah o sodelovanju EU. Vendar pa to ne sme biti propaganda za uvedbo še več nadnacionalnega nadzora v Uniji.

V skupni izjavi o partnerstvu za komuniciranje v Evropi, na katerega se nanaša to poročilo, so omenjeni tudi različni programi EU, kot sta „Načrt D“ in „Državljan za Evropo“, ki ju stranka Junilistan (Junjska lista) tako silovito kritizira. Izjava tudi izraža priznanje strankam EU in povezanim političnim ustanovam, za katere stranka Junilistan meni, da morajo biti zgrajene od spodaj s strani nacionalnih strank držav članic in ne od zgoraj s strani birokracije EU.

Zato smo glasovali proti poročilu. Menimo, da bi moral biti osnutek skupne izjave o partnerstvu za komuniciranje v Evropi sestavljen drugače in bi moral poudariti dejansko informiranje in izobraževanje in odprto razpravo, v kateri lahko sodelujejo tudi politične sile, ki hočejo medinstitucionalno sodelovanje v Evropi, ne Združenih držav Evrope.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Še eno „tipično“ poročilo...

Medtem ko trdi, da „je komuniciranje pomemben sestavni del predstavniške in participativne demokracije“, je poročilo dejansko „zaskrbljeno“ – lepše ne morem povedati – glede rezultatov referendumov, ki so zavrnilo predlagano pogodbo, zdaj znano kot „Lizbonska pogodba“, in predvsem glede tistega, ki je bil na Irskem.

V skladu s tem se je večina v Parlamentu odločila odobriti skupno izjavo z naslovom „Partnerstvo za komuniciranje v Evropi“. V njej se tri institucije EU (Svet, Evropska komisija in Parlament) strinjajo o propagandni kampanji – ki se bo, na to je treba opozoriti, nadaljevala tudi med bližajočimi se volitvami v Evropski parlament –, temelječ na domnevi, da bo mogoče naraščajoče zavračanje in ozaveščenost narave razreda in glavnih interesov za politikami EU premagati z navajanjem in kontrolo medijske agende.

Dejansko to vključuje poskus skrivanja ali prikrivanja resnične vsebine politik EU in odločanja, kjer ta prihaja navzkriž z interesi delavcev in drugih družbenih slojev v različnih državah EU.

Z demagoško uporabo besed „demokracija“ in „komuniciranje“ poročilo v resnici poskuša zasejati dvom o njiju.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), v pisni obliki. – Skupaj z britanskimi konzervativnimi kolegi podpiramo, da so javnosti na razpolago dejanske informacije o politikah in institucijah EU in izboljšanju preglednosti.

Vendar pa smo glede na to, da govorimo v trenutnih gospodarskih in finančnih okoliščinah, prepričani, da obstajajo druge prednostne naloge, ki so bolj nujne in pomembne in ki bi jih morala obravnavati EU.

Zato smo se odločili vzdržati glasovanja o tem poročilu.

Poročilo: Marinescu (A6-0343/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LV) Ta protokol je „logično nadaljevanje“ sporazuma z državami EU 25. Protokol ima isto pravno podlago kot prejšnji protokol (protokol z državami EU 10) in Švici daje pravico, da ohrani količinske omejitve za delavce in samozaposlene osebe iz Romunije in Bolgarije, da bi se državljanom teh dveh držav postopoma olajšal dostop na švicarski trg dela, tako da se vsako leto sprejme večje število.

Po mojem mnenju bo razširitev sporazuma na Romunijo in Bolgarijo povečala konkurenco na švicarskem trgu dela, olajšala napotitev švicarskih delavcev v ti dve državi, izboljšala možnosti za zaposlovanje romunskega in bolgarskega osebja ter odprla prihodnje trge za švicarski izvoz.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram to pobudo, katere namen je ponovna razširitev Sporazuma (iz junija 2002) o prostem pretoku oseb med Švico in EU, da bi vključeval Romunijo in Bolgarijo.

Ta razširitev bo nedvomno imela pozitiven vpliv na spodbujanje novih zaposlitvenih priložnosti in priložnosti za vlaganja ter tudi na gospodarsko rast vseh zadevnih držav, predvsem s povečanjem obsega trgovine med njimi.

Načrtovana so prehodna obdobja do sedem let, med katerimi bo Švica imela pravico, da ohrani količinske omejitve za delavce in samozaposlene osebe iz Romunije in Bolgarije, da bi se državljanom teh dveh držav postopoma olajšal dostop na švicarski trg dela, tako da se vsako leto sprejme večje število, vendar glede na rezervo delovne sile in podatkov o zaposlenosti v Švici.

Enake količinske omejitve lahko v teh obdobjih za švicarske državljane uporabita tudi Romunija in Bolgarija.

Ob koncu tega obdobja se lahko kvote uvede samo, če so izpolnjeni potrebni pogoji, določeni v zaščitni klavzuli. To velja samo do leta 2019.

Bogusław Liberadzki (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za sprejetje poročila o Sklepu Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske skupnosti in njenih držav članic, Protokola k Sporazumu o prostem pretoku oseb med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani,

o sodelovanju Republike Bolgarije in Romunije kot pogodbenic Sporazuma glede na njun pristop k Evropski uniji (9116/2008 – C6-0209/2008 C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC)).

Poročevalec gospod Marinescu se brez pridržkov strinja z razširitvijo obsega sporazuma. Upravičeno poudarja, da to predstavlja veliko priložnost za Švico na eni strani in Romunijo in Bolgarijo na drugi strani. Je prav tako poteza, ki razširja politiko Evropske unije, temelječo na gospodarski rasti in rasti zaposlovanja.

Kot je navedel gospod Marinescu, je dejstvo, da se dosežena rešitev v smislu časovnega okvira razlikuje od prejšnje pogodbe, ki je vključevala deseterico, razlog za zaskrbljenost. Povsem se strinjam, da je podaljšanje prehodnega obdobja za obe prej omenjeni državi, ki ga vsebuje dokument, negativen ukrep.

Pomembno je, da to upoštevamo in vztrajamo pri pospešitvi ratifikacije in procesu izvajanja takoj po referendumu leta 2009.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Referendum o razširitvi sporazuma o prostem pretoku z Evropsko unijo in vključitvi Romunije in Bolgarije bo v Švici potekal 8. februarja 2009.

Glede na nekatere švicarske stranke je referendum namenjen ustavitvi „množičnega nenadzorovanega preseljevanja“ iz Romunije in Bolgarije. Švica je takšen referendum izvedla tudi septembra 2005 po razširitvi leta 2004. Na srečo je bil rezultat takratnega referenduma pozitiven.

Ne smemo spodbijati pravice vsake države, da organizira referendum; vendar pa menim, da mora vsaka država članica zagotoviti, da je Evropska unija enotna, ne glede na rezultate zadevnega posvetovanja.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za priporočilo gospoda Mariana Jeana Marinescuja (A 6-0343/2008) iz naslednjih razlogov:

člen 45 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah določa: „Vsak državljan Unije ima pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic“, medtem ko je Rimska pogodba leta 1957 določala, da „je prepovedana vsakršna diskriminacija glede na državljanstvo“.

Normalno je, da sta Romunija in Bolgarija kot novi državi članici udeleženi pri podpisu protokola k Sporazumu ES/Švica o prostem pretoku oseb, da bi imeli koristi od njegovih določb in enakih pravic kot vse evropske države. Drugače v skladu z Maastrichtsko pogodbo (1993) ne bi mogli govoriti o pravem „evropskem državljanstvu“.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Marinescuja o razširitvi sporazuma o prostem pretoku oseb med Švico in EU na Romunijo in Bolgarijo, ki sta se Evropski uniji pridružili 1. januarja 2007.

Prav tako kot poročevalec tudi jaz menim, da mora ta razširitev prinesiti gospodarske prednosti obema pogodbenicama v smislu spodbujanja zaposlovanja, odprtja izvoznih trgov in posledično povečanja trgovine in gospodarske rasti ob sočasni ohranitvi pravice Švice, da uporabi prehodne ukrepe, že določene v prejšnjem protokolu (EU-10), vendar s potrebnimi prilagoditvami.

Poročilo: Romagnoli (A6-0360/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LV) Cilj predloga je vzpostaviti elektronsko povezavo med nacionalnimi evidencami, s čimer se bodo začela izvajati načela, o katerih je bilo soglasje doseženo že v predhodnih regulativnih instrumentih. Te povezave do sedaj ni bilo, zato evropski sistem kazenskih evidenc ni bil učinkovit. Ta predlog sklepa o ECRIS naj bi po tehnični in IT plati nadomestil sistem, vzpostavljen s prejšnjimi regulativnimi instrumenti. Vendar pa se osnovna načela ne bodo spremenila: referenčna točka bo tudi vnaprej država članica, katere državljanstvo ima obsojena oseba, podatki bodo shranjeni samo v centralni nacionalni evidenci in ne bodo neposredno dostopni preko evidenc drugih držav članic, države članice bodo upravljale in posodabljele lastne podatkovne zbirke.

S sprejetjem tega akta bi 27 držav članic, izmed katerih ima vsaka povsem ločene pravno-družbene značilnosti, našlo skupno točko.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Evropska komisija je od leta 2005 sprožila več regulativnih pobud, s katerimi je želela urediti in poenostaviti izmenjavo kazenskih evidenc, da bi odpravila počasen in neučinkovit sistem, ki je deloval na podlagi mehanizmov, določenih v Konvenciji Sveta Evrope iz leta 1959.

Prva izboljšanje je bilo doseženo s Sklepom Sveta o izmenjavi podatkov iz kazenskih evidenc, zlasti glede skrajšanja časa za posredovanje.

Leta 2007 je Svet dosegel politični dogovor o okvirnem sklepu, katerega namen je zagotoviti, da se lahko vsaka država članica čim bolj popolno in pravilno odzove na zahtevke za kazenske evidence, zahtevane za njihove državljane.

Predložena pobuda nima namena spreminjati osnovnih načel tega okvirnega sklepa, ampak jih dopolniti. Njen cilj je vzpostavitev računalniški sistem za izmenjavo podatkov o obsodbah med državami članicami, z drugimi besedami Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS).

Še vedno bo obstajalo 27 različnih pravosodnih sistemov s povsem ločenimi pravno-družbenimi značilnostmi, vendar pa je bil cilj najti skupno točko, da bi omogočili praktično uporabo sistema.

Da bi zagotovili ustrezno varstvo podatkov, lahko v tem kontekstu ponovno vidimo nujno potrebo po sprejetju okvirnega sklepa o varstvu podatkov v tretjem stebru, h kateremu sem vedno znova pozival.

Gérard Deprez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo o ECRIS, saj se za to nejasno okrajšavo skriva ključni element v mreženju nacionalnih kazenskih evidenc.

Ne naredimo napake: ne bomo ustvarili izvrstne, centralne podatkovne zbirke. Vsaka država članica bo nadaljevala z zbiranjem podatkov o svojih državljanih; vsak osrednji nacionalni organ bo edini organ, ki lahko dostopa do povezave z drugimi evropskimi evidencami.

Nacionalni pravosodni organi tako ne bodo mogli neposredno dostopati do „evropske evidence“: zahtevke za podatke bodo morali poslati na centralni register njihove države, ki bo deloval kot posrednik.

Evropski sistem kazenskih evidenc doslej ni deloval učinkovito. Seveda smo imeli pilotni projekt, ki je stekel leta 2006 in vključeval Belgijo, Češko republiko, Francijo, Nemčijo, Luksemburg in Španijo, ki so se jim glede na njegov uspeh kasneje priključile še druge države.

Imeli smo tudi Sklep o organizaciji in vsebini izmenjave podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami.

Vendar pa nam je manjkalo besedilo, ki bi to elektronsko povezavo organiziralo na tehnični ravni.

To je zdaj doseženo z ECRIS, ki kaže, da nove tehnologije olajšujejo tekoče delovanje pravosodja v Uniji.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) poročilo gospoda Romagnolija si zasluži našo podporo, saj predstavlja resničen napredek pravosodnega sodelovanja med državami članicami. V preteklosti je bilo preveč primerov, v katerih se kazenskih evidenc hudih kršiteljev, ki živijo v državi članici, ki ni njihova matična država, ni posredovalo državnim tožilstvom. Zadeva Fourniret je najbolj žalosten primer tega.

Dobra zamisel je imeti usklajen evropski sistem kazenskih evidenc, seveda pod pogojem, da so zagotovljene temeljne pravice vseh. Svoboda izražanja, ki jo v nekaterih državah članicah resno omejujejo „protirasistični“ zakoni, ki nalagajo zaporne kazni, je lahko tozadevno problematična. Kriminalizacija izražanja mnenja v Belgiji gre precej dlje kot v državah, kot sta Italija in Združeno kraljestvo, kjer se svobodo izražanja dejansko spoštuje.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To je postopek posvetovanja, ki naj bi se končal s sporazumom o predlogu o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS), ki bo vključeval računalniško izmenjavo podatkov med državami članicami.

Komisija potrjuje, da je osrednji cilj „okrepitev evropskega območja varnosti in pravice“ in da „bodo podatki o predhodnih obsodbah krožili med sodniki in tožilci ter organi policije“.

Kot navedeno, „cilj predpostavlja sistematično izmenjavo podatkov iz nacionalnih kazenskih evidenc med pristojnimi organi držav članic na način, ki zagotovi njihovo splošno razumevanje in učinkovitost takšne izmenjave“.

Menimo, da je treba, ko je to potrebno, posredovanje podatkov iz kazenskih evidenc državljanov neke države članice drugi izvajati na podlagi (dvostranskega) sodelovanja med zadevnima stranema. Vendar pa poročilo poleg drugih zadev, katerih obseg in posledice je treba oceniti, državam članicam nalaga obveznosti, ki sodijo v „komunitizacijo“ pravosodja in notranjih zadev v obsegu, ki presega obseg sodelovanja med državami članicami, ki ga priporočamo.

Vsekakor priznavamo potrebo po mehanizmih, ki omogočajo recipročno posredovanje podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami, vendar je to treba oceniti na podlagi posameznega primera in v okviru sodelovanja.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Poročilo našega kolega označuje resničen korak naprej za organizacijo in vsebino izmenjave podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami.

Nobenega dvoma ni, da verjetno še obstajajo posamezniki, kot je Fourniret, ostudni pedofil, ki je teroriziral ljudi v Franciji in nato v Belgiji, ker njegova kazenska evidenca ni bila posredovana iz ene države v drugo. Takšne pošasti, morilci, tepci in lopovi se ne morejo skriti pred pravico za pomanjkanjem preglednosti v različnih nacionalnih podatkovnih zbirkah.

Iz teh nujnih razlogov podpiramo vzpostavitev Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc, saj bo zagotavljal temeljne svoboščine vsake osebe. Pri tem mislim predvsem na potrebno zaščito svobode izražanja in ideološkega kaznovanja kaznivega dejanja mnenja, ko se ta ne sklada s proevropskimi dogmami in diktaturo politično korektnih.

Elektronska povezava kazenskih evidenc bo od nas zahtevala tudi previdnostne ukrepe kot sta zagotavljanje integritete in verodostojnosti izmenjanih podatkov ter zagotavljanje njihovega posodabljanja. Danes smo na pripravljalni stopnji tega mehanizma: zato moramo ostati pozorni in preudarni.

Bogusław Liberadzki (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo o predlogu Sklepa Sveta o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2008/XX/PNZ (KOM (2008) 0332 – C6 – 0216/2008 – 2008/0101(CNS)).

Poročevalec, gospod Romagnoli, je upravičeno poudaril, da je cilj omenjenega predloga izvajanje načel, o katerih je že bilo doseženo soglasje, in zagotavljanje izvedbenih ukrepov namesto njihovega ponovnega očitja.

Izredno pomembno je vzpostaviti elektronsko komunikacijo, da bi bilo posredovanje podatkov v okviru Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc učinkovitejše. Trenutno posredovanje podatkov traja predolgo. V današnjem svetu pa je to bistvenega pomena za uspeh.

Upoštevati je treba naslednje točke:

- prizadevati si je treba za zagotovitev raziskovalnega orodja sodnim organom, da bi zagotovili popoln uspeh,

- sistem S-TESTA, ki jamči za varnost omrežja, je bistven za varstvo podatkov.

Omenjeno je bilo, da predlagana pravna podlaga ni ustrezna. To je razlog za zaskrbljenost in to bi bilo treba preveriti glede na ustrezne Pogodbe.

V zaključek: menim, da je treba poročilo sprejeti in si prizadevati za izvajanje sklepov v državah članicah.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V času, ko čezmejna kazniva dejanja naraščajo, postaja sodelovanje med državami članicami še toliko bolj pomembno. Prav tako ne smemo pozabiti, da se lahko kaznivo dejanje, za katerega so v eni državi zagrožene stroge kazni, v drugi smatra za manjši prekršek. To je nekaj, česar ne smemo pozabiti. Bistvenega pomena je tudi, da se držimo zahtev varstva podatkov in ohranjamo pravice obtoženih in žrtev. Zdi se, da to zagotavlja predloženo poročilo, zaradi česar sem ga pri glasovanju podprl.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to poročilo, saj menim, da ima pomembno vlogo pri izvajanju Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc z vzpostavitvijo tehničnih in praktičnih sredstev, ki omogočajo izmenjavo informacij med državami članicami.

Vendar pa menim, da je mogoče besedilo, o katerem smo glasovali, v prihodnosti izboljšati (po uporabi upravnega komunikacijskega sistema S-TESA) z uporabo komunikacijskega sistema Evropske pravosodne mreže iz naslednjih razlogov:

- s sprejetjem poročila gospe Kaufmann je Evropski parlament podprl vzpostavitev modernega in varnega telekomunikacijskega omrežja za Evropsko pravosodno mrežo,

- podatki iz kazenskih evidenc so tema, ki jo pokriva Evropska pravosodna mreža, ki spodbuja pravosodje v državah članicah,

- z uporabo enega samega komunikacijskega omrežja bodo doseženi pomembni prihranki,
- uporaba edinstvenega sistema za komunikacije s pravnim značajem bo zagotovila hiter, varen, celovit in enostaven dostop zainteresiranih strani do potrebnih podatkov.

Charles Tannock (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konzervativci smo glasovali proti temu predlogu, ker širi možnost izmenjave informacij iz kazenskih evidenc s strani nacionalnih organov brez ustreznega preverjanja. Še naprej smo za medvladno sodelovanje na področju kazenskega pravosodja, ne pa za avtomatično pravico do dostopa do takšnih podatkov.

Poročilo: Panzeri (A6-0365/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati smo se odločili, da glasujemo za poročilo o boju proti neprijavljenemu delu (A6-0365/2008). Poročilo vsebuje mnoge pomembne določbe, vključno s tistimi, ki zadevajo odgovornost pogodbenika za nepravilnosti na strani podjetij podpogodbenikov. Poročilo tudi nasprotuje nedavni razlagi direktive o napotitvi delavcev s strani Sodišča Evropskih skupnosti.

Kot celota je poročilo dobro, vendar pa bi radi poudarili, da je davčna politika, in predvsem izbira davčne stopnje, stvar držav članic. Vendar pa ni bilo možnosti, da bi o teh delih poročila glasovali ločeno.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo mojega italijanskega kolega Piera Antonia Panzerija o krepitvi boja proti neprijavljenemu delu, ki je sestavljeno na podlagi sporočila Evropske komisije. Priporoča krepitev boja proti sivi ekonomiji, ki ogroža gospodarstvo kot celoto, delavcem onemogoča kakršno koli zaščito, je škodljivo vpliva na potrošnike in zmanjšuje davčne prihodke, posledica česar je nepoštena konkurenca med podjetji.

Pomembno je jasno razlikovati med kaznivo ali nezakonito dejavnostjo in delom, ki je zakonito, vendar ni prijavljeno organom, tj. tistim, ki ni v skladu z različnimi regulativnimi omejitvami, predvsem plačilom prispevkov za socialno varstvo in davkov. Seveda je treba okrepiti nadzor. Vendar pa moramo v skladu s položajem vsake države še naprej zmanjševati davčno obremenitev delavcev z izboljšanjem kakovosti javnih financ. Nujno je zmanjšati upravno zapletenost davčnih sistemov in sistemov socialnega varstva, ki lahko spodbujajo neprijavljeno delo, predvsem med samozaposlenimi in malimi podjetji.

Nujno moramo preučiti vzpostavitev evropske platforme za sodelovanje med inšpektorati za delo in drugimi organi, pristojnimi za nadzor in boj proti goljufijam.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konzervativci podpiramo ukrepe za krepitev boja proti neprijavljenemu delu, predvsem nekatere ukrepe, omenjene v poročilu – tiste, ki države članice na primer spodbujajo k zmanjševanju davčne obremenitve in poudarjajo koristi redne zaposlitve.

Vendar pa ne moremo podpreti nekaterih točk v poročilu.

Te vključujejo vzpostavitev platforme na ravni Skupnosti za usklajevanje inšpektoratov za delo in revizijo Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev. Britanski konzervativci menimo, da je potrebno boljše izvajanje direktive, vendar pa niso potrebne pravne spremembe, ki bi lahko vodile do zmede med delodajalci in delavci. Zaradi tega smo se britanski konzervativci vzdrževali glasovanja.

Petru Filip (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o krepitvi boja proti neprijavljenemu delu, saj je pojav neprijavljenega dela resen problem v vsej Skupnosti. Širjenje črnega trga delovne sile je v glavnem rezultat prekomernega obdavčenja in birokracije ter vodi k znatnemu zmanjšanju davčnih prihodkov in posredno k nezadostnemu proračunu.

Poleg tega zaposlovanje osebja brez upoštevanja potrebnih formalnosti spodbuja nepošteno konkurenco. V tem kontekstu bi poleg povečane pozornosti, ki jo morajo pokazati organi glede znižanja davkov na trgu dela in zmanjšanja birokracije, poudaril potrebo po ustvarjanju novih delovnih mest in uvedbi prilagodljivih pravil za začasno in priložnostno zaposlitev.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Dobro delujoč trg dela zahteva dobro zakonodajo in učinkovito usklajevanje med socialnimi partnerji in pristojnimi organi. Neprijavljeno delo je samo eden izmed mnogih resnih problemov, za katere morajo socialni partnerji najti rešitev.

Poročilo gospoda Panzerija je polno dobrih namenov in v nekaterih primerih tudi radodarnih nasvetov o tem, kako lahko posamezne države članice na splošno organizirajo svoj trg dela in zlasti obravnavajo

neprijavljeno delo. Poročevalec med drugim spodbuja države članice, da nadaljujejo z reformami davčnega sistema in sistema socialne varnosti in k usklajenemu ukrepanju za boj proti neprijavljenemu delu. Poročevalec predlaga tudi skupni pristop k priseljevanju v EU in da „morajo države članice vsako reformo gospodarskih politik, davčnih sistemov in sistemov socialnega varstva vključiti in upoštevati bistvene vzroke za neprijavljeno delo“.

Stranka Junilistan (Junjska lista) meni, da je politika trga dela nacionalna stvar, zato smo zelo zaskrbljeni glede tega, da EU vztrajno poskuša povečati svoj vpliv v teh vprašanjih na račun samoodločanja posameznih držav članic. Zaradi tega se je stranka Junilistan odločila glasovati proti poročilu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, neprijavljeno delo je večplasten pojav. Obsega gospodarsko, socialno, institucionalno in celo kulturno razsežnost ter škodljivo vpliva na mnoge subjekte. Nacionalni proračun izgublja prihodke, ki jih vsekakor potrebuje za pokritje svojih odhodkov. Delavcem v sivi ekonomiji so pogosto odvzete pravice, do katerih so upravičeni zaposleni. Poleg tega so ti delavci izpostavljeni zdravstvenim in varnostnim tveganjem in imajo malo možnosti za poklicni razvoj.

Neprijavljeno delo predstavlja problem tudi za notranji trg. Škodljivo vpliva na njegovo delovanje. Razlogi za neprijavljeno delo se med državami članicami razlikujejo, zato se morajo ustrezno razlikovati tudi ukrepi za boj proti njemu. Strinjam se z glavnimi točkami v poročilu, pri čemer pa je treba okrepiti prizadevanja za boj proti temu pojavu. Zato sem podprla poročilo gospoda Panzerija.

Vendar pa bi želela jasno poudariti, da nisem mnenja, da se bo predlagana revizija direktive v kontekstu sodb Sodišča Evropskih skupnosti izkazala za učinkovito orodje za boj proti neprijavljenemu delu. Dosledno bom nasprotovala pozivom k spremembi določb direktive o napotnih delavcih.

Menim, da je glede boja proti neprijavljenemu delu, ki vključuje napotene delavce, krepitev upravnega sodelovanja in izmenjava informacij med državami članicami vse, kar je potrebno.

Jens Holm in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – (SV) Menimo, da so potrebni učinkoviti ukrepi za ustavitev neprijavljenega dela.

Vendar pa ne moremo sprejeti, da bi morala biti na primer skupna politika priseljevanja del rešitve problema neprijavljenega dela. Zato smo se vzdržali končnega glasovanja.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Neprijavljeno delo je pojav, ki je prizadel vse države članice EU. Neprijavljeno delo je najpogostejše v delovno intenzivnih sektorjih in sektorjih z nizkimi plačami, ti delavci pa niso deležni varnosti zaposlitve, socialnih ugodnosti ali pravic delavcev. EU in države članice morajo sprejeti ukrepe za zmanjšanje stopnje neprijavljenega dela in ustrezno sem glasoval za poročilo gospoda Panzerija.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Boj proti neprijavljenemu delu je bistvenega pomena, še posebno, ko se ta rak gospodarstva povečuje, pri čemer omejuje našo rast in izkrivlja konkurenco na notranjem trgu s socialnim dampingom. Prve žrtve te sive ekonomije so zakoniti delavci, državljani držav članic, katerih zakonite gospodarske in socialne pravice so ogrožene.

To poročilo bi lahko pozdravili glede na to, kaj navaja. Žal pa je to še ena priložnost za te nepopustljive proevropejce, da možnost obsežnega gospodarskega priseljevanja uporabijo za socialni vzvod: nujno priseljevanje, po njihovem mnenju, za zlomljeno evropsko gospodarstvo in prebivalstvo. Ta poziv k nadomestitvi priseljevanja nezakonite delovne sile z „zakonitim“ priseljevanjem je neopravičljiva hinavščina. Poleg tega nima nikakršnega gospodarskega, socialnega ali družbenega smisla.

Franciji in Evropi ni treba odpreti več „zakonitih poti priseljevanja“, če ne moreta zaustaviti niti nezakonitega priseljevanja. Za spodbujanje rasti in ponoven nadzor nad notranjim trgom moramo povrniti zaupanje državljanov s politiko, ki spodbuja družino in rojstvo, z boljšim usposabljanjem in vodenjem mladih in nezaposlenih in nenazadnje s preferencialom in varstvom Skupnosti.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Vzdržala sem se glasovanja o poročilu gospoda Panzerija o krepitvi boja proti neprijavljenemu delu. Čeprav je v poročilu nekaj dobrih točk, menim, da bo poročilo na evropski trg dela po bližnjici ponovno uvedlo načela prožne varnosti. Prožna varnost bo vodila k več prožnosti za delodajalce in manj varnosti za delavce. S tem se ne morem strinjati.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Poročilo vsebuje številne probleme, vključno s spodbujanjem atipičnih pogodb in „prožne varnosti“, s katerimi grozi spodkopavanje pogodb o zaposlitvi

za določen čas. Problem predstavlja tudi, da je poročilo sestavljeno v okviru zelo pomanjkljive lizbonske strategije.

Zdi se tudi, da pri tem, kar je v različnih jezikovnih različicah povedano o napotjenih delavcih, prihaja do protislovij.

Kljub tem težavam vsebuje poročilo dovolj pozitivnih elementov, da ga lahko podprem.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Okoli 20 % dela v Evropi je neprijavljenega. To spodkopava naš sistem socialne varnosti. V tem predlogu se priznava, da je trg do neke mere skorumpiran in da to vodi k nepošteni konkurenci. Podpiramo ukrepe proti neprijavljenemu delu, vendar pa se moramo vzdržati glasovanja, ker ima ta predlog resne pomanjkljivosti. Žal temelji na neoliberalnih zamislih, ki delavce izigravajo drugega proti drugemu. Boj proti neprijavljenemu delu se uporablja kot izgovor za spodbujanje večje prožnosti delovne sile. To Evropejce postavlja v slabši položaj na trgu dela, saj so prisiljeni tekmovali s poceni delovno silo od drugod.

Širitvi EU v letu 2004 in letu 2007 imata daljnosežne posledice. Razlike v blaginji v EU so se občutno povečale, saj se je v mnogih izmed novih držav članic sesula nekoč uspešna industrija. Te države zdaj v glavnem uvažajo storitve in izvažajo delo. Ljudje iz Poljske ali Romunije v drugih državah delajo za plače, ki tam pravzaprav niso dovoljene, v nesprejemljivih pogojih. Nato se njihove nizke plače izkoristi za zniževanje plač drugih. Evropa ne more več vključevati, če imamo zelo različne stopnje dohodkov v EU in se te razlike izkorišča v konkurenci.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasujem za poročilo gospoda Panzerija o krepitvi boja proti neprijavljenemu delu.

Menim, da se je bolj kot kdaj koli prej potrebno borovati proti širjenju tega pojava, ki preprečuje pošteno konkurenco med podjetji in lokalnimi območji, ustvarja upravne težave in ima izredno negativen vpliv na delavce, ki so zakonito zaposleni. Strinjam se s potrebo po resnih, usklajenih prizadevanjih za boj proti temu pojavu s preventivnimi ukrepi, pobudami in povečanim občutkom odgovornosti, prav tako pa tudi z represivnimi ukrepi z učinkovitim nadzorom in primernimi kaznimi.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Narediti moramo več za pomoč tem delavcem, ki so prizadeti zaradi izkoriščanja „neprijavljenega dela“. Njihovo zdravje in varnost ogrožajo brezobzirni delodajalci.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Glasujemo proti poročilu, ker je njegov namen v bistvu nadaljevanje brezobzirnega izkoriščanja delavcev. Ne obravnava problema neprijavljenega dela z vidika interesov delavcev. Ravno nasprotno: temelji na potrebi po ohranitvi donosnosti kapitala in krepitvi konkurenčnosti monopolov EU v okviru lizbonske strategije. Iz tega razloga namesto ukrepov kot so inšpekcije in kazni za delodajalce predlaga spodbude za kapital kot je „zmanjšanje stroškov dela, ki ne spadajo v plačo“. To zmanjšuje ali odpravlja obveznost plačila prispevkov za zavarovanje. Ti so tudi oproščeni davka; zmanjšuje se finančna obremenitev podjetij in uvaja se neformalne pogodbe o zaposlitvi.

Takšni ukrepi ne samo ne obravnavajo problema neprijavljenega dela, ampak kapitalu omogočajo, da ostane nekaznovan. Zato bo prišlo do povečanja zaposlovanja te vrste in bodo tako kršene pravice delavcev, socialne pravice in pravice do zavarovanja, delavski razred pa bo izkoriščen bolj kot kdaj koli prej.

Delavski razred ne more pričakovati rešitev v svojo korist s strani EU, Evropskega parlamenta ali političnega osebja plutokracije.

Cilj boja delavcev prek delavskega gibanja je odprava protipopulistične politike EU in buržoaznih vlad držav članic. To bo prineslo radikalne spremembe v moči in zagotovilo, da se bo bogastvo, ki ga bodo proizvedli delavci, uporabljalo v korist ljudi.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) Neprijavljeno delo je v Evropski uniji postalo splošno razširjen pojav. Na Danskem na primer 18 % prebivalstva opravlja delo takšne narave ali je bilo v stiku z njim.

Pogosto se zgodi, da delavec na nikakršen način ni kaznovan za opravljanje takšnega dela. Na splošno je delodajalec tisti, ki se ga kaznuje. V najboljšem primeru se od delavca zahteva plačilo globe, ki je vsekakor nižja od globe, ki jo plača delodajalec. Neprijavljeno delo teoretično ne predstavlja podlage za izgon osebe v njeno matično državo. Vendar pa določene države, kot sta Belgija in Danska, navajajo, da v določenih primerih lahko pride do tega, kot na primer v primerih, ki vključujejo grobo in nenehno kršitev zakonodaje.

Evropska unija si mora na vso moč prizadevati za uspeh v boju proti temu pojavu. Najučinkovitejši pristop je znižanje davkov in odprava administrativnih ovir na zakonitem trgu dela, tako da bi neprijavljeno delo sčasoma postalo nedonosno za obe strani.

Poročilo: Zimmer (A6-0364/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati smo glasovali za poročilo o pomembnem boju proti socialni izključenosti. Vendar pa bi želeli pojasniti naše stališče glede točk, ki se nanašajo na minimalne plače. Strinjamo se s stališčem, da je treba v Evropi zmanjšati število zaposlenih, ki živijo na pragu revščine. Vsem, ki prejemajo plače, je treba zagotoviti sprejemljiv dohodek. Države članice, ki želijo to narediti z zakonsko določenimi minimalnimi plačami, lahko to storijo. Jasno je tudi, da morajo države članice, ki so določitev plač prepustile socialnim partnerjem, to delati še naprej.

Primerja se različne modele trga dela in načinov, na katere delavcem, ki prejemajo plačo, v Lizbonski pogodbi zagotavljajo sprejemljive plače. Pomembno je, da poteka takšna izmenjava informacij med državami članicami.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo moje nemške kolegice Gabriele Zimmer o spodbujanju socialne vključenosti in boja proti revščini, vključno z revščino otrok, v Evropski uniji. Precejšen del prebivalstva Evropske unije ostaja socialno izključen: 16 % prebivalstva živi na robu revščine zaradi prenizkih dohodkov, ena oseba od petih živi v podstandardnem stanovanju, 10 % jih živi v gospodinjstvih, kjer nihče ni zaposlen, dolgotrajna brezposelnost se približuje 4 % in delež oseb, ki zgodaj opustijo šolanje, presega 15 %. Drugi vidik socialne izključenosti, ki postaja vse pomembnejši, je pomanjkanjem dostopa do informacijske tehnologije.

Tako kot velika večina mojih kolegov poslancev tudi jaz pozdravljam pristop Komisije k dejavni socialni vključenosti, ki mora ljudem omogočiti dostojno življenje in sodelovanje v družbi ter na trgu dela. Podpiram poziv državam članicam, da opredelijo sheme minimalnega dohodka za spodbujanje socialne vključenosti in sheme dohodkovne podpore, katerih cilj je reševanje ljudi iz revščine in zagotavljanje dostojnega življenja.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LV) Boj proti revščini in socialni izključenosti je glavno vprašanje programa Evropske unije in držav članic. Marca 2000, ko se je začela izvajati lizbonska strategija, je Svet na države članice in Komisijo prenesel nalogo, da sprejmejo ukrepe za radikalno zmanjšanje revščine, ki bi vodili do njenega izkoreninjenja do leta 2010. Države članice so s številnimi ukrepi na ravni EU in nacionalni ravni pokazale svojo odločnost. Vendar pa boj proti revščini in prizadevanja za ponovno vključitev ljudi, ki jih je zavrnil trg dela, ostajajo težka naloga za razširjeno Evropsko unijo. Ciljev revidirane lizbonske strategije ne bomo mogli doseči, če bomo še naprej zapravljali človeški kapital, ki je naš najdragocenejši vir.

Večina držav članic izvaja politiko blaginje in aktivacijsko politiko, s katerima si prizadeva za ponovno vključitev ljudi, ki so bili pregnani s trga dela. Kljub temu še vedno obstaja velika skupina ljudi, ki imajo malo možnosti, da najdejo zaposlitev, in ki so zato izpostavljeni tveganju, da bodo socialno izključeni in se bodo znašli pod pragom revščine. Sheme minimalnega dohodka so zato edini način za tiste, ki so najbolj oddaljeni od trga dela, da se izognejo hudi revščini. Med opravljanjem teh ključnih funkcij pa morajo sheme minimalnega dohodka spodbujati vključevanje na trg dela tistih, ki so zmožni opravljati delo. Zato je glavna naloga zagotoviti, da bo politika blaginje pomagala učinkovito zagotoviti mobilizacijo tistih, ki so zmožni opravljati delo, in doseganje dolgoročnejšega cilja – zagotavljanja sprejemljivega življenjskega sloga za tiste, ki so in bodo ostali izven trga dela.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konzervativci podpiramo spodbujanje socialne vključenosti in boj proti revščini. Medtem ko poročilo vsebuje nekatere pozitivne elemente, ki poudarjajo stisko določenih skupin v družbi, pa ne moremo podpreti drugih odstavkov, ki se na primer nanašajo na določitev vseevropske minimalne plače. Mnoge države v EU imajo minimalno plačo, toda britanski konzervativci menimo, da je to stvar odločitve držav članic.

Poročilo vsebuje tudi nekatera negativna sklicevanja na delo s krajšim delovnim časom, ki po mnenju delegacije na nikakršen način ne predstavlja situacije Združenega kraljestva. Zato smo se konzervativci vzdržali glasovanja o tem poročilu.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Odločili smo se glasovati proti poročilu o spodbujanju socialne vključenosti in boju proti revščini v EU, ker mnogi izmed predlogov zadevajo področja, ki jih je treba obravnavati na nacionalni ravni. Vsebina zdravstvenega varstva je predvsem nacionalna odgovornost, prav tako pa tudi specifična vsebina

politike trga dela. Ti dve področji je najbolje obravnavati na nacionalni ravni, bližje državljanom. Ukrepi kot so minimalne plače so tudi v nasprotju s ciljem poročila, saj ustvarjajo mnoge ovire v boju proti socialni izključenosti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Vemo, da odstotek zaposlenih, ki živijo na pragu revščine, narašča kot posledica povečevanja negotovega in slabo plačanega dela. To vprašanje mora zato biti eno izmed osrednjih vprašanj tistih, ki so odgovorni za Evropsko unijo. Plačilo na splošno in predvsem minimalne plače – ne glede na to, ali jih opredeljuje zakon ali kolektivna pogodba – morajo zagotoviti dostojen življenjski standard.

Pomembno je, da je bilo to poročilo sprejeto, vendar pa je obžalovanja vredno, da večina ni omogočila razprave o njem na plenarnem zasedanju. Spodbujanje socialne vključenosti in boja proti revščini, predvsem revščini otrok, v EU je neprijetno vprašanje glede na to, da se ne maramo soočiti z dejstvi. Rečeno je, da je 20 milijonov ljudi v EU, večinoma žensk, ali okoli 6 % skupnega prebivalstva prizadela revščina zaposlenih in da 36 % delovnega prebivalstva tvega, da bodo padli v kategorijo zaposlenih, ki živijo na pragu revščine. Med različnimi priporočili v poročilu Evropski parlament poziva države članice, naj revščino otrok zmanjšajo za 50 % do leta 2012 in sprejmejo vseevropsko zavezo, da se do leta 2015 odpravi pojav otrok z ulice.

Petru Filip (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Čestitam, da je poročilo dobro zaobseglo dejavnike spodbujanja postopka dejavne socialne vključenosti, zato sem glasoval za gradivo, o katerem razpravljamo. Za učinkovitejše izvajanje vključevanja bi vas želel spomniti na nekatera vprašanja, za katera menim, da so primerna z vidika procesa učenja, saj menim, da morajo biti mladi deležni izredno zanesljivega usposabljanja z organiziranim in usklajenim načinom socialnega in poklicnega razvoja.

Menim, da potrebujemo enoten pristop k izobraževalnemu sistemu EU-27, osredotočiti pa se moramo tudi na priznavanje diplom in poklicnih spričeval in na jezikovno usposabljanje, da bi odpravili komunikacijske ovire v Evropi. Prav tako bi pozdravil začetek usklajenega načina spremljanja prihodnjih diplomantov in njihovega praktičnega usposabljanja za njihovo vključitev na trg dela prek izmenjave delovne sile, organizirane na regionalnih merilih in ne samo na nacionalnih merilih, s ciljem spodbujanja boljše zaposlovalne dinamike v EU.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) To poročilo o revščini v Evropi je dokaz za velik neuspeh politik, ki jih izvaja Evropska unija, in nadaljnja ponazoritev pomanjkanja stvarnosti v tem Parlamentu.

Več kot 80 milijonov ljudi je „na pragu tveganja revščine“, če uporabim terminologijo iz poročila, več kot 100 milijonov Evropejcev živi v podstandardnem stanovanju in več kot 30 milijonov delavcev zasluži zelo nizko plačo, ta številka pa je dejansko še višja, saj se samo v Franciji 7 milijonov delavcev smatra za revne.

Osredotočiti bi se želel na zadnji vidik. Poročevalec predlaga minimalne plače in ravni zadostnih prihodkov za preprečevanje socialne izključenosti, toda kakšna je korist tega v Evropi, ki sočasno spodbuja obsežno priseljevanje poceni delovne sile? Kakšna je korist tega v Evropi, ki dovoljuje socialni damping med svojimi državami članicami, kot sta poudarili škandalozni odločitvi Sodišča Evropskih skupnosti v zadevah Viking in Laval? Kakšna je korist tega v Evropi, ki svoje delavce žrtvuje režimu svetovne proste trgovine? Je cilj dopolnjevati sramotno nizke plače in jim omogočati, da se ohranjajo, z javnimi sredstvi?

Ponovno vidimo meje sistema, ki ste nam ga vsilili za 50 let. Čas je za spremembo!

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Nezaslišano je, da revščina otrok v Evropi 21. stoletja ostaja tako nujno vprašanje. Moja država, Škotska, ki je bogata z naravnimi viri, ima sramotne stopnje revščine otrok – medtem ko ostaja vlada Združenega kraljestva v Londonu zavezana tako potratnim in nečlovekoljubnim projektom, kot je obnovev raketnega sistema Trident. Na srečo je škotska vlada zavezana uporabi takšnih pooblastil, kot jih ima trenutno, za reševanje vprašanj revščine otrok. Prejšnji teden je škotski minister za izobraževanje napovedal program za zagotavljanje brezplačnih šolskih obrokov otrokom v prvih treh letih šolanja, kar je v trenutnih gospodarskih razmerah dobrodošla poteza. Ta poteza bo pripomogla v boju proti revščini otrok; še toliko več bo storjeno, ko bo neodvisna Škotska imela popoln nadzor nad nacionalnimi financami.

Thomas Mann (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za poročilo gospe Zimmer o boju proti revščini. Politiki morajo odločno ukrepati za zmanjšanje revščine in boj proti socialni izključenosti. Za nekoga, ki preživi od nezadostne finančne pomoči, dela v negotovem delovnem razmerju ali odrasča v družini z dolgo zgodovino revščine, lepe besede niso dovolj. Tu igrajo izredno pomembno vlogo ustrezno socialno varstvo,

zgodnje individualno izobraževanje in usposabljanje in motivacija za rešitev iz spirale revščine z lastnimi prizadevanji.

Zato je resnično vredno obžalovanja, da na plenarnem zasedanju ni več mogoče predložiti sprememb k samoiniciativnim poročilom. Skupina PPE-DE zavrača odstavek 5 in odstavke od 10 do 17, ki obravnavajo vprašanje minimalnih plač. Nasprotujemo vseevropskim določbam: partnerji v postopku kolektivnih pogajanj morajo samostojno sprejeti svoje odločitve. Seveda ne želimo, da zaposleni živijo na pragu revščine, z drugimi besedami, da ljudje trdo delajo za premajhno plačilo. Pravičnost je temeljni element socialnega tržnega gospodarstva, poštenost pa mora obstajati tudi v zadevah plačila. Vendar pa izpeljava pravice do minimalne plače iz tega ni nekaj, kar bi lahko podprli.

Ponovno se predlaga horizontalno direktivo o nediskriminaciji, kar moja skupina soglasno zavrača. Prav tako bi si želeli bolj jedrnatega poročila. Ker pa so cilji in ukrepi ustrezni – namreč zmanjšanje revščine na ravni EU –, lahko večina moje skupine glasuje za poročilo.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Boj proti revščini je prednostna naloga vsake demokratične družbe, ki ima svoje korenine v človeškem dostojanstvu in udeležbi vseh državljanov v razvoju družbe. Doslej sprejeti ukrepi še niso dosegli želenih rezultatov drastičnega zmanjšanja socialne izključenosti in revščine. Manjka nam globalni pristop k problemu globalnega obsega, katerega zapletenost ima resne socialne in gospodarske posledice za družbo kot celoto.

Za spodbujanje gospodarske rasti kot pglavitnega cilja uspešne, poštene in okoljsko trajnostne prihodnosti za Evropo je potrebna dohodkovna podpora za preprečevanje socialne izključenosti, povezava z vključujočim trgom dela, boljši dostop do kakovostnih storitev in dejavna udeležba vseh državljanov. Ne moremo dovoliti, da 16 % evropskega prebivalstva ogroža revščina ali da ena oseba od petih živi v podstandardnem stanovanju ali eden od desetih Evropejcev živi v družini, kjer nihče ni zaposlen. To so razlogi za naš nenehen boj proti revščini, nadlogi, ki ogroža vse in preprečuje prihodnjo zdravo rast naše družbe.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasujem za poročilo gospe Zimmer o spodbujanju socialne vključenosti in boja proti revščini, vključno z revščino otrok, v Evropski uniji.

Seveda je treba v Evropski uniji še vedno storiti veliko, da bi zagotovili, da bo vključenost, o kateri tako pogosto razpravljamo, resnična in učinkovita. Cilje odprave revščine, razvoja trgov dela, ki spodbujajo socialno vključenost, zagotavljanja dostopa do kakovostnih storitev za vse državljane in zadostnega dohodka za zagotavljanje dostojnega življenja, kot je v svojem poročilu omenila gospa Zimmer, je očitno treba podpreti in zaslužijo našo polno pozornost.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Poročilo Gabriele Zimmer je tipični primer tega, kar se zgodi, če izbrana tema ni dovolj dobro opredeljena. Zagotovo obstaja množica pametnih zamisli o pomembnosti sprejemljivega davčnega pritiska, skupaj s čudnimi izjavami o pomembnosti plač državljanov in minimalnih plač, določenih s strani EU. Ne glede na to, kaj mislite o vsebini – in v zadnjih dveh primerih je moje stališče odločno negativno –, lahko razberete, da to niso področja, kjer je ali bi morala biti pristojna EU. Ker niti politična vsebina niti politična raven nista v skladu z mojimi temeljnimi prepričanji kot liberalca in člana Švedske liberalne stranke, Folkpartiet, sem zato glasoval za zavrnitev predloga, čeprav poročilo vsebuje tudi številne ugotovitve, ki so vredne premisleka.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Boj proti revščini v EU je bistvenega pomena za vzpostavitev bolj enakopravne družbe. Eden od petih otrok v EU živi na robu revščine, ob tem pa smo eno izmed najbogatejših območij na svetu. Sodelovati moramo, da najdemo rešitve za odpravo revščine otrok v EU.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) Leta 2006 je bilo v primerjavi s 16 % celotnega prebivalstva 19 % otrok na pragu tveganja revščine. Trenutno je 19 milijonov od 78 milijonov ljudi, ki živijo na naši celini, otrok.

Omeniti bi želel samo nekatere izmed mnogih vzrokov revščine. Vključujejo nezadostne dohodke, neustrezen dostop do osnovnih storitev, omejene možnosti za razvoj in razlike v učinkovitosti splošnih in usmerjenih politik.

Politika podpore družin z otroki zagotavlja boj proti revščini in socialni izključenosti, ki prizadeneta starše samohranilce. Boriti bi se morala tudi proti grožnjam, ki jih predstavljajo prej omenjeni problemi. Zato menim, da Unija tozadevno ne bi smela varčevati s svojimi prizadevanji.

Poročilo: Zaleski (A6-0337/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo spoštovanega poljskega kolega in prijatelja Zbigniewa Zaleskega, ki je namenjeno sprejetju predloga Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko skupnostjo in Ukrajino v zvezi z ohranitvijo obveznosti o trgovini s storitvami iz Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju, ki je bil leta 1994 podpisan v Luksemburgu in je začel veljati 1. marca 1998. Te storitve pokrivajo obveznosti Ukrajine kot del njenega pristopa k Svetovni trgovinski organizaciji (STO), z izjemo mednarodnega pomorskega prometa, ki še naprej ostaja predmet dvostranskega sporazuma.

Strinjam se s poročevalcem, da je področje storitev bistvenega pomena za gospodarstvu EU in Ukrajine. Pozdravljam vsa prizadevanja Evropske unije za podporo prizadevanj Ukrajine, da postane članica Svetovne trgovinske organizacije.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Stranka Junilistan je za povečanje trgovine in poglobitev gospodarskih odnosov z Ukrajino. Predhodno smo glasovali za vzpostavitev sporazuma o sodelovanju z Ukrajino (poročilo gospoda Broka A6-0023/2004).

Poročilo gospoda Zaleskega temelji na predlogu Komisije, katere cilj je samo delna obnova sporazuma o sodelovanju z Ukrajino po pristopu te države k STO. Kljub temu poročilo zaznamujejo interventne ambicije in daljnosežni predlogi o načinih, na katere naj EU nadzoruje razvoj na številnih političnih področjih v Ukrajini, vključno z energetske politiko, finančno politiko, telekomunikacijami, vodo, turizmom in izobraževanjem.

Ker stranka Junilistan odločno nasprotuje zunanje-političnim ambicijam EU, smo se odločili glasovati proti poročilu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Obrazložitev, ki spremlja to poročilo, je odlično pokazala, za kaj dejansko gre, in je zato upravičila naše glasovanje proti poročilu.

Poročevalec potrjuje, da bi pristop Ukrajine k STO lahko „vodil k oblikovanju celovitega območja proste trgovine med EU in Ukrajino, vključno z nadaljnjimi obveznostmi v trgovini s storitvami“ in da mora, če želi doseči ta cilj, „Ukrajina izvesti notranje reforme ter začeti ambiciozne pogovore z EU“.

Na podlagi te predpostavke poročevalec navaja nekaj primerov:

- „krepitev sodelovanja na področju prometa, katerega namen je nadaljnje vključevanje prometne infrastrukture Ukrajine, zlasti pristanišč in plovnih poti, v evropsko prometno omrežje“;
- „popolna vključitev Ukrajine v 'enotno evropsko nebo', kar lahko pomeni določeno liberalizacijo z letalstvom povezanih dejavnosti, vključno z letališči“;
- „vztraja pri dejstvu, da sta pravilno delujoč energetski trg in učinkovita politika tranzita nafte in plina nujna temeljna pogoja za celostno vključitev Ukrajine v energetski sistem EU“;
- „Sklenitev sporazuma o območju proste trgovine bi omogočila ne le odpravo omejitev za pretok kapitala, temveč tudi odpravo omejitev za finančne storitve“.

Več besed za kakšen namen...

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasujem za poročilo gospoda Zaleskega o sklenitvi Sporazuma ES/Ukrajina v zvezi z ohranitvijo obveznosti o trgovini s storitvami iz Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju glede prostega zagotavljanja storitev mednarodnega pomorskega prometa po svojih celinskih plovnih poteh.

Strinjam se z gospodom Zaleskim, da obstajajo velike možnosti za rast trgovine med EU in Ukrajino, še zlasti možnosti za rast trgovine s storitvami. Menim, da je to poročilo povsem v skladu z evropsko sosedsko politiko, ki je od leta 2004 vključevala Ukrajino, in da je storitveni sektor tisti, v katerem je ta politika lahko najplodnejša v smislu gospodarskih koristi za obe partnerici.

Pregled ustanovne listine Fundacije odbora za mednarodne računovodske standarde (B6-0450/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za resolucijo, ki jo je predložil Odbor za gospodarske in monetarne zadeve, o reformi IASB (Upravni odbor za mednarodne računovodske standarde)

kot delu razprave glede vprašanj za ustni odgovor, predloženih v okviru posvetovanj Fundacije odbora za mednarodne računovodske standarde (IASCF).

Pomembno si je zapomniti, da s postopkom v odboru Evropska unija v okviru zakonodaje Skupnosti spreminja mednarodne računovodske standarde, ki jih sestavi IASB. Kljub temu postopku sprejemanja Skupnosti je ključno zagotoviti, da IASB deluje pravilno, ustanovitev skupine za spremljanje pa je pozitiven korak. Ta skupina za spremljanje mora odražati ravnotežje najpomembnejših svetovnih valutnih območij, kulturno raznolikost, interes tako razvitih, kot tudi nastajajočih gospodarstev in mednarodnih institucij, ki od javnih organov zahtevajo zanesljivost.

Skupina za spremljanje mora imeti dejavno vlogo pri spodbujanju preglednosti računovodskega poročanja ter pri razvoju in učinkovitem delovanju kapitalskih trgov in tudi pri preprečevanju procikličnosti ter zagotavljanju stabilnosti finančnega trga in preprečevanju sistemskega tveganja.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, o katerem se je zdaj ustrezno razpravljalo v odboru in v Parlamentu.

Ključnega pomena je, da imamo močen organ za spremljanje, ki ga sestavljajo institucije, odgovorne izvoljenim organom.

Upam, da je zdaj mogoče razbrati, da je preglednost odločitev prav tako nujna kot odločitve same.

Razmere v Belorusiji (RC B6-0527/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008, ki jo je predložilo šest političnih skupin, vključno s skupino PPE-DE, o razmerah v Belorusiji po parlamentarnih volitvah 28. septembra 2008. Izjave predsednika Lukašenka so nam dale nekaj upanja: 10. julija 2008 je javno pozval k odprtim in demokratičnim volitvam in ta poziv ponovil na televiziji 29. avgusta 2008, pri čemer je obljubil, da bodo volitve brez primere v smislu poštenosti. Nesprejemljivo je, da so volitve 28. septembra 2008 kljub nekaterim manjšim izboljšavam niso zadovoljile mednarodno priznanih demokratičnih standardov, kot je potrdila misija OVSE za spremljanje volitev. Iz strahu pred demokracijo je zadnji evropski diktator zapravljal priložnost, da se pridruži vrsti izrednih in pomembnih dogodkov, katerim smo bili priča od padca berlinskega zidu leta 1989 in zloma komunizma.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Stranka Junilistan meni, da je EU unija vrednot in bi zato morala igrati vlogo pri spodbujanju demokracije in človekovih pravic v svojem sosledstvu. To vključuje Belorusijo.

Zdi se, da parlamentarne volitve, ki so septembra potekale v Belorusiji, niso izpolnjevale mednarodnih standardov, kar so poudarili tudi mednarodni opazovalci. Nadvse obžalovanja vredno je, da volitve niso bile pregledne in demokratične, za Belorusijo, za regijo in za Evropo.

Vendar pa resolucija vsebuje mnogo določb, ki jih ne bi smeli vključiti. Evropski parlament na primer Belorusijo poziva, naj odpravi predčasni volilni postopek. Morda je res, da s takšnim načinom oddajanja volilnih glasov pride do nekaterih volilnih prevar, vendar pa še vedno menimo, da je stvar vsake suverene države, da odloči, kako se bo izvajalo volitve, dokler so demokratične. Vsebuje tudi zamisli o vizumih, za kar menimo, da je nacionalna zadeva. Stvar vsake suverene države je, da odloči, komu je dovoljeno prebivati na njenem ozemlju.

Kljub pomislekom, ki smo jih navedli, smo glasovali za resolucijo, ker menimo, da je pomembno poudariti, da mora Belorusija postati demokratična.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Že neštetokrat sem vam povedal, da ne pričakujte, da bomo upravičevali vaše izvajanje hinavščine in nesramnega vmešavanja.

Med drugimi omembe vrednimi vidiki si je večina v tem Parlamentu v tej resoluciji z nepoštenim izvajanjem prizadevala ustvariti dvom o tistem, o čemer ni dvomila misija OVSE za spremljanje volitev (na primer demokratično legitimnost izvoljenega parlamenta), in za pozivanje k uporabi finančnih sredstev EU za dejavnosti vmešavanja.

Temeljno vprašanje zadeva moralo Parlamenta, ki obsoja volitve, ki so potekale v različnih državah, na podlagi geostrateških, političnih in gospodarskih interesov glavnih sil EU. Spomnil bi vas na nepriznavanje

rezultatov palestinskih volitev... Spomnil bi vas na opozarjanje na rezultate gruzijskih volitev... To je čisti cinizem.

Kakšno moralo ima Parlament, ki vztraja pri sprejetju predlagane Pogodbe, ki so jo leta 2005 zavrnilo Francozi in Nizozemci in leta 2008 Irci, ob popolnem preziranju demokratično in suvereno izražene volje teh ljudi?

Kakšno moralo ima Parlament, ki je na tej seji sprejel poročilo, katerega cilj je uveljaviti tako imenovane „simbole Unije“, če ta Unija pravno ne obstaja in po tem, ko so bili ti simboli odstranjeni iz besedila predlagane Pogodbe?

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za resolucijo o Belorusiji. Resolucija je uravnotežena in potrebna. Predstavlja prizadevanja za izboljšanje razmer v Belorusiji. Seveda si vsi želimo nastanka svobodne in demokratične Belorusije, ki deli naše evropske vrednote in standarde. Menim, da je razmere mogoče izboljšati. Najti ustrezeni scenarij in izvajati njegove določbe je *sine qua non* za izboljšanje. prepričan sem, da nas bo sprejeta resolucija pripeljala bližje takšni rešitvi.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Belorusija predstavlja jasen izziv za cilj Evropske unije, da deluje kot glasnik demokracije v svetu, še zlasti v svojih sosednjih državah.

V teoretični razpravi o tem vprašanju smo na strani tistih, ki menijo, da ima spodbujanje demokracije ravno toliko legitimnosti in prednosti samo po sebi kot obramba njenih lastnih interesov. Iz tega razloga bi morali po mojem mnenju poleg trenutnih vprašanj, ki so zelo pomembna (kot na primer izpustitev političnih zapornikov ali neznatno izboljšanje kakovosti postopka volitev), poudariti, da je pomembna točka za nas odgovor na vprašanje: kaj lahko stori EU za spodbujanje demokracije v svojih sosednjih državah? Katere mehanizme ima EU (in predvsem, katere mehanizme bi morala imeti) za ta namen? Če želimo resnično biti demokratični sosedje in ne moremo vsakomur ponuditi nagrade pristopa, katero pot moramo potem ubrati?

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za predlog resolucije Evropskega parlamenta o razmerah v Belorusiji po parlamentarnih volitvah 28. septembra 2008.

Kljub izrednim znakom odprtosti na strani beloruskih oblasti, kot sta izpustitev političnih zapornikov in zavračanje priznanja enostranske neodvisnosti, ki sta jo razglasili Južna Osetija in Abhazija, dejansko menim, da je demokratična legitimnost nedavnih volitev vsaj vprašljiva.

Te razmere so rezultat notranjih politik, ki na noben način niso enake politikam Evropske unije, kot je pokazal obstoj smrtnih kazni in uporaba določenih členov kazenskega zakonika kot instrumentov za represijo. Iz tega razloga mora beloruska vlada v prihodnje ukrepati za zagotovitev resnično demokratičnih volitev, ki bodo v skladu z določbami mednarodnega prava.

Charles Tannock (PPE-DE), v pisni obliki. – S svojimi britanskimi kolegi konzervativci sem danes odločno glasoval za skupni predlog resolucije o razmerah v Belorusiji. V celoti podpiramo demokratične opozicijske sile v Belorusiji in se strinjamo z vsemi ključnimi točkami v zvezi z vprašljivo demokratično legitimnostjo novega parlamenta.

Glede odstavka 19 resolucije bi želeli pojasniti, da je vprašanje smrtnih kazni za britanske konzervativne poslance EP stvar vesti.

Ustavitev kroga pogajanj STO v Dohi (RC-B6-0521/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za resolucijo PPE, ki jo je pripravil moj grški prijatelj in nekdanji predsednik Georgios Papastamkos, o ustavitvi kroga pogajanj v Dohi in jo podpisal. Ta pogajanja so zastala julija 2008 in obžalujem trmasto vztrajanje Pascala Lamyja pri zagotovitvi pretirano ambicioznega sporazuma za vsako ceno, pri čemer je pozabil, da je Doha predvsem krog pogajanj, namenjen pomoči najmanj razvitim državam in državam v razvoju.

Ta neuspeh dopolnjuje trenutno svetovno gospodarsko negotovost in postavlja pod vprašaj verodostojnost STO, posledica česar je premik k regionalnim in dvostranskim trgovinskim sporazumom. Docela sem zavezan večstranskemu pristopu k trgovinski politiki in k takšni STO, ki bo lahko zagotovila celovit in uravnotežen izid za mednarodno trgovino na podlagi popolnega spoštovanja razvojnih ciljev tisočletja Združenih narodov.

Obžalujem, da komisar Peter Mandelson ni bil med predstavniki Evropske komisije, da bi poročal o svojem mandatu, čeprav priznavam nujno potrebo britanske vlade po članu, ki bo oblikoval evropski pristop, zlasti za rešitev finančne krize.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Podprl sem to skupno resolucijo, ki izraža obžalovanje in razočaranje Parlamenta zaradi ustavitve kroga pogajanj STO v Dohi. Tako blizu, vendar tako daleč. Stvarnost je, da glede na bližnje volitve v ZDA v novembru in posledični prihod nove administracije v Washingtonu na položaju za pogajanja pred naslednjim poletjem ne bo trgovinskega pogajalca ZDA. Takrat bo Evropa sama ponovno opredelila svoje politično težišče. Doha je potrebna in nujna, vendar se k njej ne bomo vrnili pred letom 2010. Medtem mora EU nadaljevati s pogajanjem o regionalnih sporazumih o prosti trgovini z Republiko Korejo, državami ASEAN in Indijo.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Stranka Junilistan priznava, da mora EU igrati osrednjo vlogo v trgovinski politiki. Dobri odnosi in dobro razvita svetovna trgovina so osnovne zahteve v prizadevanjih za gospodarski napredek vseh držav sveta, nenazadnje najrevnejših.

Stranka Junilistan zato podpira mnoge določbe resolucije. Poziv razvitim državam in naprednejšim državam v razvoju, naj najmanj razvitim državam omogočijo dostop na trg popolnoma brez carin in brez omejitev kvot, vključno na notranji trg, je dobrodošel. Podpiramo tudi predlog o reformi STO, da bi postala učinkovitejša in preglednejša in bi izboljšali njeno demokratično legitimnost, ko bo krog pogajanj v Dohi končan.

Po drugi strani obžalujemo, da resolucija vsebuje sklicevanja na Lizbonsko pogodbo. Predlagani začetek veljavnosti Pogodbe je treba gledati kot izredno negotov, še zlasti glede na zavrnitev Pogodbe s strani Ircev v začetku leta. Nadaljnje sklicevanje na Lizbonsko pogodbo zato kaže nesprejemanje pravil demokratičnega sistema.

Vendar pa določbe resolucije kot celota temeljijo na zdravem razumevanju pomembnosti svetovne trgovine za nadaljnji razvoj in blaginjo. Stranka Junilistan se je zato odločila glasovati za resolucijo kot celoto.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To je primer pregovornega noja, ki svojo glavo tišči v pesek...

Soočena s prekinitvijo pogajanj STO julija 2008 – na katerih je sodelovalo samo sedem njenih članic – zaradi razhajanja mnenj med EU in Združenimi državami na eni strani in glavnimi državami v razvoju na drugi strani je bila večina v tem Parlamentu zaradi okoliščin prisiljena umiriti svoje govorjenje, da bi poskusila rešiti agendo in liberalizacijo svetovne trgovine s trenutnim krogom pogajanj.

V bistvu glede na evfemistično poimenovano „razvojno agendo iz Dohi“ in druge puhle fraze večina v tem Parlamentu ni dvomila o temeljni točki, ki je trenutni pogajalski mandat, ki ga je Svet opredelil pred sedmimi leti in ki si ga Komisija tako obupano prizadeva formalizirati.

Vendar pa je kljub njihovim nadaljnjim prizadevanjem agenda gospodarskega nadzora, ki jo spodbujajo glavne finančne in gospodarske skupine EU, naletela na naraščajoča nasprotovanja in interese držav v razvoju.

Resnične namene EU prikazuje vsebina dvostranskih sporazumov o „prosti trgovini“, ki jih poskuša vsiliti državam iz skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) in latinskoameriškim in azijskim državam.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Ko je prišlo do prekinitve pogajanj je postajalo vse bolj jasno, da se kmetijstvo v EU spodkopava v imenu „razvoja“, da pa je bil ta „razvoj“ bolj v interesu ponudnikov storitev v razvitih državah in svetovnih živilskih podjetij, kot pa ljudi držav v razvoju.

Mandelsonove predloge bi bilo treba nemudoma umakniti.

V trenutnem ozračju, kjer so posledice pomanjkanja ureditve mednarodnih financ vse bolj očitne, mora zanesljiva preskrba s hrano postati prednostna naloga na način, ki koristi državam v razvoju in razvitim državam. To upravičuje netržne mehanizme za podporo kmetijskega sektorja. V trenutnem ozračju, kjer so posledice pomanjkanja nadzora mednarodnih financ vse preveč očitne, je to izredno nujno.

Krog pogajanj v Dohi potrebuje popolno preusmeritev, da bi ustvarili koristi za EU in države v razvoju.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) kot socialni demokrati smo zaskrbljeni, da bi ustavitev kroga pogajanj Svetovne trgovinske organizacije v Dohi lahko vplivala na doseganje razvojnih ciljev tisočletja.

V trenutnem kontekstu gospodarske, finančne in prehranske krize je ključno podpirati večstranski sistem, ki bi zagotovil verodostojen in enakopraven sistem. Zaradi tega je pomembno, da je Evropski parlament dejavno udeležen v mednarodnih trgovinskih pogajanjih v duhu Lizbonske pogodbe.

Romunija podpira zaključek kroga pogajanj za zagotovitev ravnotežja celotnega paketa in tudi v vsakem sektorju, kot sta: kmetijstvo in industrijski proizvodi.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Zaporedni zastoji, do katerih je prišlo v krogu pogajanj v Dohi, so slaba novica za svet. Gospodarstvo postaja globalizirano, pa če to vlade želijo ali ne. Vprašanje je tako, ali želijo nacionalni organi urediti to globalizacijo, ali želijo spodbujati in stimulirati mehanizme uspeha tega svetovnega procesa ustvarjanja bogastva. Če je odgovor pritrdilen, kot zagovarjamo, potem moramo spodbujati več trgovine, več preglednosti in več jasnosti in predvidljivosti v pravilih. Od ustavitve kroga pogajanj v Dohi ne bodo imele koristi niti razvite države niti države v razvoju. Ne bo spodbujala več bogastva ali povečevala zaupanja v času razburkanosti svetovnega gospodarstva. Iz teh razlogov ta izjava o potrebi po odločnem nadaljevanju procesov, ki so vodili k povečanju mednarodne trgovine, koristi našemu sporazumu. Dejstvo, da je Evropski parlament še vedno navdušen nad odlikami in bistvenostjo trgovine, je dober znak.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za predlog resolucije o ustavitvi kroga pogajanj STO v Dohi.

Povsem se zavedam težav, povezanih s ciljem doseganja nedvoumnega izida pogajanj. Menim, da težave, povezane s krogom pogajanj v Dohi, poudarjajo dejstvo, da je v STO potrebna notranja reforma, usmerjena k zagotavljanju preglednosti in učinkovitosti, ki ju doslej ni bilo. Poleg tega bi ponovno omenil potrebo po zagotavljanju tehnične pomoči za pomoč državam v razvoju kot del kroga pogajanj v Dohi. Nazadnje, prepričan sem, da bi se lahko v trenutnih razmerah pozitiven zaključek pogajanj v Dohi izkazal za dejavnik stabilnosti za celotno svetovno gospodarstvo.

Poročilo: Carnero González (A6-0347/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati smo se odločili glasovati proti poročilu Carlosa Carnera Gonzáleza o tem, kako Parlament uporablja simbole Unije (A6-0347/2008).

Ti simboli že obstajajo in se jih že uporablja in jih ni treba urediti na ta način.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo španskega kolega Carlosa Carnera Gonzáleza o vključitvi novega člena 202a o tem, kako Parlament uporablja simbole Unije, v poslovnik Parlamenta. Trije simboli (zastava z dvanajstimi zlatimi zvezdami na modri podlagi, himna, ki izvira iz „Ode radosti“ iz Beethovne Devete simfonije, in geslo „Združena v raznolikosti“) pomagajo državljanom približevati Evropski uniji in oblikovati evropsko identiteto, ki dopolnjuje naše nacionalne identitete.

Te simbole že več kot 30 let uporabljajo vse evropske institucije, uradno pa jih je sprejel Evropski svet leta 1985. Zadovoljen sem z določitvijo 9. maja za dan Evrope: obeležuje 9. maj 1950, ko je francoski minister za zunanje zadeve Robert Schuman v svojem govoru v Salon de l'Horloge v stavbi Quai d'Orsay javno očrtal zamisel Jeana Monneta, da bi pod okriljem nadnacionalne visoke oblasti združili proizvodnjo premoga in jekla in s tem vire, potrebne za strelivo. Takrat je bil njegov cilj preprečiti še eno vojno med Francijo in Nemčijo ter Nemčijo ob začetku hladne vojne trdno zasidrati v zahodnem taboru.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti poročilu. Evropska unija ni država, zato se ji ni treba krasiti s simboli države ali naroda, kot so nacionalna himna, zastava in tako dalje. To sta nameravali storiti tudi Lizbonska pogodba in njena kopija, tako imenovana evropska ustava, proti katerima so glasovali Irci, Francozi in Nizozemci. Tu bi bilo primerno nekaj spoštovanja demokratične volje ljudi, če hoče Evropa pridobiti demokratično legitimnost. Zastave in himne so za narode, ne za združenja za sodelovanje med državami.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) To poročilo o tem, kako Parlament uporablja simbole Evropske unije, ni poročilo; je dejanje „ustavne zvestobe“, izraz skorajda religioznega prepričanja!

Simboli Evropske unije – zastava, himna in geslo – kot takšni s pravnega vidika ne obstajajo, odkar sta dva evropska naroda leta 2005 jasno zavrnila evropsko ustavo. Niti se ne pojavljajo v Lizbonski pogodbi, ki je mrtva vse od irskega glasovanja. Ni evropske naddržave!

Prizadevanja za njen obstoj z uporabo teh simbolov bi se lahko zdela smešna, če ne bi odražala vašega globoko zakoreninjenega preziranja demokratičnega izražanja in vaše želje, da za vsako ceno vsilite nadnacionalno evrokratsko državo.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Vidimo lahko obupane poskuse izgradnje evropskega naroda s svojo nacionalno identiteto. Izkušnje kažejo, da ni mogoče umetno ustvariti skupne identitete. Za to obstaja mnogo primerov, vključno z državo Belgijo, ki je bila ustvarjena pred skoraj 180 leti z združitvijo Flandrije in Valonije. Kljub skupni kraljevi družini, zastavi, nacionalni himni in valuti Belgija še naprej razpada.

Zastave EU, nacionalne himne in dnevi Evrope se morda zdijo simbolična vprašanja brez velikega pomena. Vendar pa so del prevladujoče ambicije Evropskega parlamenta, in sicer, da vzpostavi Združene države Evrope. Prvotna ustava EU, ki je bila poražena na referendumih v Franciji in na Nizozemskem, je med drugim vsebovala sklicevanja na nacionalno himno in zastavo EU. To je bilo izbrisano in voditelji EU so predložili „novo“ pogodbo, tako imenovano Lizbonsko pogodbo. Zdaj se poskuša Evropski parlament maščevati in skozi zadnja vrata skrivaj vtihotapiti uporabo simbolov EU.

Menimo, da bo usoda sodelovanja EU enaka usodi projekta esperanto, umetnega jezika, ki nikoli ni postal svetovni jezik, ampak je v veliki meri izumrl. Identiteto in enotnost ustvarjajo ljudje, ne elita.

Zato smo glasovali proti temu poročilu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) S sprejetjem tega poročila – s 503 glasovi za in 96 glasovi proti ter 15 vzdržanimi glasovi – je večina v tem Parlamentu ponovno pokazala svoje globoko preziranje demokracije in suverenosti ljudi.

To je poskus, da se vsili tako imenovane „simbole Unije“, v tem primeru tako, da se jih vključi v poslovnik tega Parlamenta, ki bo določal, da „je zastava razobešena v vseh stavbah Parlamenta in ob uradnih dogodkih“, da „se zastava uporablja v vseh sejnih sobah Parlamenta“, da „se himno predvaja ob začetku vsake ustanovne seje in ob drugih slovesnih sejah“ in da „se geslo [Združena v raznolikosti] natisne na uradne dokumente Parlamenta“.

Sklicuje se na „pomen simbolov za ponovno povezovanje državljanov z Evropsko unijo in za oblikovanje evropske identitete, ki dopolnjuje nacionalne identitete držav članic“.

Ali to „ponovno povezovanje“ vključuje neupoštevanje in poskus, da bi obšli demokratično in suvereno izraženo voljo ljudi, ki so zavrnil prvotni predlog „Ustavne“ pogodbe in nato „Lizbonsko“ pogodbo? Kakšna hinavščina...

Ali to „ponovno povezovanje“ vključuje vsiljevanje teh „simbolov Unije“, če Unija s pravnega vidika ne obstaja in po tem, ko so bili ti simboli umaknjeni iz besedila predlagane Pogodbe? Kakšen cinizem...

V bistvu je to še en maneuver, da se poskusi ponovno oživiti zavrnjeno in dvojno propadlo predlagano pogodbo.

Anna Hedh (PSE), v pisni obliki. – (SV) Odločila sem se glasovati proti poročilu Carlosa Carnera Gonzáleza o tem, kako Parlament uporablja simbole Unije. Tako sem se odločila zato, ker menim, da ni potrebno, da je uporaba simbolov določena v pogodbi ali poslovniku. Obstajajo v vsakem primeru.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Nisem mogel glasovati za poročilo gospoda Carnera, vendar pa tudi nisem želel podpreti evroskeptičnega stališča. V celoti sem za Evropsko unijo. Stranka, katere predsednik sem, temelji na načelu, da bi Škotska morala biti neodvisna država – in menimo, da bi bilo to neodvisno državo treba sprejeti kot svobodno državo članico EU. Menim, da si Evropejci ne želijo, da Unija sprejme simbole naddržave. Simboli EU so bili določeni v ustavi EU – in ta dokument je bil zavržen v Franciji in na Nizozemskem. Simboli so bili nato izpuščeni iz Lizbonske pogodbe, ki je bila kljub temu zavrnjena na Irskem. Če se želi Evropa ponovno povezati s svojimi državljani, mora predložiti politike, ki so ljudem pomembne – in se ne igrati z nepomembnimi simboli, ki so povsem brez vsebine.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Ljudje v Evropi so skupaj z veliko večino poslancev izredno zaskrbljeni zaradi stanja gospodarstva in očitne krhkosti našega bančnega sektorja. Kje je varnost za naša delovna mesta, prihranke in pokojnine? Evropski državljani, daleč od tega, da bi bili „združeni v raznolikosti“, kot pravi geslo EU, so namesto tega prestrašeni v nesreči in bodo na to glasovanje gledali z nezaupanjem.

S tem poročilom si je Parlament privoščil brezplodno osredotočanje na eno stvar in zavrača vse naše dobro delo. Parlament bi običajno vil roke in se spraševal, zakaj ga evropski državljani ne spoštujejo. Zdi se, da se je odločil, da bodo simboli in himne rešile problem.

Menim, da nam ne bi bilo treba prositi za zaupanje volivcev, če bi se nekateri poslanci manj osredotočali na preproge in Beethovna in bolj na izvajanje pravega dela Parlamenta.

Carl Lang (NI), *v pisni obliki*. – (FR) Evropa se želi odeti s simboli države. Hoče svojo himno, zastavo, praznik, valuto in geslo. Mi nočemo te naddržave; nočemo tega vsiljenega federalizma.

Leta 2005 so Francozi in Nizozemci na referendumu zavrnili osnutek evropske ustave, ki je vključevala te simbole. Junija 2008 so bili Irci tisti, ki so z zavrnitvijo Lizbonske pogodbe ponovno zavrnil simbole te naddržave.

Resnično sramotno je poskušati jih ponovno na skrivaj uvesti s spremembami poslovnika Evropskega parlamenta.

Ljudje Evrope odločajo v tej zadevi in treba jih je spoštovati. Prav tako so se dolžni spominjati. Glede na naše vse bolj globalizirane družbe in gospodarstva zdaj vsekakor ne smemo pozabiti, kdo smo, od kod prihajamo in kakšne so naše vrednote in identitete.

Evropa ne bo zgrajena z zanikanjem zgodovine svojih ljudi in narodov in nasprotovanjem nacionalni resničnosti.

Jean-Marie Le Pen (NI), *v pisni obliki*. – (FR) Ena izmed redkih razlik med evropsko ustavo in Lizbonsko pogodbo, ki jo je podpisalo 25 voditeljev držav ali vlad, so bili prav ti simboli EU – zastava, himna, geslo in dan Evrope –, ki so bili soglasno zavrženi 13. decembra 2007. Pomembno je bilo ohraniti videz in evropskim državljanom ne dati vtisa, da se pripravlja strukture federalne države.

S prizadevanji za ponovno uvedbo teh simbolov se Evropski parlament še enkrat premika zunaj meja zakona in namerno krši evropske pogodbe.

Nedvomno so evropske institucije to poskusile že prej. Škandalozni način, na katerega poskušajo institucije Irsko pripraviti do tega, da ima še en referendum, je karikirana ponazoritev njihove ideje demokracije. Vse, kar nasprotuje evropskemu združevanju, je treba odstraniti na kakršen koli možen način, vključno s pravnimi sredstvi.

Kako lahko zaupamo tej Evropi, ki tepta načela, ki bi jih morala braniti, in slika podobo nekdanje Sovjetske zveze, kjer je bila svoboda mnenja in izražanja zapisana v ustavi, vendar nikoli uporabljena?

Gospe in gospodje, demokracije se ne deli, prav tako pa ne totalitarizma. To je danes vse preveč očitno.

Erik Meijer (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (NL) Poročevalec gospod Carnero González pravi, da je zelo vprašljivo, ali bi priznanje zastave lahko bilo ovira za ratifikacijo Lizbonske pogodbe. S tem vzbuja dvom glede vtisa, ki ga je pustil nizozemski predsednik vlade, gospod Balkenende. Gospod Balkenende je 23. maja 2007 v Strasbourgu vztrajal, da se simbolov EU ne sme vključiti v Ustavno pogodbo.

Njegov glavni razlog za to je bil, da bo drugače nizozemski državni svet primoran imeti še en nizozemski referendum. Gospod Carnero González zdaj predlaga, da se zastavo EU, himno in moto vključi v poslovnik Evropskega parlamenta. Njegov argument je, da to pošilja politični signal, da ti simboli predstavljajo evropske vrednote. Pričakuje, da bo EU vzor svobode, razvoja in solidarnosti v svetu. EU vsaj prav toliko zaznamujejo nenadzorovane ambicije, nadležno vmešavanje, tvegano prizadevanje za gospodarsko svobodo in vojaško razkazovanje moči.

Bolje bi bilo, če bi Evropa pridobila jasnejšo identiteto s tem, da „prisluhne volivcem“. Ta politika simbolov ne spremeni ničesar. Modra zastava je že zdaj na vseh bankovcih in avtomobilskih registrskih tablicah. Še vedno se vedemo, kot da bi bila Lizbonska pogodba lahko uspešna, čeprav je bila zavržena v skladu s svojimi pravili.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Moči simbolov ne smemo podcenjevati. Izražajo lahko nedotakljivo in ustvarijo identiteto. Vendar pa lahko imajo simboli tudi negativno plat; simbol človeške DNK se je na primer razvil v simbol genske manipulacije. „Manipulativen“ je tudi beseda, ki bi jo uporabil, da opišem trenutni pristop EU.

Na svojih referendumih leta 2005 so Francozi in Nizozemci zavrnilo ustavo EU, zdaj pa se v klasičnem primeru trdovratnosti EU poskuša celotnemu projektu dati svež videz s tem, da se izpusti simbole EU in se ta neuspeli, vendar skoraj identični projekt predstavi kot Lizbonsko pogodbo. Če bo EU vztrajala pri tem poskusu oživitve prvotne Pogodbe z uvedbo samo ene resnične spremembe, namreč odprave simbolov EU,

bo izgubila še tisto, kar je ostalo od njene kredibilnosti. To je očiten poskus, da se zavede naše državljanke, in zato sem zavrnil poročilo.

Cristiana Muscardini (UEN), v pisni obliki. – (IT) Čestitati želim poročevalcu, da je v poslovniki uvedel simbole Unije zdaj, ko so bili presenetljivo izključeni iz nove Pogodbe. Kot članica Evropske konvencije sem vedno trdila, da mora Unija imeti dušo, kar bi jo z našimi skupnimi vrednotami približalo državljanom Evrope.

Izločitev simbolov iz Pogodbe je bilo že nešteto dejanje oddaljevanja evropskih institucij od državljanov. Kako naj se državljan poistovetijo z Unijo, če si Unija prizadeva biti vedno bolj neprepoznavna in opušča prav tiste simbole, ki bi jo, nasprotno, morali predstavljati v državah članicah in njenih mednarodnih odnosih?

Prepoznanje simbolov Unije s strani vseh predstavlja prvi korak k skupni nameri izgradnje skupnega evropskega doma, ki bo ne samo zmožen državljanom Evrope dati odgovore, ampak politiki povrniti mesto, ki si ga zasluži v našem razumevanju in upravljanju „javne dobrine“.

Zato bi ponovila moje čestitke poročevalcu v upanju, da bodo to pobudo Evropskega parlamenta prevzele tudi druge evropske institucije, in s prepričanjem, da bo to krepilo parlamentarno institucijo, ki ji pripadamo.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Od njihovega nastanka so si Evropske skupnosti in nato Evropska unija prizadevali za simbole, ki jih javnost zlahka prepozna. Postopek ratifikacije Ustavne pogodbe je bil zaradi nesprejetja na referendumu v Franciji in na Nizozemskem neuspešen. Lizbonska pogodba, ki je nastala iz kompromisa in nadomestila besedilo Ustavne pogodbe, zaradi pritiska nekaterih držav ni sprejela simbolov.

Javnost je navajena, da ima vsaka organizacija svoj logotip. Zastave, emblemi, himne, gesla, barve in simboli druge vrste razkrivajo čustveno podobo vrednot, na katerih temelji organizacija, ki jo predstavljajo.

Ta izkušnja, ki si jo delijo naše države, regije, cerkve, stranke, civilne organizacije itd., velja tudi na ravni EU. Zastava, na kateri je upodobljen krog z dvanajstimi zlatimi zvezdami na modri podlagi, me vedno osupne. Ko pridem na Slovaško in vidim zastavo plapolati na naših stavbah, sem srečna, ker Slovaška sodi k skupni evropski hiši. Težko bi bilo najti tako dobro znano glasbo in poezijo, ki bi bolje simbolizirala idejo evropskega združevanja, kot prav himna Evropske unije iz Devete simfonije Ludwiga van Beethovna.

Čeprav enotne valute še ne uporabljajo vse države članice, začenjajo predvsem tretje države EU enačiti z evrom na enak način kot ZDA enačijo z dolarjem. Menim, da je geslo „Združena v raznolikosti“ odlična opredelitev bistva evropskega projekta. Strinjam se z uporabo simbolov Unije, zato sem glasoval za poročilo gospoda Carnera Gonzáleza.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Povedati želim, da sem glasoval za poročilo gospoda Carnera Gonzáleza o vključitvi novega člena o tem, kako Parlament uporablja simbole Unije, v poslovniki Parlamenta.

Dobro znano je, da so simboli vredni več kot geslo ali besede. So ključni elementi v vseh vrstah komunikacij, predvsem tistih v zvezi s postopki identifikacije v družbeni skupini ali organizaciji. Zastave, podobe in himne so ključnega pomena pri prepoznavnosti organizacije kot takšne s strani posameznikov.

Iz tega razloga pozdravljam pobudo našega kolega, namenjeno pomoči državljanov, da postanejo bolj udeleženi in so bolj v stiku z evropskim projektom, s čimer prispevajo k njegovi legitimnosti.

Daniel Stroj (GUE/NGL), v pisni obliki. – (CS) Glede poročila o uporabi simbolov Unije lahko rečem samo, da je to še en prikaz načina, na katerega se v Evropski uniji izogiba demokratičnim postopkom. Pred časom so simboli Unije propadli, ko je bil zavržen predlog za tako imenovano evropsko ustavo. Ustavo ali vsaj njen ključni kontekst naj bi *de facto* „oživila“ Lizbonska pogodba, zdaj pa poskuša Evropski parlament oživiti simbole Unije. Ne morem, da ne bi vprašal, kaj nameravajo storiti evropski organi in institucije v primerih zlorabe teh simbolov. Pred kratkim je na primer ves svet lahko videl gruzijskega predsednika, ki je v svoji pisarni imel ne samo gruzijsko zastavo, ampak tudi zastavo EU, ko je začel spor z Rusijo. To je vsekakor nesprejemljivo.

Konrad Szymański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Iz naslednjih razlogov sem glasoval proti pravnemu priznanju simbolov Evropske unije s strani Parlamenta.

Prvič, zamisel pravnega priznanja se posmehuje sklepom Evropskega sveta. V slednjih so se vse države članice odločile izpustiti vprašanje evropskih simbolov iz Pogodbe o reformi, ki je nadomestila osnutek Ustavne pogodbe.

Drugič, sklep Parlamenta ustreza uvedbi simbolov skozi zadnja vrata, v nasprotju z željami držav članic. Parlament z zatekanjem k takšnim pravnim manevrom kaže slabost namesto moči.

Tretjič, ukrepi takšne vrste izzovejo upravičeno nezaupanje med mnogimi državljani držav članic Evropske unije, ki ne želijo, da bi se simbole, ki so rezervirani za nacionalne države, dodelilo mednarodni organizaciji, kakršna je Evropska unija.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Ljudi Evrope izziva to predlagano povabilo Evropskemu parlamentu, naj igra glavno vlogo pri spodbujanju in intenzivni uporabi simbolov EU. S pobudo Parlamenta se prizadeva „oživiti“ „evroustavo“, ne zgolj v njeni spremenjeni različici, Lizbonski pogodbi, ki so jo nedavno zavrnil Irci, ampak v njeni prvotni obliki, Ustavni pogodbi, ki so jo na propad obsodili Francozi in Nizozemci.

S tem, ko je zavzel to stališče, se Evropski parlament ponovno razkriva kot temelj in arhitekt reakcionarnih reform EU. Kaže velik prezir do sodbe Francozov, Nizozemcev in Ircev in s tem očitno do vseh Evropejcev, ki jih ne ganejo politike, institucije, vrednote, vizije in simboli evropske plutokracije, tako značilni za protipopulistični značaj EU.

Evropejci morajo okrepiti svoj boj, da bodo končno zavrnilo reakcionarno evroustavo. Boriti se morajo za oslabitev imperialistične EU, polne revščine, nepravilnosti, vojne in zatiranja. Pričakujejo njen razpad in nameravajo vzpostaviti svojo lastno oblast, ki bo uvedla nove institucije in simbole, ki bodo ustrezali njihovim potrebam in vrednotam.

Poročilo: Seeber (A6-0362/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati se strinjamo, da imajo potrošniki pomembno vlogo, če želimo trajnostno uporabljati vodne vire v Evropski uniji. Vendar pa menimo, da je treba informativne in izobraževalne kampanje izvajati predvsem na lokalni in regionalni ravni in ne na zahtevo EU.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za odlično samoiniciativno poročilo avstrijskega kolega Richarda Seeberja v odgovor sporočilu Evropske komisije z naslovom „Obravnavanje izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji“.

Tudi sam obžalujem odsotnost prave mednarodne razsežnosti pristopa Evropske komisije in podpiram predlog poročevalca, da so zaradi posebnosti vprašanja pomanjkanja vode in suše potrebni usklajeni ukrepi na ravni EU in držav članic ter na ravni regionalne in lokalne vlade. Pomanjkanje vode je prizadelo vsaj 11 % prebivalstva in 17 % ozemlja Evropske unije, nedavni dogodki pa so pokazali, da bo voda v Evropi verjetno postala precej bolj redka.

Obstaja nujna potreba, da Evropska unija vzpostavi vodno politiko, s katero bomo ljudem Evrope, podjetjem, rastlinstvu in živalstvu itd. lahko zagotovili, da bomo imeli dovolj vode ustrezne kakovosti za zadovoljevanje njihovih potreb.

Liam Aylward (UEN), v pisni obliki. – Pomanjkanje vode je neodložljivo vprašanje, zaradi katerega so prizadeti državljani Evrope in sveta. To poročilo nas opozarja na to, da EU zapravi 20 % vode zaradi neučinkovitosti, da je javnost slabo ozaveščena glede spodbujanja varčevanja z vodo in da je 17 % regij EU prizadetih zaradi hudega pomanjkanja vode. V odgovor mora EU sprejeti celostni pristop z natančnimi ukrepi za boljše upravljanje vodnih virov in oskrbo.

Jasno je, da imamo velike možnosti (prihranki do 40 %) za varčevanje z vodo s tehnološkimi izboljšavami, spremembo ravnanja ljudi in proizvodnih metod, ki morajo nadomestiti trenutno krizno upravljanje. Tehnologije za varčevanje z vodo in upravljanje namakanja v industrijskem in kmetijskem sektorju bi lahko zmanjšali presežke tudi do 43 %, medtem ko bi ukrepi za učinkovito rabo vode lahko zmanjšali izgubo vode za tretjino. Trenutno kmetijstvo porablja 64 % vode, 20 % se jo porabi za energijo, 12 % je porabi javnost in 4 % industrija. Nadalje na sušo vse bolj vplivajo podnebne spremembe, ki povzročajo gozdne požare, ki so okoljsko uničujoči.

EU namerava spodbujati recikliranje odpadne vode in razviti razsoljevanje, izboljšati politiko upravljanja z vodami na temelju načela „plača povzročitelj obremenitve“, vzpostaviti sisteme za označevanje, raziskovati in spremljati dejavnosti za ustavitev dezertifikacije, izboljšati sistem kolobarjenja in spodbujati učinkovitejšo rabo vode v javnosti.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Nizanje lepih besed ne more skriti protipopulistične narave predlogov v poročilu, katerega glavna točka je reakcionarna zamisel „upravljanja z vodami, ki temelji na povpraševanju“. Poročilo zaključuje s poudarjanjem vrste ukrepov, ki so v bistvu omejeni na dvigovanje cene vode in stroškov za oskrbo z njo. Toda množici ter revnim in srednje velikim kmetom se nalaga še en velik davek, saj se vodo povsem komercializira. Cilj je tudi povečati donosnost monopolnih poslovnih skupin.

Resolucija ne razlikuje med sušo in pomanjkanjem vode, ki sta dva različna pojava in zahtevata različen odziv. Nikjer ni omenjeno načelo ohranjanja in izboljšanja razmerja med zalogami vode za koriščenje in razpoložljivimi zalogami vode ter stopnja padavin.

Poročilo podcenjuje pozitivno vlogo gozdov kot aktivnega dejavnika pri blažitvi naravnega pojava suše in boju proti pomanjkanju vode. Posledično ne samo ne predlaga ukrepov za pogozdovanje, temveč tudi poudarja, da je treba „povečanje gozdnih površin“ izvesti le tam, kjer je to nujno potrebno.

Poročilo zmanjšuje pomen tveganja poplav in potrebe po sprejetju ukrepov za varstvo pred poplavami. Ravno nasprotno: poziva, da je treba „preprečevati nastajanje ovir za naravni tok rek“ in si privoščiti širjenje preplaha v zvezi s socialnimi in okoljskimi problemi, povzročenimi s spreminjanjem toka rek.

Delavci se borijo za ustrezno oskrbo s čisto, varno vodo. Nasprotujejo komercializaciji tistega, kar je še vedno družbena dobrina, čeprav je plen ustvarjanja dobička monopolov.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ne strinjamo se z logiko, na kateri temelji zamisel, da mora upravljanje z vodnimi viri upoštevati tržna načela in da mora biti tako cena (tarife) osrednji instrument za nadzor porabe. Poročilo omenja potrebo po vračilu vlaganj, kot da bi bila to celotna rešitev problema pomanjkanja vode ali vsaj del nje. To preprosto ni res.

Vsekakor se zdijo izgube vode, načrtovanje porečij, ponovna raba „sive vode“, izmenjava med državami in postopna ustanovitev observatorija skrbi ali predlogi, ki so polni navideznih dobrih namenov. Vendar ti niso razvidni v shemi, ki jo vzpostavlja okvirna direktiva o vodah, ki poziva k uporabi gospodarskih in finančnih načel pri upravljanju z vodnimi viri, ne da bi zaščitila poglobljena pogoja: opredelitev kot pravica in demokratično upravljanje.

Izražena je bila tudi zaskrbljenost, ki jo je treba upoštevati, čeprav izraža dvom v politiko EU. V poročilu je ugotovljena neposredna povezava med gozdarstvom in kmetijsko politiko, med neomejenim razvojem mest in dezertifikacijo in sušo. Vendar pa se v SKP ne podvomi kot v primarni vir dezertifikacije v državah kot je Portugalska.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Kot predstavnik Škotske menim, da glede številnih vprašanj, obravnavanih v poročilu gospoda Seeberja, morda obstaja slab interes mojih volivcev. Vendar pa je zagotavljanje visokokakovostnih vodnih virov v vseh geografskih območjih EU izrednega pomena, in vprašanja, kot je izguba vode zaradi neučinkovitosti in omejeni vodni viri, so v interesu vseh nas. Na Škotskem oskrbo z vodo zagotavlja podjetje v javni lasti, ki odgovarja škotskemu parlamentu, škotska vlada pa ima vizijo, da bo podjetje Scottish Water postalo nepremagljiv zgled po vsem svetu glede tega, kako najbolje nuditi storitve za rabo vode. V celoti se strinjam s to vizijo in jo priporočam temu Parlamentu.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), v pisni obliki. – (IT) Problemi pomanjkanja vode in suše, ki so neposredno povezani, vplivajo predvsem na mnoge predele južne Evrope in imajo katastrofalne posledice za okolje in lokalne prebivalce.

Regija, iz katere prihajam, Sicilija, ima redno vsako leto obdobja omejenih vodnih virov in suše, kar povzroča veliko škodo v kmetijstvu. To je pereč problem, ki bi ga bilo mogoče deloma rešiti, če bi energično ukrepali na vsaj dveh frontah. Prva zadeva infrastrukturo: na otoku Siciliji se na primer velik del vode – po ocenah celo 30 % – izgubi zaradi slabega vzdrževanja vodovoda. Druga zadeva preprečevanje: povsem se strinjam s poročevalcem, ko navaja, da sta usposabljanje in izobraževanje prek informativnih kampanj, začenši v šolah, bistvena za spremembo ravnanja in za nastanek kulture varčevanja z vodo in učinkovite rabe vode.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Vzdržala sem se glasovanja o poročilu gospoda Richarda Seeberja. Poročilo je predolgo, nekatera priporočila pa se ponavljajo. Največji problem je, da celotno poročilo temelji na stari vodni paradigmi in se samo na enem mestu, v odstavku 48, bežno dotakne nove paradigme, tj. potrebe po spodbujanju zajetja deževnice.

Drugi predlogi so preveč zmedeni, zato njihova praktična uporaba ne bo uspešna. Poročilo zanemarja celostni pristop in se osredotoča samo na varčevanje z vodo iz pipe. Je zelo strukturirano in zato ne omogoča nedvoumne interpretacije.

Na koncu bo to ponovitev zgodbe okvirne direktive EU o vodah. Direktiva si je prizadevala za celostno upravljanje vodnih tokov na področjih zaježitve. Razvojenela je do zgolj specifičnih politik. Dokaz za to je, da je bila lani sprejeta druga direktiva: direktiva o poplavni ogroženosti. Nekaj, čemur se reče „celosten“, se obravnava kot celota, ne kos za kosom. Žal pristop ni bil celosten in okvirno direktivo upravljavci vodnih virov uporabljajo kot koledar z lističi, ki se odtrgajo. V enem trenutku rešujejo vprašanje poplav in v naslednjem vprašanje suše.

Nekaj podobnega se je zgodilo na Slovaškem v času socializma, natančneje v vzhodnoslovaški nižini. Najprej smo poskušali rešiti vprašanje izsuševanja in nato, na drugi stopnji, vprašanje namakanja. Danes je vzhodnoslovaška nižina kot vroča plošča, ki oblake usmerja k hladnejšim Karpatom, kjer nastajajo velike poplave.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Seeberja, ki obravnava resen problem pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji.

Voda je omejen vir. Zaščita naših ekosistemov, vodnih virov, vode, ki jo pijemo in v kateri se umivamo, je ključno za varstvo okolja. Zato bo skupno ukrepanje na evropski ravni zagotovilo, da s tem dragocenim virom upravljamo na najboljši možen način.

Nadalje bi želel gospodu Seeberju čestitati za njegovo delo. Pozornost je usmeril k poglobitnim vprašanjem, s katerimi se mora soočiti Unija: obsežni porabi vode ter s tem povezanim zapravljanjem vode, nevednosti in slabi ozaveščenosti o problemu in pomanjkanju skupnega evropskega pristopa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Problem pomanjkanja vode in suše je zdaj postal kritičen, prav tako pa povezane posledice globalnega segrevanja. Primeri resne suše in pomanjkanja vode so se v zadnjih desetletjih dramatično povečali. To je v veliki meri posledica neučinkovitega upravljanja vodnih virov in prekomerne porabe vode za kmetijske namene.

Sama Evropska unija se kot posledica podnebnih sprememb in človeških dejavnosti sooča z resnimi grožnjami. Več kot tretjina Evropejcev tretjina Evropejcev že živi na območjih, kjer primanjkuje vode. Če se ne bo začelo takoj ustrezno ukrepati za zagotavljanje izboljšanja in trajnostne rabe vode, moramo pričakovati, da bo pomanjkanje vode v prihodnosti prizadelo še več ljudi. Poleg tega bo povečanje prebivalstva s šestih na devet milijard do leta 2050 vodilo k še večjemu povpraševanju po vodi.

Nekateri strokovnjaki začenjajo vodo primerjati z nafto. Obdobje poceni in relativno lahko dostopne vode je končano. Pomanjkanje vode v kmetijskem sektorju je treba obravnavati z razvojem naprav za zadrževanje vode in izboljšanjem namakanja. Poleg tega je treba z dejavno politiko ozaveščanja razviti posebno kulturo odgovornega varčevanja z vodo.

Vsak izmed nas bi moral začeti z varčevanjem vode in njeno razumno porabo. Prav tako je bistvenega pomena uporaba tehnologij, da bi preprečili tratenje vode, in socialno ozaveščanje glede tega problema. Potreben je tudi celovitejši pristop k problemom v zvezi z vodo in sušo.

Upravljanje arktičnega območja (RC-B6-0523/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta, ki jo je predložilo pet političnih skupin, vključno s skupino PPE-DE, o upravljanju arktičnega območja. Temperatura na Arktiki se je v 20. stoletju povečala za približno 5 °C, kar je desetkrat hitrejšo povečanje od izmerjenega za povprečne globalne temperature na površini. Na Arktiki je v naslednjih 100 letih predvideno dodatno segrevanje za okoli 4–7 °C.

Odločno podpiram izjavo, da je čas za postavljanje diagnoze mimo in je sedaj čas za ukrepanje. Poleg tega so med državami članicami EU tri arktične države, med njenimi tesno povezanimi sosedi, ki sodelujejo na notranjem trgu prek sporazuma o EGP, pa sta še dve arktični državi, kar pomeni, da EU in pridružene države obsegajo po številu več kot polovico članstva v Arktičnem svetu.

Ta regija igra ključno vlogo pri poglobitnih ravnotežjih planeta in avtorjem te resolucije čestitam v času, ko praznujemo mednarodno polarno leto.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za spremembo 6 Stranke evropskih socialistov, ki poziva k vzpostavitvi arktičnega območja kot demilitariziranega območja brez jedrskega orožja. Dobro se zavedam, da trenutno v teh vodah delujejo podmornice Združenega kraljestva, vendar pa to ni razlog, da ne bi podprl predloga, da se doseže mednarodni sporazum za zaustavitev uvajanja jedrskega orožja in končanje vojaške dejavnosti na tem območju v prihodnosti. Razočaran sem, da ni bil sprejet, čeprav pozdravljam sklicevanje na Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (Unclos) in potrebo po tem, da jo prihodnji senat Združenih držav ratificira.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Negativna se nam zdi zavrnitev predlaganih sprememb k tej resoluciji, ki so poudarjale „tvegane, ki so povezane z morebitno uporabo Arktike v strateške in vojaške namene, ter potreba po vzpostavitvi Arktičnega oceana kot demilitariziranega območja brez jedrskega orožja“ in navajale, da ostajamo „posebej zaskrbljeni zaradi sedanje tekme za naravne vire na Arktiki, ki bi lahko ogrozila varnost ... in povzročila splošno mednarodno nestabilnost“.

Posledično resolucija kljub temu, da vsebuje nekatere točke, ki se nam zdijo pozitivne, dovoljuje možnost sedanje tekme za naravne vire na tej celini, še zlasti tam, kjer navaja, da „daljni sever predstavlja del politike severne dimenzije EU“, in kjer navaja, da „je prepričan, da je treba svetovno gledano še naprej dvigovati ozaveščenost o pomenu Arktike z zagotavljanjem samostojne politike EU za Arktiko“.

Komisijo tudi poziva, „naj energetska in varnostna politika v arktični regiji uvrsti na dnevni red“ in „naj glede Arktike prevzame dejavno vlogo, in sicer najprej vsaj s statusom opazovalke v Arktičnem svetu“.

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer, Esko Seppänen in Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – Tudi mi delimo zaskrbljenost resolucije glede učinkov podnebnih sprememb na možnosti preživetja skupnosti, ki naseljujejo arktično območje, in glede učinkov na naravno življenjsko okolje, in priznavamo pomembnost Arktike za svetovno podnebje in s tem Arktiko kot skupno skrb.

Vendar pa te resolucije ne moremo podpreti, saj so njeno izhodišče v prvi vrsti interesi EU. Menimo, da je politika, ki ne izvira trdno iz interesov ljudi arktičnega območja, nezakonita. Menimo, da mora biti izhodišče vseh pogovorov in pobud, ki zadevajo arktično območje, spoštovanje suverenega ozemlja arktičnih narodov in prav tako vključitev vseh ljudi arktičnega območja kot enakovrednih partnerjev.

Med glasovanjem je večina zavrnila spremembo, ki poudarja potrebo po tem, da se Arktiko vzpostavi kot demilitarizirano območje brez jedrskega orožja, s čimer je odprla pot politiki za Arktiko, glede katere ta resolucija poziva, naj vključuje militarizacijo Arktike in namestitev jedrskega orožja na območju. Tega nikakor ne moremo podpreti.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za predlog resolucije o upravljanju arktičnega območja.

Prepričan sem o potrebi po doumetju potenciala arktičnega območja v svetovnem kontekstu. Iz tega razloga potrebuje EU posebno politiko glede te regije, usmerjeno k spoštovanju lokalnih prebivalcev in okolja. Pozdravljam pobudo našega kolega, v kateri je okolje tema posebnega pomena: vzpostaviti je treba čezmejno politično in pravno strukturo, ki bi posredovala pri političnem nesoglasju glede virov.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – Tudi mi delimo zaskrbljenost resolucije glede učinkov podnebnih sprememb na možnosti preživetja skupnosti, ki naseljujejo arktično območje, in glede učinkov na naravno življenjsko okolje, in priznavamo pomembnost Arktike za svetovno podnebje in s tem Arktiko kot skupno skrb.

Vendar pa te resolucije ne moremo podpreti, saj so njeno izhodišče v prvi vrsti interesi EU. Menimo, da je politika, ki ne izvira trdno iz interesov ljudi arktičnega območja, nezakonita. Menimo, da mora biti izhodišče vseh pogovorov in pobud, ki zadevajo arktično območje, spoštovanje suverenega ozemlja arktičnih narodov in prav tako vključitev vseh ljudi arktičnega območja kot enakovrednih partnerjev.

Med glasovanjem je večina zavrnila spremembo, ki poudarja potrebo po tem, da se Arktiko vzpostavi kot demilitarizirano območje brez jedrskega orožja, s čimer je odprla pot politiki za Arktiko, glede katere ta resolucija poziva, naj vključuje militarizacijo Arktike in namestitev jedrskega orožja na območju. Tega nikakor ne moremo podpreti.

Poročilo: Cercas (A6-0357/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo španskega kolega Alejandra Cercasa (PSE, ES) o izvajanju socialne zakonodaje v cestnem prometu. Strinjam se, da je obžalovanja vredno, da so pri uporabi in izvajanju Uredbe (EGS) št. 3820/85 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom še vedno zelo velike razlike.

Države članice moramo pozvati, naj okrepijo svoja prizadevanja za zagotavljanje učinkovitega in enotnega izvajanja socialnih določb in v svojo zakonodajo prenesejo Direktivo 2002/15/ES o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, da bi državljanom zagotovili varnost v cestnem prometu ter zdravje in varnost voznikov ter zagotovili jasen okvir lojalne konkurence.

Evropska komisija mora nastopiti čim bolj odločno proti državam članicam, ki kršijo zakonodajo Skupnosti, kar zadeva socialni vidik cestnega prometa, zagotoviti prisilne ukrepe v primeru neizpolnjevanja določb in ukrepati preventivno, tudi po pravni poti, če je potrebno, da bi zagotovila dosledno spoštovanje določb prava Skupnosti. To je nujno, da bi zagotovili lojalno in neizkrivljeno konkurenco.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo zaradi nujne potrebe po tem, da države članice v svojo zakonodajo prenesejo socialno zakonodajo in zagotovijo njeno ustrezno izvajanje. Zdravje in dobro počutje voznikov pri prevozu tovora in tudi drugih uporabnikov cest sta odvisna od jasnih predpisov, ki zadevajo vprašanja, kot so delovni čas, čas vožnje in počitka, in od učinkovitega nadzora in kazni za njihovo neizpolnjevanje.

Zato je zelo pomembno, da države članice pospešijo prenos Direktive 2002/15/ES, in tudi, da Evropski parlament zahteva vključitev vseh delavcev v cestnoprometnem sektorju v zakonodajo o ureditvi delovnega časa, ki velja na tem področju, ne glede na njihov status zaposlitve. Ne vidim razloga, da bi bili samozaposleni vozniki izvzeti iz ukrepov, ki prispevajo k varnosti naših cest.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Z obotavljanjem smo se odločili, da glasujemo za to poročilo. Cestnoprometni sektor je čezmejno vprašanje, delovni pogoji za samozaposlene voznike pa so del tega vprašanja.

Ne odobravamo delov poročila, kot je na primer vprašanje varnih in varovanih počivališč za poklicne voznike, za katere menimo, da so stvar držav članic. Poleg tega menimo, da so tudi vprašanja, ki se nanašajo na delovni čas na splošno, prav tako stvar držav članic.

Ian Hudgton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Socialna zakonodaja EU na področju cestnega prometa je zelo pomembna. Cestni promet je bistvenega gospodarskega pomena po vsej Uniji. Vendar pa je pomembno tudi, da se socialno zakonodajo uporablja, da bi zaščitili voznike in celotno javnost. V obstoječi zakonodaji so nepravilnosti, v prenosu v nacionalno zakonodajo pa so bile pomanjkljivosti. Ustrezno sem glasoval za poročilo gospoda Cercasa.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – (LV) Cestni promet je eno izmed gospodarskih področij, ki igra zelo pomembno vlogo v evropskem notranjem trgu. To področje je posebno pomembno v zvezi z zaposlovanjem, saj v prevozni industriji dela več kot 3 milijone ljudi. Kljub obilici zakonodaje EU, namenjene zagotavljanju varnosti v cestnem prometu evropskih državljanov in zdravja in varnosti voznikov pri prevozu ljudi in tovora, v državah članicah narašča število primerov kršitev predpisov časa vožnje in počitka.

Za situacijo obstajata dva glavna vzroka: države članice v svojo zakonodajo niso prenesle zakonodaje o cestnem prometu ali pa je niso prenesle dovolj skrbno. Zdravstvene in varnostne zahteve, ki veljajo za voznike s pogodbo o delu, se razlikujejo od tistih, ki veljajo za samozaposlene voznike. Trenutna situacija, kjer se zakonodaja o delovnem času uporablja samo za tiste s pogodbo o delu in ne samozaposlene, grozi z izkrivljanjem konkurence v prevozni industriji. Število navideznih samozaposlenih voznikov se povečuje, saj so zdravstvene in varnostne zahteve za samozaposlene voznike manj stroge. Ta situacija ne le spodbuja neloyalno konkurenco, ampak tudi ogroža zdravje in varnost voznikov in drugih uporabnikov cest. Evropska komisija si prizadeva zagotoviti, da morajo samozaposleni vozniki izpolnjevati določbe istih predpisov, določenih v zadevni zakonodaji.

Ti ukrepi bi nam omogočili doseči precej boljšo stopnjo varnosti v cestnem prometu in zagotoviti ustrezne zdravstvene in varnostne pogoje za voznike ter lojalno konkurenco v cestnoprometnem sektorju.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Ta predlog je poskus, da predhodne odločitve vzamemo resno, in sicer z boljšim nadzorom, boljšim informiranjem, varovanimi počivališči na avtocestah in razveljavitvijo

izvzetja samozaposlenih voznikov z dne 23. marca 2009. Prenos in izvajanje socialne zakonodaje o cestnem prometu v nacionalni zakonodaji brezupno zaostaja.

Štiri države članice, ki tega niso storile, so zaščitene, dokler ne bodo javno navedene. Da ne urejajo delovnega časa in časa vožnje in počitka, je slabo za varnost v cestnem prometu in dobrobit poklicnih voznikov. Moja stranka, nizozemska socialistična stranka, podpira načrt, da nekaj storimo glede tega, čeprav so bili v prejšnjih glasovanjih zavrnjeni že boljši predlogi. To delamo zato, ker menimo, da je pomembno spoštovanje socialne zakonodaje, in ker mora direktiva obsegati tudi samozaposlene voznike. To bo ustavilo zlorabo delodajalcev, ki svoje delavce prisilijo v samozaposlitev in niso več redno zaposleni.

Ker so lažno razvrščeni kot samozaposleni, imajo slabše delovne pogoje in morajo sprejemati nemogoča poslovna tveganja. V tem sektorju je huda konkurenca. Govorjenje o izpolnjevanju predpisov je treba spremeniti v dejanja. Šele takrat bodo lahko vozniki zaslužili dovolj in bodo preskrbljeni.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Povedati želim, da sem glasoval za poročilo gospoda Cercasa o izvajanju socialne zakonodaje v cestnem prometu.

Evropski parlament se mora izreči o tako pomembni zadevi. Samo na ta način lahko zagotovimo varnost v cestnem prometu, varnost voznikov in potnikov in nenazadnje lojalno konkurenco v skupnem evropskem prostoru.

Poleg tega pozdravljam pobudo našega kolega, da je pomembno imeti jasne predpise in postopke spremljanja, da bi primerno organizirali delovni čas ljudi, ki delajo v sektorju.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Zakonodaja, ki jo obravnava Alejandro Cercas, ni nesporna. Menim, da se vsi strinjamo, da je v interesu voznikov tovornjakov in celotne javnosti, da velikih, težkih vozil ne vozijo ljudje, ki so zelo neprespani. Na tem področju so očitno potrebni predpisi. Sočasno se moramo zavedati, da stavka voznikov tovornjakov, ki je izbruhnila na mostu Øresund novembra 2007, ni bila naključna. Predpise o delovnem času, ki jih je EU vzpostavila v mnogih poklicnih panogah, so zelo kritizirali delodajalci in delavci. Zato bi bilo morda Komisijo primerneje pozvati, naj izvede oceno učinka, da se ugotovi, kako je delovala in bila sprejeta zakonodaja, namesto da pozivamo k še strožjemu izvajanju. Tovrstna zakonodaja zahteva precejšnjo prožnost, da bi lahko delovala tako na primer v Romuniji kot tudi na Danskem. Zato sem se vzdržal glasovanja.

Poročilo: van den Burg in Dăianu (A6-0359/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo danske kolegice Ieke van den Burg in romunskega kolega Daniela Dăianuja, ki vsebuje priporočila Komisiji o nadaljevanju prihodnje strukture finančnega nadzora.

Podpiram uradno zahtevo Komisiji, naj poda zakonodajne predloge za izboljšanje regulativnega okvira EU za finančne storitve ne samo zaradi finančne krize, ampak tudi zato, ker ne bomo sposobni vzpostaviti evropski notranji trg, če ne bomo imeli evropske ureditvene politike. Obžalujem, da poročilo ne poziva Komisije, naj uporabi postopek, določen v členu 105(6) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki omogoča, da se Svetu predlaga, da na Evropsko centralno banko prenese posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij.

Močno podpiram ureditev za okrepitev in pojasnitev statusa in odgovornosti odborov na ravni 3 Lamfalussyjevega procesa (CESR za vrednostne papirje, CEIOPS za zavarovanja in pokojnine ter CEBS za banke), da pridobijo pravni status, sorazmeren njihovim dolžnostim.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Poslanci iz stranke PSD (portugalske socialdemokratske stranke) podpiramo to poročilo, ki je še posebno primerno glede na mednarodno finančno krizo. Zagotoviti je treba finančno stabilnost in dolgoročno vzpostaviti ukrepe za reševanje sistemskih tveganj.

Globalni problemi zahtevajo usklajene rešitve na globalni ravni. Mednarodno sodelovanje je ključnega pomena za zagotovitev in ponovno vzpostavitev kredibilnosti trgov.

Evropska unija ni izjema in rešitev trenutnih problemov ne more biti odvisna od ločenih pobud v vsaki posamezni državi članici, ampak zahteva usklajeno ukrepanje. Ključnega pomena je večja povezanost med državami članicami EU.

Po kratkoročnem hitrem posredovanju moramo nujno izvesti institucionalno reformo finančnega sistema, da bi stabilizirali gospodarstvo, oživili gospodarsko rast in okrepili ali izboljšali, kar ima ponuditi finančna inovativnost.

Pomembno je zagotoviti večjo preglednost in boljše finančne informacije z uporabo razpoložljivih tehnologij. Samo na ta način lahko ljudje vedno bolj dostopajo do boljših praks, produktov in finančnih storitev. Inovacije in finančni trgi morajo spodbujati boljše varstvo potrošnikov.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Ta Parlament verjame v pravo odličnost finančnih trgov, v njihovo zmožnost za prilagajanje in samoregulacijo, zaradi česar je na evropski ravni in morda celo na svetovni ravni najti minimalno število specifičnih predpisov.

Vendar pa trenutna kriza dokazuje, da drži ravno nasprotno. Zmanjševanje vloge finančnih posrednikov, globalna integracija evropskega finančnega sektorja, razširjen prosti pretok kapitala, listinjenje globaliziranega gospodarstva in igra norega trga, ki ustvarja produkte, ki so vse bolj zapleteni in brez stika z resnično gospodarsko dejavnostjo, so nas pripeljali na rob prepada. Narod je varuh, v trenutnem kontekstu pa velja odločitev držav.

Sistem domnevne svobodne mednarodne konkurence je dosegel svoje meje in ga je treba spremeniti, začeti pa je treba s samo Evropsko unijo, katere politike in ideološke težnje so deloma odgovorne za situacijo. Danes dokazuje svojo popolno neuporabnost, saj so države tiste, ki ukrepajo in se odzivajo. Jutri bo dokazala svojo sposobnost povzročanja škode, saj ohranja možnost sankcioniranja nacionalnih zaščitnih ukrepov v imenu konkurence.

Da, skrajni čas je, da naredimo konec tej Evropi.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. – Glasovala sem za to poročilo glede na nujnost finančne situacije, ki je prizadela EU in druge svetovne finančne trge.

To poročilo je pomembno, ker potrebujemo učinkovito regulativno in nadzorno ureditev za izboljšanje spremljanja delovanja trga finančnih storitev.

Predvsem pozdravljam ustno spremembo, ki poziva k enakim pogojem v smislu zaščite za državljane EU v zvezi z zaščito vlog. Ni pošteno, da lahko državljani v eni državi članici izkoristijo višje ravni zaščite v smislu vsot vlog – razpon v različnih državah članicah sega od 20 000 EUR do neomejenih jamstev na Irskem.

Prav tako pozdravljam poziv k bolj usklajenemu odzivu v EU na finančno krizo in da se morajo razlike med nacionalnimi režimi držav članic čim bolj zmanjšati.

Pozvala bi tudi irsko vlado, naj predloži vse podrobnosti sheme bančnih garancij, in omenila, da je bila zdaj razširjena na banke, ki niso irske in upoštevajo pravila konkurence EU.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za predlog resolucije s priporočili Komisiji o nadaljevanju Lamfalussyjevega procesa v zvezi s prihodnjo strukturo nadzora.

Glede na hudo krizo, ki vpliva na trge, je absolutno ključnega pomena, da začnemo izvajati nove ukrepe za ureditev finančnih storitev v Evropski uniji. Gospodarska stabilnost je eden izmed glavnih ciljev Unije; zato se v celoti strinjam s pobudo, namenjeno zagotavljanju mirne, stabilne prihodnosti našim državljanom.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Evropska unija se sooča s krizo zaupanja, ki jo je povzročil pomanjkanje usmeritve, preglednosti, vodenja in moči med evropskimi institucijami.

Primanjkuje usmeritve, ker nihče še nima jasne zamisli, kako končati to krizo.

Obstaja pomanjkanje preglednosti, ker so se finančni trgi izkazali za bolj nepregledne kot se je mislilo.

Obstaja pomanjkanje vodenja, ker je Evropa kazala podobo nereda in celo protislovja, medtem ko je ZDA uspelo kazati podobo pragmatizma, ki je kazal, da ne bo izgubila nadzora nad situacijo.

Obstaja pomanjkanje moči, ker vsaka država članica še vedno dela, kar želi. Doslej še ni bila določena skupna številka za zjamčene vloge.

Če države članice, ki si delijo enotno valuto, niso sposobne v praksi izvesti mehanizmov nadnacionalne pomoči, potem smo soočeni s situacijo, ki je lahko uničujoča za sam evro.

Ta izredna in globalna situacija zahteva izredne in globalne odzive in predvsem takojšnje odzive.

To krizo zaupanja bo mogoče premagati samo s takojšnjim in usklajenim ukrepanjem.

Evropski parlament opravlja svoje delo. Upam, da bo Svet kos situaciji, ki je konec koncev nujen primer.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Čas za osrednji enotni organ na evropski ravni morda še ni prišel. Vendar pa jasni pritiski nakazujejo, da je takšno razmišljanje (čeprav pred svojim časom) pravilno. Upam, da med trenutno finančno krizo EU ne bo odstopila od reševanja trenutnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom. Pristop s „kolegiji“, kot je naveden v direktivi Solventnost 2, je ključna pot naprej in omogoča neko vrsto prehodne rešitve.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Grozno je bilo videti UKIP in določene britanske konzervativce, ki so si prizadevali preprečiti ustno spremembo, ki bi v trenutnem gospodarskem ozračju zaščitila varčevalce. Njihova dejanja so sramotna.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Podpiram poročilo gospe van den Burg in gospoda Dăianuja o nadaljevanju Lamfalussyjevega procesa in prihodnji strukturi nadzora.

Ni dvoma, da je glede na trenutno finančno krizo, ki so jo povzročila tvegana vlaganja in druge dejavnosti bank v Združenih državah, nujna reforma ureditve in nadzora finančnih trgov. Vendar pa brez Lizbonske pogodbe usklajena politika EU o finančni krizi ne more ustrezno delovati. Ratifikacija Pogodbe je bistvenega pomena za zagotavljanje, da so evropske institucije ustrezno zastopane v mednarodni finančni strukturi.

Povezovanje trgov je pozitiven pojav, vendar pa ustrezen finančni nadzor ni v koraku z njim. Menim, da je treba nadzor čim prej posodobiti, pred tem pa je treba obsežno preučiti regulativne in nadzorne ureditve Unije.

Državljanom, vlagateljem in nadzornim organom je treba zagotoviti ustrezno raven preglednosti. V ta namen bi bilo treba sestaviti skupino svetovalcev, da bi izdelala dolgoročno vizijo nadzora in pripravila program ali načrt ukrepanja za dolgoročno reformo.

Strinjam se s stališčem, da mora Unija zdaj začeti razvijati bolj povezano in učinkovito pravno ureditev, da bi zmanjšala tveganje za prihodnje krize.

Poročilo: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo spoštovanega slovenskega kolega in prijatelja Alojza Peterleta kot odziv na belo knjigo Komisije z naslovom „Skupaj za zdravje“: strateški pristop EU za obdobje 2008-2013“. Po mnenju Svetovne zdravstvene organizacije kronične bolezni, zlasti možganska kap in bolezni srca, postopno postajajo pogostejše od nalezljivih bolezni. Zato obstaja nujna potreba po sprejetju strožjih ukrepov na področju preprečevanja s splošnim sprejetjem prakse izvajanja ocene učinka na zdravje.

Boj proti ponarejanju zdravil mora biti prednostna naloga. Obžalujem, da Komisija ni podrobno preučila problemov, ki zadevajo zdravstvene delavce, ki morajo biti v središču vsake zdravstvene politike. Strinjam se s poročevalcem, da mora biti eden izmed prednostnih ciljev v zdravstvenem sektorju zmanjšanje neenakosti in nepravilnosti v zdravju. Sem za sodoben pristop k spodbujanju in varovanju zdravja, zlasti za najbolj ranljive skupine prebivalstva, kot so majhni otroci, in uvedbo integrirane socialne in zdravstvene politike.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda Peterleta o strategiji za zdravje za obdobje 2008-2013, ker menim, da mora biti zagotavljanje visoko kakovostnega zdravstvenega varstva prednostna naloga EU.

Ponovila bi priporočila v tem poročilu, predvsem moje predloge, ki poudarjajo pomembnost izdelave načrtov za preprečevanje bolezni in ukrepe za spodbujanje zdravega življenjskega sloga po vsej EU in izvajanje programov preventivnih pregledov za lažje zgodnje odkrivanje in takojšnje zdravljenje bolezni, pri čemer se zmanjšujeta s tem povezana umrljivost in obolevnost.

Poudarila bi tudi potrebo po izboljšanju kakovosti zdravstvenega varstva in pomoči za državljane ob upoštevanju vse pogostejših kroničnih bolezni in staranja evropskega prebivalstva.

Genowefa Grabowska (PSE), v pisni obliki. – (PL) V celoti podpiram poročilo gospoda Peterleta. Menim, da je dobro nadaljevanje prednostnih nalog slovenskega predsedstva. Slednje je zdravstvena vprašanja

obravnavalo kot pomembno prednostno nalogo, kar je povsem razumljivo, saj je zdravje največje darilo, ki ga je lahko deležen človek v svojem življenju. Žal so se v Evropi pojavili določeni zaskrbljujoči zdravstveni trendi. Ti vključujejo povečanje števila primerov obolenosti za rakom, diabetesa, bolezni srca in ožilja in debelosti. Poleg tega se moramo spopasti z novimi izzivi, ki so povezani s staranjem prebivalstva, podnebnimi spremembami, globalizacijo in celo posledicami terorizma v smislu biološkega terorizma.

Med zdravstvenimi sistemi držav članic obstajajo opazne razlike. To še posebno velja glede dostopa do zdravstvene oskrbe, preprečevanja bolezni, odkrivanja in takojšnjega zdravljenja bolezni. Posledica je občutna razlika v pričakovani življenjski dobi Evropejcev. Študija zemljevida zdravja Evrope vodi k žalostni ugotovitvi, da na nek način še vedno obstaja železna zavesa. Trenutna razdelitev temelji na zdravju.

Izboljšati moramo načine sodelovanja na tem področju, če želimo izboljšati situacijo. Izboljšati moramo tudi učinkovitost našega ukrepanja in izkoristiti ves tako imenovani zdravstveni potencial Evrope. Podpiram poziv poročevalca, da se povečajo naložbe v sisteme zdravstvenega varstva. Menim, da sredstva, vložena v zdravstveno varstvo, niso strošek kot tak. So bistven element naložb v kakovost človeškega kapitala. Zdravje državljanov EU je treba dojemati kot enega izmed ključnih socialnih in političnih dejavnikov, ki bo določil prihodnost Evrope.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Peterleta o zdravstveni strategiji EU. Poročilo priznava, da je zagotavljanje zdravstvene oskrbe stvar držav članic, in trdno sem prepričan, da mora tudi ostati. V tem Parlamentu in v EU kot celoti so elementi, ki menijo, da je treba zdravstveno varstvo povsem odpreti nihanjem na prostem trgu, vendar takšna mnenja v celoti zavračam. Vendar pa mora EU igrati pomembno vlogo pri izmenjavi informacij in spodbujanju zdravega življenjskega sloga. Komisija mora zdaj podati konkretne predloge za vseevropsko ukrepanje na področju spodbujanja zdravja, ob tem pa mora varovati pravico posameznih držav članic do sprejemanja lastnih odločitev glede zdravstvenih storitev.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Dostop do zdravstvene oskrbe je pravica vseh državljanov EU, zagotavljanje enakega dostopa do visoko kakovostnih zdravstvenih storitev za vse pa je osrednja naloga javnih organov držav članic.

Podpiram ta dokument in se strinjam, da zajema najbolj pereče probleme zdravstvenega varstva. Nedvomno se moramo na ravni EU in v posameznih državah članicah bolj osredotočiti na dolgoročno varovanje zdravja. To je še zlasti pomembno v primeru starejših oseb in telesno ali duševno prizadetih oseb in zdravstvene oskrbe na domu.

Glede na pomanjkanje negovalcev in priznavanje pomembnosti storitev, ki jih nudijo, je potrebno izboljšati njihove delovne pogoje in zagotoviti, da so deležni visoko kakovostnega usposabljanja. Države članice bi se morale odzvati na poziv Evropskega parlamenta k zagotavljanju dostopa bolnikom do življenjsko pomembnih zdravil, tudi dragih, da bi zagotovili splošno pravico do zdravja.

Države članice bi morale brez odlašanja začeti izvajati zdravstveno strategijo EU. To bi spodbudilo in omogočilo zagotavljanje mednarodnih storitev zdravstvene oskrbe, prosti pretok zdravstvenih delavcev in bolnikov ter okrepilo sodelovanje med zasebnimi in javnimi organi. Kar je najbolj pomembno, z izvajanjem zdravstvene strategije EU bi ljudje po vsej Evropi imeli dostop do kakovostne zdravstvene oskrbe.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Trenutno med posameznimi državami članicami EU še obstajajo velike razlike v zdravju. Po podatkih Eurostata se pričakovana življenjska doba ob rojstvu med državami EU za ženske razlikuje za 9 let, za moške 13 let, smrtnost otrok pa se razlikuje za šestkrat. Glede na to iskreno pozdravljam prizadevanja gospoda Peterleta, ki v svojem poročilu navaja potrebo po zmanjšanju teh neenakosti. Ker je 40 % bolezni povezanih z napačnim življenjskim slogom, z zgodnim odkrivanjem pa je preprečljiva tudi tretjina rakavih obolenj, menim, da so pripombe glede pomembnosti preprečevanja posebno dragocene.

Strinjam se, da je treba glede na to, da so za področje preprečevanja bolezni namenjeni samo 3 % zdravstvenih proračunov, iz teh proračunov nameniti več sredstev. Z izboljšanjem javne ozaveščenosti o pomembnosti preprečevanja bolezni in zdravega življenjskega sloga lahko sčasoma znižamo stroške zdravstva, saj je preprečevanje bolezni cenejše od njihovega zdravljenja. Trdno sem prepričan, da morajo države ukrepati za izboljšanje zdravstvenega varstva, in v tem kontekstu bela knjiga Komisije in sklepi Sveta iz decembra 2007 zagotavljajo ustrezno osnovo.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V Nemčiji je letno med 20 in 30 klinik prisiljeno prenehati opravljati dejavnost, ker morajo zdravniki zaradi odškodninskih zahtevkov zaradi domnevnega predpisovanja zdravil, ki so predraga, razglasiti plačilno nesposobnost, celotna območja države pa so izpostavljena velikemu tveganju nezadostnega zagotavljanja zdravstvene oskrbe. To so samo nekateri rezultati nesmiselne zdravstvene politike preteklih let. Scenarij tudi drugje v Evropi ni bolj ohrabrujoč. Ne gre samo za to, da je financiranje zdravstva negotovo: zdravniki in negovalno osebje so prisiljeni vse več časa preživeti za svojimi pisalnimi mizami in se boriti z birokracijo, namesti da bi opravljali svojo dejansko nalogo zagotavljanja zdravstvene oskrbe.

Potrebujemo radikalni premik v razmišljanju na ravni EU. Potrebujemo na primer dobre strategije, da bi skupaj s primeri najboljše prakse zagotovili ustrezno število potrebnih zdravnikov. Vendar pa moramo z zagotavljanjem boljših spodbud obravnavati tudi temeljne probleme, kot je upadanje števila rojstev med evropskim avtohtonim prebivalstvom. Potrebujemo tudi modele za spodbujanje zdravega življenjskega sloga. Preprečevanje bolezni je samo majhen delček sestavljanke zdravstvenega varstva. Zato sem se vzdržal glasovanja.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Zdravje je ena izmed stvari, ki jih ljudje v svojem življenju najbolj cenijo. Posledično pozdravljam zdravstveno strategijo Komisije z naslovom „Skupaj za zdravje“: strateški pristop EU za obdobje 2008-2013“. Glasoval sem za poročilo gospoda Alojza Peterleta, ki je svoje poročilo utemeljil na treh ključnih besedah: sodelovanje, razlike, preprečevanje.

Čeprav v skladu z načelom solidarnosti zdravstveno varstvo sodi v pristojnosti držav članic, nič ne preprečuje, da bi se zdravstvenemu varstvu dalo evropsko razsežnost na podlagi sodelovanja. Vse države članice lahko imajo koristi od medsebojne izmenjave znanja in izkušenj v okviru najboljše prakse. Če lahko neka država članica EU uspešno zdravi bolnika z rakom, morajo državljani iz vseh delov EU imeti enako možnost, da izkoristijo to priložnost.

Med državami članicami in znotraj njih obstajajo izrazite neenakosti v zdravju. Kar zadeva raka, so razlike v možnostih preživetja med novimi in starimi državami članicami take, da lahko govorimo o „zdravstveni železni zavesi“. Ključen strateški preboj je potreben na področju preprečevanja bolezni. Posledično mora biti izhodiščna točka dolgoročno načrtovanje preventivnih ukrepov.

Naložbe v raziskave v Evropi predstavljajo samo petino sredstev, dodeljenih v ZDA. V zdravje moramo vlagati precej več kot doslej in ga dosledno vključiti v politike na vseh ravneh.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to poročilo iz prepričanja, da bo spreminjanje priporočil v prakso povečalo pričakovano življenjsko dobo v Evropski uniji in nam pomagalo doseči lizbonske cilje, povezane z gospodarsko rastjo.

Poročilo razkriva ključno povezavo med slabo uporabo okoljske zakonodaje Skupnosti in negativnimi posledicami na kakovost življenja državljanov.

Boj za zmanjšanje učinkov podnebnih sprememb na zdravje prebivalstva morajo podpirati tudi aktivne politike, namenjene prilagajanju na podnebne spremembe. Eden izmed tozadevnih primerov je razvoj metodologij za napovedovanje in preprečevanje velikih zdravstvenih problemov, ki se lahko pojavijo, v odvisnosti od resnosti učinkov podnebnih sprememb, ob tem pa je treba upoštevati tudi družbeno-gospodarske pogoje.

Okrepiti je treba prizadevanja, da bi do leta 2020 dosegli cilj zmanjšanja števila smrti zaradi onesnaženja zraka za 40 %, ki ga je leta 2005 predlagala Komisija. Izvedene študije so pokazale, da sta dve od petih smrti po svetu neposredno ali posredno povezani z okoljskimi dejavniki.

Čestitam poročevalcu.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Bela knjiga o zdravju v Evropski uniji odpira mnoga pomembna vprašanja o prihodnosti Evrope in predvsem o paradigmatičnih spremembah, ki bodo vplivale na delovanje naših družb v prihodnosti. Zato se strinjam z gospodom Peterletom, ko pozornost usmerja k vidikom, povezanim s temi novimi izzivi, kot so staranje prebivalstva, podnebne spremembe, globalizacija in mobilnost. Ti morajo tvoriti temelj nove politike, saj bodo prinesli temeljne socialne in gospodarske spremembe. Vendar pa moramo upoštevati tudi trenutne zdravstvene probleme, ki so bolezni srca in ožilja, diabetes, debelost in rak. Preprečevalna politika zato postaja vse bolj pomembna in vzpostaviti moramo jasen okvir za trenutne okoliščine ob upoštevanju situacije v 27 državah članicah in obstoječih neenakosti med družbenimi skupinami

in državami članicami, da bomo lahko sprejeli medsektorsko zdravstveno politiko, ki bo ustvarila pogoje za učinkovit razvoj zdravstvene politike.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Peterleta o zavezah EU in pristopu k zdravju.

Ta zadeva je izredno pomembna glede na nove zdravstvene grožnje, s katerimi se sooča Evropska unija. Zaradi tega mora obstajati skupni pristop, da bi evropske državljane ustrezno zaščitili pred temi tveganji. Poleg tega čestitam pobudi kolega, saj je njegovo poročilo vsakogar opozorilo na pomen zdravja, ki ne pomeni samo odsotnosti bolezni ali obolenja.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Usklajevanje najboljših praks zdravstvene politike je v EU pomembno, da bi državljanom EU zagotovili najboljše možno zdravljenje in zdravstveno varstvo.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo z naslovom „Skupaj za zdravje: strateški pristop EU za obdobje 2008-2013“. Ta strategija je specifični odziv na belo knjigo Evropske komisije o zdravstveni politiki za obdobje 2008-2013. Glavne določbe bele knjige vključujejo spodbujanje zdravega življenjskega sloga in odpravo ovir za dostop do zdravstvenih storitev v državah članicah EU. Prav tako so poudarjeni varovanje državljanov pred zdravstvenimi tveganji, zagotavljanje uravnoteženih sistemov zdravstvenega varstva in uvedba novih tehnologij na tem področju. Menim, da bi morale strategije za spodbujanje zdravja močno poudarjati preprečevanje in zgodnje odkrivanje bolezni.

Nedavno so se pokazali določeni zaskrbljujoči zdravstveni trendi. Ti vključujejo povečanje števila primerov raka, diabetesa in bolezni srca in ožilja. Samo 3 % zdravstvenega proračuna se trenutno dodeljuje preprečevanju bolezni, čeprav je splošno znano, da je preprečevanje boljše kot zdravljenje.

V boju proti boleznim moderne civilizacije bomo zmagali samo, če državljanom zagotovimo ustrezno zdravstveno varstvo in zdravljenje. Poleg tega se moramo spopasti z neenakostmi dostopa posameznih družbenih skupin do zdravstvenih storitev in zmanjšati razlike med državami članicami v smislu dostopa do zdravstvenega varstva. Zelo pomembna so tudi prizadevanja za zagotavljanje zdravja in varnosti na delovnem mestu. Poleg tega bi bilo treba storiti več za boljše prilagajanje zdravstvenega varstva potrebam bolnikov.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) EU se je usmerila k javnemu zdravju in njegovi komercializaciji. Cilj je pomnožiti dobiček kapitalistov s slabšanjem javnih struktur, ki se jih omejuje na drage sektorje, ki niso donosni za zasebne izvajalce.

EU obravnava zdravje kot sredstvo za povečanje storilnosti delavcev in zmanjšanje socialnih stroškov. Vmešava se v sektor, ki je v izključni pristojnosti držav članic, uporablja merila zasebnih podjetij, spodbuja podjetniško dejavnost in zanemarja osnovno človekovo pravico do zdravja in življenja. Hkrati EU zdravje uporablja kot pretvezo za spodbujanje svojih imperialističnih načrtov za povečanje moči z vključitvijo zdravstvenih storitev v SZVP, mednarodno trgovino in odnose s tretjimi državami.

Okvir Skupnosti za zdravstvene storitve in upravljanje inovacij v zdravstvenih sistemih ter vzpostavitev evropskih centrov odličnosti in drugi predlagani ukrepi so samo prvi korak k združevanju zdravstvenih storitev v rokah nekaj multinacionalk. Te bodo poslovale z zasebnimi zavarovalnicami, da določijo storitve, zagotovljene na podlagi nesprejemljivega sistema razredne diskriminacije.

Glasujemo proti poročilu, ker se pridružujemo boju delavcev proti komercializaciji in privatizaciji zdravja. Podpiramo boj za brezplačen javni zdravstveni sistem z visoko kakovostnimi storitvami, ki docela pokrivajo potrebe običajnih družin.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) Sem za sprejetje poročila o zdravstveni strategiji Evropske unije za obdobje 2008-2013. Vsote, dodeljene preprečevanju bolezni v zdravstvenih proračunih, so premajhne. Predstavljajo komaj 3 % sredstev.

Vse bolj se zavedamo naraščanja bolezni, povezanih s sodobno civilizacijo. Te vključujejo rak, bolezni srca in ožilja in diabetes. Takšna stanja so v glavnem posledica slabih prehranjevalnih navad in nezdravega življenjskega sloga. Preprečevanje, morda z informacijskimi kampanjami, bi bilo precej cenejše za proračune zdravstvenih storitev.

Drugo vprašanje zadeva pogoje zdravljenja. Ti se po ozemlju Evropske unije precej razlikujejo in segajo od zelo visokih standardov v državah tako imenovane stare Unije do precej nižjih v državah, ki so pristopile

nedavno. To se na primer kaže v višji smrtnosti otrok in krajši pričakovani življenjski dobi za moške in ženske.

Evropska unija bi morala ukrepati za zagotovitev enakih pogojev zdravljenja v vseh državah članicah. Zdravstvena politika mora biti za Unijo prednostna naloga.

11. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik.

12. Predložitev skupnega stališča Sveta: gl. zapisnik.

13. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik.

14. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik.

15. Časovni razpored prihodnjih sej: glej zapisnik.

16. Prekinitev zasedanja

Predsednik. - Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 12.05)